

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Societatis. Huius Monachij.

APOLLODORI

ATHENIENSIS.

BIBLIOTHECES,

SIVE DE DEORVM ORIGINE

LIBRI TRES.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

*Quæ in priori editione corrupta & mutila fuerant
hæc posterior sedulo castigavit &
restituit.*

CVM INDICE NOMINVM AC

RERVM PLENISSIMO.

SCRVTA

MINI.

Approbatus per R. P. Censuræ

ANTVERPIÆ,

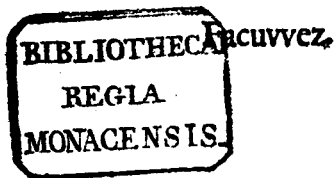
Ex officina Gulielmi Silvij, Regij Ty-
pographi. ANNO

M. D. LXV.

Cum Priuilegio ad sexennium.

SVMMA PRIVILEGII.

CAutū est regijs litteris, ne quis in suæ ditionis partibus, hosce tres *Appollodori Bibliothecas*, siue de *Deorum origine libros ex interpretatione Bened. Aegij*, suis aut alienis typis excusos, venum exponat, aut ab alio proximis sex annis exponendos curet, præter Gulielmum Silvium suæ Ma^{te} Typographū. Qui secus fecerit poenam in privilegio expressam incurret. Datæ Bruxellæ, Anno 1564.

GVLIELMVS SILVIVS

CANDIDO LECTORI.

DUm forte fortuna in hunc auctorem,
non ita pridem Roma satis mendoſe
excusiſſim incidi amice lector, viſus ſum
mibi inſignem quendam theſaurum na-
tus, itaque communicato hominibus doctis libro,
hortati eſt veſtigio ſunt ut probe caſtigatum formu-
lis noſtris enulgarem, allaturum haud dubie hoc o-
pus incredibilem politionis litteraturæ ſtudioſis fru-
gem, quorum conſilio libenter ut quoque modo re-
tis veſtris ſtudijs commodare poſſem acquienti.
Atqui vitulam iræ ex noſtra officina ut opto pro-
deat, tantumque fructum ex eius lectione capiat ſtu-
dioſa cohors, quantum & animus hic (ipſo-
rum conatibus additiſſimis) & res
ipſa requirere videtur.

Vale.

Αδῆλου εἰς τὴν Ἀπολλοδώρου
βιβλιοθήκην. IV 5

Αἰῶνων σπείρημα ἀφυσσάμενος ἀπ' ἐμεῖο
Παιδείης μύθους γνῶντι παλαιγενέας
Μῦθ' ἔσ' ὁ μὴρεῖν σελίδ' ἐμβλεπε, μοῖδ' ἐλεγείην,
Μὴ τραγικὴν μοῦσαν, μὴδ' ἐμελογραφίην,
Μὴ κηκλίων ζῆτει πολύδρουν εἶχον, εἰς με γὰρ ἄθρων,
Εὐρήσεις ἐν' ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

Quod B. Egius sic vertebat.
Sacrorum spiram licet hic cognoscere paucis.
Si veterem hanc nostram perlegis historiam?
Meoniae ne volue volumina, neue Elegiam,
Ne Tragicam musam, ne melicos numeros,
Multisonos Cyclicum versum ne quare, quod in me
Inuenies, quidquid maximus orbis habet.

BENEDICTVS AE GIVS

SPÖETINVS IANO ME-

TELLIO SEQVANO

S. P. D.

Eterrimum animi vitium
Iane Metelli vir sapientissi-
me, quod ἀχαρισία Græ-
ci vocant, vt omni dritate,
& immanitate acerbissi-
mum damnatum, exterminatūque sem-
per fuisse inuenio, in quo M. Cicerō ni-
hil non mali non esse testatur. Quin &
Menander Comœdiæ nouæ scriptor, in-
grato, inquit, homine Terra peius nihil
creat, cuius exemplum, omni supplicio-
rum genere dignum de Popilio Lænate
Piceno hominē, in Ciceronem habetur.
Hic enim capite anquisitus, illius eloquē-
tiæ, causſa admodum dubia fluctuans, sal-
uus ad suos remissus, eloquentiæ postea
patrem occidere non erubuit: & illud
Cn. Magni, in Cn. Carbonem, quo ingra-
to factō, plus L. Sullæ viribus, quàm suæ
ipsius indulſit verecundiæ. Contra verò

A 3 insigni

insigni animi virtute, quàm grātitudinē
vocant recentiores, nihil esse iucundius
nihil salutaris, ac magis frugiferum ni-
hil, optimi cuiusque sententia sancitū es-
se cōperio. Hinc Minucij in Fabiū Ma-
ximū, & Culeonis in Africanū priorem
celeberrimas grati animi significationes
vsque adeo commendari nemo ignorat.
Proinde ego memoria repetens, cum mi-
hi Apollodori tui Atheniensis Gramma-
tici græcum exemplar latinitate donan-
dum quàm libentissimè concessisti, qua-
lem, quātamque de Aegij studijs opinio-
nem animo tuo iamdudum percepisses,
apertissimè indicasti, nec non tuo quasi
iudicio, me omnibus tanto labori velut
suffecturum declarasti, omnium quidem
ingratissimus esse censerer, si cui potius
alteri, quàm tibi hunc à me tuo iudicio
susceptum laborem, ac demum ad finem
Dei Opt. Max. benignitate perductum,
nūcupādū existimē. Nō defuere ingenue
fateor, & grauissimi quidē viri, vtriusq; no-
strū cū amātissimi, tū etiā studiosissimi,
qui suaderent vt absolutam hanc, & à te
mihi

4
mihi iniunctā olim prouinciam, amplissi
morū patrū cuipiā, aut Regulorū nonnul
li dedicarē; vt inde mihi, aut gratiā planē
immortalē conciliarē, aut pecuniolā cer
te aliquā æruscarem. Ego verò, qui ambi
tionem semper effugi, ac vt ineptissimus
æruscator à pecuniæ studio semper ab
horruī, ijsce Lænatis, ac Pōpei ingratiss
etis explosis, Minucij, & Culeonis gratū,
piumque opus imitatus, ijsce inquam a
micis, τῆς ἀχαριστίας vitium, quod à me
alienissimū esse nemo ignorat, vitādum
censeo, neque hac cōtumelia, iniuriaque
Apollodorū nostrū affecturus sum. Is
enī ad eū, à quo iā pridē ad me venit, redi
re maiore in modū desiderat; cur igitur,
inquā tātō eius desiderio satis ego mini
me faciā? Veniat igitur ad te, ac iā tandē
sub tuo noīe, qui per tot sæcula, delituit,
Apollodorus emergat in lucē. At, si per
Aegiū, serius, quā volebas, ad te redit, nī
hil est, q̄ illi succenseas, atq; eo secū noīe
expostules, q̄doquidē in eo vertēdo, ex
poliēdo, exornādoq; atq; illustrando, lō
giore tēporis cursu opus fuit. Incredibile

est mi Metelli, quantum ille mihi negotij facesserit: erat enim, vt te minimè latet, sic mutilus, sic mactus, sic lacer, sic inuersus erat, vt in eo restituendo longa, ac diuturna cum Latinorum, tum Græcorum auctorum volumina, nocturna, ac diurna manu versare necesse fuerit. Quam rem ex nostris annotationibus cū Apollodoro editis abs te facillimè cognitum iri spero. Illud interim audacter (absit arrogancia verbis) de me in Apollodoro interpretando, dici posse arbitror, ita me elaborasse, ac profecisse in communem studiosorum vtilitatem; vt, quod antea per eius quasi pelagus ne Delius quidē natator enataisset incolumis : nunc sanè, quiuis vel mediocriter natandi peritus, citra vllum suffocandi, mergēdiq̃ue discrimen, tranabit in tutum. Vale. Meque illi tuo Antonio Augustinio duodecimuiro litibus iudicandis & doctrina, & animi Sanctitate eminentissimo commenda.

APOLLODORI ATHE-

NIENSIS GRAMMATICI

BIBLIOTHECES SIVE DE

DEOR. ORIGINE,

Liber primus.

Benedicto AEgio Spoletino Interprete.

COELVS primus orbis vniuersi imperio praesuit, quique ducta uxore Tellure, priores ex ea filios sustulit, quos Centimanos appellarunt, Briareum, Gyan, ac Cœum: Qui, quòd singuli centum manus, & capita quinquaginta haberent, corporis cum magnitudine, tñ robore ceteris mortalibus antecelluerūt.

Post hosce autē è Cœlo Tellus, Cyclopas, Harpen, Steropem, & Brontem, singulos singulis & his quidem in media fronte locatis oculis peperit. Sed hos Cœlus vincētos deiecit in tartarum, is locus est ad inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à cœlo terram abesse ferunt.

Cœlus itē ex eadē coniuge procreauit Oceanum, Cœū, Hyperionē, Criū, Lapetūq, cognomēto Titanas, & nouissimū omniū Saturnū suscepit. Præterea filias Tethyn, Rheam, Themīn, Mnemosinē, Phœbem, Dionēque, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox vero Terra indignissimē ferēs,

A s filiorum

filiorum in tarta deiectionem, Titanas, ut patrem dolo aggrederetur, inducit. Saturnoq; adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes praeter unum Oceanum in patrem impetum faciunt, & Saturnus praefecta Caeli genitalia deiecit in pelagus, deq; virilium sanguinis profluentibus guttis, Erinnyes, Aleto, Tisiphone, ac Megara enatae sunt. Caelo demum è Regno expulso, & renocatis ab ima Tartari profunditate germanis fratribus, Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisit in tartarum, Rheã inde sororem sibi in matrimonium copulauit. Post ubi Calus, ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum iri prадixerunt, singulos, ut quisque in lucẽ prodibat, atque nascebatur, ita deuorabat. Et Vestã prius, Cererẽ deinde, & Iunonẽ: post has Plutonẽ & Neptunũ deglutinit. Quãobrẽ irata cõ iux Rheã in Cretã, quo tẽpore Iouẽ in utero ferebat proficiscitur, ubi in antro Dibeo illũ parit, & Curetibus, Adrasteaque, ac 7da nymphis Melissarum filijs alendum dedit: Ha vero Amalthea lacte puerum educunt. At Curetes in antro armati infantem asseruantes hastilibus scuta, ne vagitentis pueri vocem Saturnus audiret, concutiebant. Rheã vero inuolutum fascijs lapidem pro nato patri filio deuorandum dedit.

Mox, ubi Iupiter iusta, atque integra fuit ætatis, Metin Oceani filiam sociam capit, quæ Saturno Pharmacum bibendum propinat: cuius ille vi
coactus

coacti lapidē prius, deinde, quos antea filios, deno-
 rarat, euomit: quorum adiumento Iupiter aduer-
 sus patrem Saturnum, ac Titanas bellum gessit. Ve-
 rum decimo post huiusce inter eos belli anno, Tellus
 victoriā foni, si in Tartarum deiectos sibi in socie-
 tatem adscinerit, vaticinata est. Tum is, Campe
 custode interfecta, illos ē vinculis liberavit. Iā tum
 etiam Cyclopes Iovem tonitru, fulgetrāque, & ful-
 mine, Plutonium autem Galeā, & Neptunum tri-
 dente condonarunt. His illi telis armati Titanas
 subigunt, & coniectos in vincula, atque in Tarta-
 rum detrusos, centimanis custodiendos dederunt.
 Quo facto iidem rerum imperiū sorte inter se par-
 tiuntur: ac Ioui quidem celi regnum, Neptuno ma-
 ris, & Plutoni inferorum loca obtigerunt.

Ceterum Titanibus procreantur, Oceano qui-
 dem, & Tethye, Oceanidum terna millia. Asia,
 Styx, Electra, Doris, Eurynome, Amphitrite, Me-
 tis. Cœo autem ex Phœbe, Asteria, & Latona:
 ex Hyperione, ac Thea, Aurora, Sol, Luna, Crio
 ad hæc & Eurybœa Pluti filia nati sunt Astræus,
 Pallas, Perses.

Iapeto autem ex Asia Oceani filia nascitur At-
 las, qui suis humeris calum sustinet, Prometheus
 item, & Epimetheus, ac Menœtius, quē in Titani
 co bello fulminatum Iupiter in Tartarum detrusit.

Sed ē Saturno, ac Philyra geniti sunt Chirō gemi-
 nus cētaurus: ex Aurora vero, & Astræo nati sunt
 Veti, & Astra. Perses ex Asteria Hecate genuit.
 Pallanti

Pallanti, & stygi ex Oceano procreati sunt Nice, Cratus, Zelus, Bia.

Iupiter Strygis aquam de scopulo per inferorum loca fluentem, iurisiurādi religione decorauit: quod ipsi contra Titanas, una cum filiis opem tulerit.

Ponti vero & Terra hi sunt filij, Phorcus, Thaumās, Nereus, Eurybœa, Ceto.

Ex Thaumante autem, & Electra Oceani filijs nata sunt, Iris, Harpyia, Aello, & Ocypete.

Ex Phorco & Cetane gignūtur Phorcyades, Gorgones, de quibus dicendum erit: ubi de Persei rebus conscribemus.

Nerei, & Doridis, quos Oceanus genuit, Nereides filia fuerunt: qua hisce nominibus appellantur, Cymothoë, Spiò, Glaucothoë, Nausithoë, Halia, Eratò, Saò, Amphitrite, Eunice, Thetis, Eulimene, Agaue, Eudora, Dotò, Pherusa, Galatea, Actæa, Protomedusa, Hippothoe, Lysianassa, Cymò, Pione, Halimede, Plesauere, Eucrate, Proto, Ploto, Calypsò, Panope, Crantò, Neomeris, Hippo-
noe, Deianira, Polynoe, Autonoe, Melite, Dione, Isaa, Derò, Euagore, Psamathe, Eumolpe, Ione, Dynamene, Ceto, Limnorea.

Iupiter autem Iunonem sibi conubio iunxit, ex eaq; Heben, Ilithyian, & Argen procreauit. ad hac multis cum mortalibus, tum immortalibus mulieribus admiscetur. Ex Themide igitur Cœli filia, Horas creat, Irenen, Eunomiam, Dîcen. Parcas Clothò, Lachesin, Atrapon. Ex Dione Venerem: ex Eury-

Eurynome, Oceani filia, Gratiar. Aglaiam, Euphrosynen, & Thalam: De Styge Proserpinā: ē Mnemosyne, Musas, quarum Princeps omnium est Calliope, deinde Clio, Melpomene, Euterpe, Erato, Terpsichore, Urania, Thalia, & Polymnia.

Atqui Calliopes, & Oeagri Linus, dictus Apollinis, filius fuit, quem Hercules interemit, & Orpheus, qui citharædicā exercuit: cuius cantu lapides, arboresq, promouebat. Hic, post Euridicō cōiugam serpentis morfu ē medio sublatam, ad Plutonis renocaturus ipsam descendit, ab eoq, persuasus, ei reducenda uxoris potestatem facit, ea lege, ac pacto ut inter redeundum Orpheus coniugis conspicienda gratia antea nunquam respiceret, quam, cum iā domum peruenisset suam. Ille autem haudquaquā fidens, conuersus Eurydicen uxorem insequentem spectauit, Quæ cum ad Plutonis remeauit. Post hæc Orpheus, Dionisij mysterijs, inuentis, discerptus à Menadibus ad pieriam sepultus fuisse proditur.

Clio Pierum Magnetis filium, Veneris ira, quod ei Adonidis amorem exprobrasset, deperit, cuius compressu Hyacinthum filium concepit.

Huius amore Thamyris Philammonis, & Argiopes nympha filius inflammatus fuit. Hic masculam Venerem primus incepisse dicitur: Sed Hyacinthum amasium disco percussum Apollo inuitus occidit.

Thamyris cum forma corporis præstans, tum
fidibus

fidibus clarus, de cantu Musas prouocauit, omniūq;
concubitus victor, victus autē illarum arbitratus
se multatum iri paciscitur. Musa itaque superatū
Thamyryn oculorum luce, & citharædica priuat.

Ceterum Rhesus fuit Euterpes, ac Strymonis
amnis filius, quem in bello Troiano Diomedes ob-
truncavit. Nec desunt, qui hunc Calliope natum
esse scribunt.

Corybantes ex Apolline, & Thalia geniti sunt.
At Melpomene, & Acheloo, Syrenes, de quibus
ubi de Ulyssæ agetur, dicemus.

Iuno citra cuiusquam concubitus peperit Vol-
canum. Sed Homeri testimonio, & hunc Ioue na-
tum esse confirmatur: Quem Iupiter matri in vin-
cula coniecta opem ferentem de calo precipitē de-
dit. Nam coniugem, quod Herculi ad Ilium deua-
stādum nauigāti tempestatē intulisset, ex Olympo
suspenderat, Vulcanum verò in Lēno insula deie-
ctum, & eo casu claudum factum Thetis seruauit
incolumem.

Iupiter ad hæc Thetidi varias alternanti for-
mas, quo illius vitaret amplexus, immiscetur: Quā
cūm grauidam esse persensisset absorbere occupat,
quoniā post natam ex ea puellam, filium se paritu-
rā dicebat, qui cali dominatione positurus esset. Id
futurū veritus eam absorbuit. Vbi vero pariendi tē-
pus aduenit, Prometheus siue, ut alij tradunt, Vol-
canus eius caput securi percussit. deque illius verti-
ce secus Tritonem amnem armata Pallas exiluit.

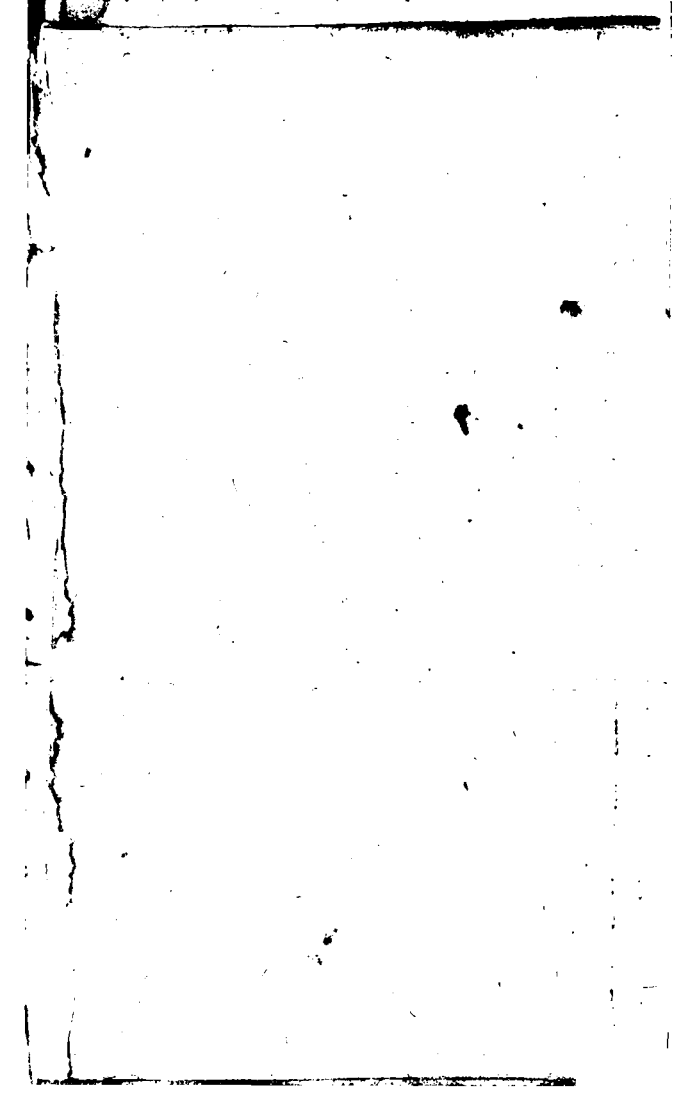
Cete-

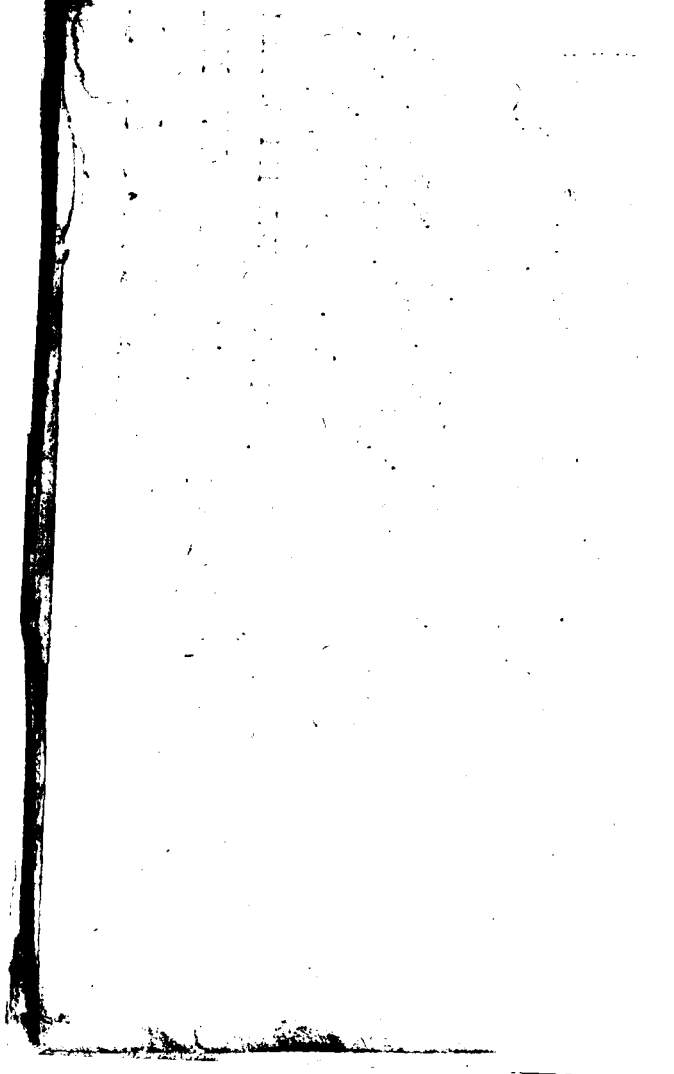
Ceterum de Cœi filiabus *Asteria* fugiens *Iouis* complexum in coturnicem mutata seipsam demisit in pontum, & ab ea, qua *Asteria* urbs prius appellata fuit, postea *Delos* nomē accepit: Siquidem *Latonā* ab *Ioue* cōpressam per uniuersum terrarū orbem *Iuno* insectata est, donec *Delum* peruenit, atque ibi *Dianā* prius peperit, qua obstetrice adiuta mater *Apollinem* deinceps edidit. Enimvero *Diana* venationis studio delectata, virgo permansit, *Apollo* autem diuinandi facultatem edoctus à *Pane* *Iouis* & *Contumelia* filio *Delphos*, (quo tēpore *Themis* illic oracula dabat.) se contulit. At cum templi cūstos *Pytho* serpens ab hiatus aditu prohiberet *Apollinem*, hoc perempto *Deus* tēplum occupat, neque longo post tēpore *Tityum* quoque *Iouis* ex *Elara* *Orchomeni* filia natum interemit, quā *Iupiter* ubi impleuit, *Iunonis* metu sub terram occuluit, conceptumq; filium *Tityum* inusitata magnitudinis in lucem edidit: Hic igitur in *Pytho* nem contendens, *Latonam* conspiciatus, eiusque desiderio detentus abripit. Hæc filiorum opem implorat, & *Tityum* sagittis conficiūt, qui vel mortuus cruciatur. *Vultures* enim apud inferos eius cor depascere nunquam desistunt.

Apollo etiam *Marfyam* *Olympi* filium occidit, Hic enim, cū tibias inuenisset, quas *Minerua*, quòd informē vultū efficeret, abiectit: *Apollinē* de musica prouocare nō dubitauit, Hoc de cōpacto in certamē descendū, ut victor arbitratus suo deuictū afficiat
Init

Inito igitur certamine conuersa cithara certabat Apollo, idémque ut Marsyas faceret, imperauit, quod cum ille tibijs nequiret, Apollo præstātor est inuentus. Quare suspensum Marsyam è proxima ac patula pini ramo detracta pelle ita confecit.

Sed, & Diana Orionem in Delò necauit, hunc Terra natum vastissima corporis magnitudine fuisse memorant: eum Neptuni ex Euryale filium Pherecydes esse refert. Huic à Neptuno patre in summo mari pedibus incedendi facultas data fuit. Hic Sidē uxorem habuit, quam Iuno secum de forma certare ausam ad inferos detrusit: Quiq; cum remeasset in Chium, Meropen Oenopionis filiam in conubium postulauit: Hunc Oenopion per ebrietatem somno sepultum excacauit, & secus littora eiecit. Hic autem officinam ærariam ingressus, puerum abripuit, ac suis humeris imposuit, seq; versus orientem Solem ut dūctaret, imperauit, quò cum venisset, Solis radijs excalesfactus pristinam oculorum lucem recuperauit, inde confestim aduersus Oenopionem contendit. Sed & Neptuno quidem Volcani artificio subterraneum domicilium fecit. Ad hæc Aurora eius amore capta Orionem rapit ac secum in Delum transtulit: Nam Venus, quòd cum Marte concubuerat, perpetuo illam ardore cruciabat. Nec desunt, qui scribant Orionem, quòd Dianam, ut secum disco luderet, inuitasset, occisum fuisse. Sed alijs proditur, inferentem vim Opi uni è virginibus, quæ ab Hyperboreis venerunt, à Diana sa-

na sagittis confixum fuisse. Neptunus autem Amphuritē Oceani filiam sibi coniugio copulauit: ex qua Triton, ac Rhode, quæ Soli nupsit, orti sunt.

Pluto Proserpina amore succensus incredibili, eā Iouis adiumento furtim rapuit. At Ceres accēsis facibus, noctes, atque dies uniuersum terrarum orbem vestigando lustrauit: quæ, ubi renuntiatur, à Plutone filiam fuisse præreptam, dijs irata celum reliquit, mortaliq̃ue assimilata mulieri Eleusinem contendit, ac primò quidem Agelaſtum de suo ma-
rore appellatum, non procul à Callichoro puteo lapidem inſedit: Inde ad Celeum iam tum Eleuſinio-
rum Regem, profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cū, ut affideret, rogaretur, annus que-
dam, cui Iambe nomen fuit, Deam ſcommatib. la-
ceſſiuit: eaque ratione, riſum illi excuſſit: qua de re in Theſinophorijs mulieribus ſcommatum licetiam enatam fuiſſe memoratur. Celeo tum ex Metanira coninge filius erat: hunc in ſinu ſuo aſſumptum Ceres alebat, quem cū immortalē facere vellet, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quidquid in illo mortalitatis inerat, adimebat.

Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies ſupra quàm credi poſſet, adoleſcebat: mater, quid nam Dea faceret, obſeruat, cūque igne coopertū deprehendiſſet filiolum, exclamauit. Quocirca puer ab igne fuit abſumptus, ſequē ipſam Dea agnoſcendam dedit: ac Triptolemo Metanira nato-

rum maximo currum ab alatis trahendum draconibus comparat, triticumq³ concessit, quod per aërem vectus uniuerso terrarum orbi serendum condonaret.

Atqui Panyasis, Triptolemū, Eleusynis inquit, filiū: ad eū enim Cererem peruenisse refert. Pherecydes autem ipsum Oceano, & Terra natum esse ait. Inter hæc Iupiter Plutoni, ut Proserpinam remitteret, imperauit. Quare Pluto, ne penes matrem ea diu remaneret, punici mali granum dedit illi comedendum. Hæc autem, cū quid manderet, minime præiuderet, id ipsum confecit.

Ceres Ascalapho Acherontis, & Gorgyra filio, quod falsum in eam testimonium dixisset, graue super imposuit saxum apud inferos.

Sic demū Proserpina tertiā singulorū annorū partē cū Plutone manere cōpellitur. Quod superest illi cum superis degendū erat. Hæc itaque sunt, quæ de Cerere traduntur.

Opis adhæc Titanibus irata gigantes è Cælo non modo corporis magnitudine præcellentes, sed viribus etiam inuictissimos procreauit: qui terribili plañe vultu, promissū è capite capillo, & proluxa è mento barba præditi esse videbantur, & anguineos pedes habuisse produntur. Sunt, qui in Phlogræis cāpis, alij vero ad Pellenen eos habitasse ferūt. In cælū saxa, atque accēsas arbores iaculabantur, in quibus Porphyriōnē, & Halcyoneū omniū facile principes fuisse legimus. Qui, ea, in qua natus esset, terra di-

ra dimicans, erat immortalis. Hic etiam solis boues ex Erythia abegisse dicitur. Ceterū inter Deos rumor erat, gigantū posse occidi neminē: Verū si mortaliū quispiā in societate arcessatur, eos interituros esse. Quod cū Terra præsensisset, ne mortalis cuiuspiā viribus gigantes occideret, remediū quærebat. Tū Iupiter Aurora, Luna, ac Soli, ne proderet imperauit. Ipse itaque remediū ne Terra comperiret anteuertens præcidit. Siquidem ad se cōsilio Palladis Hercule sociū accersiuit. Qui primus omnīū Halcyoneum sagitta confossum interemit: Hic autem longè plus, quàm antea, viriū resumebat à Terra, donec Minerva submonete ipsum extra Pellenam urbem abstraxit: & sic eum obijisse traditur.

Porphyrio autem in Herculem, & Iunonem pugnans impetum facit. Cui tū Iupiter Iunonis desiderium iniecit: qua cū sibi peplū discindi, ac vim parari videt, opem quæritat. Tū gigas ab Ioue fulminatus, et ab Hercule sagittis trāsfixus occubuit. Inter ceteros Apollo lauū Ephialta oculū, dextrum Hercules sagittarū ictu effoderunt. Eurytum vero querno telo peremit. Clytiū ab Hecate, seu potius à Volcano cādenti ferro occisum fuisse scribitur. Minerva Encelado fugienti Siciliam insulam obiecit. Pallanti autem pelle detracta in pugna suū sibi corpus contexit. Polybotes item per maris fluctus Neptuno insectante in Co tandem peruenit. In hūc Deus insula partem reuulsam pro telo coniecit: qua

*Nisyros insula facta est. Mercurius Orci galea te-
ctus pugna confecit Hippolytum. Grationem Dia-
na, Agrium deinde Parca, & Thoonem aneis cla-
uis pugnantes contuderunt.*

*Reliquos autem fulmine ictos Iupiter interfecit.
Sed & Hercules ita pereuntes sagittis confodit.
Post igitur debellatos à superis Gigantas Terra
longe atrocius indignata Tartaro ammiscetur, ac
Typhonem duplici natura, humana simul, atque
ferina constantem in Sicilia parit. Hic & corporis
vastitate, & robore ceteris omnibus, quos Terra
genuerat, antecellebat. Huic etiam crurum tenuis
immensa humana forma magnitudo erat, ut om-
nium montium cacuminibus altior esse videretur:
cuius etiam caput saepenumero astra pertingebat.
Sed & eiusdem manuum altera ad Hesperum usque,
& altera ad orientem pertinebat. Ex his centum
draconum capita eminebāt: in cruribus maximas
viperarum spiras ille continebat: quarum volu-
mina ad uerticem ipsum usque protendebātur, eaq;
vipera ingentem sibilum excitabant. Typhonis cor-
pus erat totum pennis circumdatum.*

*Squalentes autem è capite crines, & mento bar-
ba impexa, prolixaque ventilabant. Igne oculi emi-
cabant. Talis itaque, tantusq; Typhon candentes
in cælum lapides iaculatus cum sibilo simul, atque
boatuferebatur. Magna etiam ex ipsius ore ignis
procella deferuebat. Hunc ubi Di in cælum pro-
spiciunt irrupentem, acti in fugam in Ægyptum
pro-*

properabant, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese quisque transmutabat.

Iupiter autem procul à se Thyphonem conspicatus fulmine percussit, ubi verò cominus fuit, adamantina illum falce deterruit, ac fugientem ad Cassium usque extrema Syria montem persecutus est, ibiq; cum sancium esse cognouisset, manus cōseruit. Typho autem spirarum volumine circumplexum Iouem detinuit, eique Harpe adempta pedum, manuumque nervos dissecuit, impositumque humeris in Ciliciam usque transuexit: quo cūm peruenisset intra Corycium antrum deposuit, similique modo, & nervos præcisos in vrsi pelle occultatos ibidem collocavit, ac Delphynen serpentem, (semifera hac erat puella) velut custodem apposuit. Interim verò Mercurius, & Egipan nervos suffurati clanculum Ioui rursus compegerunt. Mox Iupiter receptis pristinis viribus alatos equos currui repente iungit, eumque ætutum conscendit, ac Typhonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo est persecutus, ubi Parca, quem Deus insecutus est, frustrata sunt. Nam, cūm sibi in animum induxisset, se Valentio rem fore, matura, ac mitia poma gustauit. Proinde cūm Iouem rursus insequentem videret, contendit in Thraciam, pugnaque ad Hamum commissa solidos montes iaculatus est. Hi vero contrà noua fulminum vi deturbantur multumque in ipso monte sanguinis exundauit: à quo

Haeni nomen factum fuisse ferunt. Quiq; cum per Siculum mare fugere incēpissent, Iupiter Aetnā Sicilia montem super iniecit: Hic mira vastitatis est, à quo in hanc usque tempestatem ob frequentem fulminum iactum, ignium in eo fieri spiramenta videntur. De his autem hac hactenus à nobis dicta sunt.

Interea vero Prometheus formatis ex aqua, & terra hominibus clam Ioue ignem in ferula furatus emisit: Quod ubi sensit Iupiter, Volcano ad montem Caucasum religandum, affigēdumq; dedit. Scythiae Mons est Caucasus, ubi Prometheus clavis confixus multorum annorum curriculo religatus permansit. Ad quem Aquila quotidie deuolans huius hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. Igitur ob ignis furtum hanc poenam Prometheus dedisse memorant: donec Hercules eum vinculis liberavit. Quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus.

Ceterum Deucalion Promethei filius fuit. Hic imperio tenens eam partem, quae ad Phthiam iacet, Pyrrham Epimethei, & Pandora filiam uxorem ducit, quam mulierem omnium primam Di finxerunt. Post, ubi prolem aneam tollendam Iupiter censuit, Deucalion Promethei consilio fabrefacta è lignis arca, in eamque ad vitam trasigendam rebus necessarijs impositis, cum Pyrrha ingressus est. Mox Iupiter large effusis de calo imbris, maximā Gracia partē cooperuit, ut quidquid

quid in ea mortalium foret, interierit, præter admodum paucos, qui in altissimos circa montes confugerant: Tum vero Theſſalicos mōtes aquarum diluvij immunes fuiſſe ferunt. Nec non, quæ ſunt Iſthmum extra & Pelopēneſum loca undarum vi omnia conteſta fuerunt: quo tēpore Deucaliō novem dies, totidemq; noctes pelago circumlatus Parnaſſum demum appellit: ibiq; poſt imbrium pauſam egreſſus Iōi Phyxio, qui ad eum confugietibus opem ferre cōſuevit, ſacris operatur. Iupiter interea demifſo ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo vellet iniunxit. Quo factō Deucalion humani generis reparationem depoſcit, inde Iouis monitu ſumptos de Terra lapides trans caput iactavit: tum quos miſit Deucalion, virorum faciem traxerunt, qui vero, Pyrrha iactū tranſmiſſi ſunt, in feminas abiere. Hinc itaque λαοί, quod eſt populi, translatione quadam dicti ſunt, quaſi lapidei λάας enim Latinis lapidē ſignificat. Porro ex Deucalione, ac Pyrrha nati ſunt, Hellen ante alios, quē ab Ioue ortum eſſe nonnulli tradunt. Inde Amphictyon, qui cum Cranao Attica imperavit. Huic inſuper Protogenea filia fuit: ex qua, & Ioue Aethlius procreatur. Ex Hellene vero, & Orſeide nympha Dorus, Xuthus, & Æolus. Iſ quidē de ſe Hellenas qui poſtea graeci vocati ſunt, nominavit, filijs, & hic loca partitus eſt. Xuthus adeptus Peloponneſum ex Creuſa Erechthei filia, Achaum genuit, & Iovem, à quibus Achiui, & Iones nuncupantur.

*Dorus autem, qua trans Peloponesum est, terram
nactus, incolas suo de nomine Dorientes appellauit.
Æolus verò locis Thessaliæ proximis imperans,
populis Æolensib. nomen imposuit. Qui ducta E-
narete Deimachi filia, septem ex ea filios procrea-
uit, Chriteum, Sisyphum, Asthamantem, Salmoneū
Deionem, Magnetem & Perierem. Sed & filias
quinque Canachen, Halcyonem, Pisidicē, Calycē,
ac Perimedē. Ex Acheloo vero, & Perimede Hip-
podamas, & Orestes. Ex Pisidice, & Myrmidone
Antiphus, & Aëton nati sunt.*

*Ceterum Halcyonem, Ceyx Luciferi filius sibi
in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti
fuerunt. Ille enim Iunonem sibi coniugem esse præ-
dicabat: hæc verò Iouem virum esse sibi iactitabat.
Vtrūque Iupiter in auis, illam in halcyonem, hūc
in mergum transformauit.*

*Atqui Canache, & Neptunus Opleum, Ne-
reum, Opopeū, Aloëūque, & Triopē genuerūt.*

*Sed Aloeus Iphimediæ Triopis filiam, qua
Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea continen-
ter ad mare se conferens, & haustos manibus flu-
ctus intra sinum ferebat: quæque à Neptuno com-
pressa geminos peperit, Otum, & Ephialtē, quos
Aloidos appellarunt. Hi quotquot annis latitudi-
ne cubitum, longitudine verò vlnam crescebant:
qui ubi nonum expleuere annum, latitudinem cu-
bitum nouem, & vlnarum totidem magnitudinem
adepti Ioui bellum inferre non erubuerunt. Proin-
de*

de Olympo Ossam imposuerunt, Pelióque super Ossam imposito, eum in modum calum conscensum ire minitari. Ingestis ad hac montibus de mari cōtinentem, deq; terra rursus maria se reddituros dietitabāt. Quinetiam Ephialtes Iunonem, Otus autem Dianam sibi coniugem deposcebant. Martem insuper in vincula coniecere: quem demum Mercurius furto eripuit. Diana interim Aloidas per dolum de curru peremit: nam in ceruam mutata per eorum medium exiliuit. Tum hi velut in ferū collinatuū alter alterum, telis coniectis occiderūt.

Ad hac Endimion Calyces, & Aethly filius qui eductis Æolensibus è Thessalia Elidē transmi grauit. Nec desunt, qui eum Ioue natum esse memorarunt, hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna flagrantissimè deperiuit: Qui data ab Ioue, quaecunque vellet, deligendi potestate, cū somno perpetuo immortalem sibi iuuentutem concedi postulauit.

Ceterum Æolus Endymionis, & Seidis Nympha, aut Neidis, siue, ut quidam aiunt, Iphianasse filius fuit. Qui cum peremisset Apim Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis hospitibus Phthia, & Apollinis filijs, Doro, & Lao doco, ac Polipete, suo de nomine terram Ætoliam appellari censuit. Sed ex Ætolo, & Pronoë Phorbi filia, Pleuron, & Calydon nati sunt, à quibus, quæ sunt illis cognomina in Ætolia vrbes, nomen acceperunt.

*Tleuro ducta uxore Xäthippe, Dori filia, Agenor-
em procreat, & filias Steropen, Stratonicenq, &
Leophontem.*

*Calydon autem ex Æolia Amythaonis filia,
Epicaften, & Protogeneam, suscepit, ex qua, &
Marte nascitur Oxylus. Agenor Pleuronis filius
Epicaften Calydone natam coniugē duxit, de qua
Parthaonem, & Demonicen genuit, qua de Mar-
te marito, Euenus, Molum, Pylum, Thestiumq,
conceptos peperit.*

*Euenus sanè Marpeßum, quam cum Apollo sibi
collocari in matrimonium queritaret: Idas Apha-
rei proles, sumpto à Neptuno curru pennato ra-
puit, inde è curru insequens Euenus ad amnem Ly-
cormam venit, neque assequēdi voti compos factus
equos ingulauit, seq, ipsum deinceps in fluuiū præ-
cipitem dedit: eiq, Euenus nomen inditum fuit.*

*At Ida Messenem proficiscenti obuiam factus
Apollo virginem aufert, qui cum inter se de puella
matrimonio concertarent, Iupiter eorum lite dirē-
pta, virgini, utri collocari vellet, optionem dedit.
Hac verita, ne se anum factam Apollo desereret,
Idam sibi virum esse maluit.*

*Thestius vero ex Eurythemide Cleobœa filia
feminei sexus quidē, Alrheam, & Hypermnestrā
sustulit: mares autem Iphiclum, Eubippū, Plexip-
pum, Eurypylumq, creauit.*

*Parthaonis vero, & Eurytes Hippodamantis
filij fuere, Oeneus, Agrius, Alcatheus, Melas, &
Leuco-*

Leucopæus, filia Sterope, de qua & Acheloo Sirenas ortas esse dicunt.

Sed Oeneus Calydone imperans vitis plantam à Dionysio primus accepit, ac ducta uxore Althea Thëstij filia Toxæum gignit, quem ipse, quòd fossam translicerit, interfecit, & post hunc Thyreum & Clymenum, filiam quoque Gorgen, qua nupsit Andremoni, ac Deianiram, quam nonnulli Altheam ipsam ex Dionysio genuisse ferunt. Hac autem aurigandi perita rem bellicam exercebat, de cuius matrimonio Hercules cum Acheloo dimicauit.

Sed Althea ex Oeneo Meleagrum conceptum peperit: quem Marte satum quidam fuisse tradunt. Ad quem septem dies natum, ipsas iam aduenisse Parcas, ac dixisse aiunt, Tum Meleagrum extinctum iri, cum stipes in foco accensus perstus fuerit, quod ubi mater audiuit, stipitem ex igne sublatum, intra arcam asseruandi causa condidit. Porro Meleager cum natura esset inuulnerabilis ac generosus hunc in modum occubuisse dicitur. Cum annua in agro fruges redissent, rerum primitias Oeneus dys omnibus, una tantum Diana per obliuionem pratermissa, dono dedit. Quocirca irata Dea aprum immisit, & magnitudine, & robore insignem, qui terram coli, ac in ea sata fieri minimè sinebat, pecoræque omnia, & obuium quémque tollebat è medio. In hunc itaque aprum, valentissimum quémque conuocauit, eique, qui feram

feram tam immanem occidisset, pellem pulcherri-
mi facinoris premium se daturum pollicetur. Qui
verò ad aprī venationem conuenerint, hi fuere: Me-
leager Oenei, Dryas Martis, hi Calydonij sunt.
Idas, & Lynceus Apharei, Messenij. Castor, ac
Pollux fratres, Iouis, & Leda filij, Lacedaemonij.
Theseus Aegēi Atheniensis. Admetus Pheretis
domo Pheris. Ancaeus, Cepheusque, Lycurgi ex
Arcadia. Iason Aesonis ab Iolco. Iphicles Amphi-
tryonis Thebanus. Pirithous Ixionis, Larissaeus.
Peleus Aiaci à Phthia. Telamon Aiaci Salami-
nius. Eurytion Actoris, Phthius. Atalanta Schœ-
nei ab Arcadia. Amphiaraus Oiclei Argiuis.
Quibus cum & Theseij filij conuenerunt: hos, ubi
coiuissent, Oeneus nouem dies hospitio suscepit: De-
cimo autem post die Cepheum, Ancaemque, ac nō-
nullos alios venatum ire cum femina indignum fa-
cinus esse reputanteis, Meleager Cleopatra Ide,
& Marpessa filiae maritus, quod ex Atalanta
quoque liberos procreare desiderabat, iam cum ip-
sa simul in venationem exire compulit. Deinde ve-
ro, cum clarissimi illi venatores aprum ipsum cir-
cumstitissent, Pyleus, atque Ancaeus à bellua cru-
deliter vulnerati interierunt, Sed Pyleus Eurytio-
nem nolens iaculo confodit: & Atalanta omnium
prima feram in tergo sagitta percussit ab illa vero
Amphiaraus aprū in oculo vulnerauit: inde Me-
leager transsofo latere belluam interfecit. Mox
detractam pellem Atalanta muneri dedit. Tum
Theseij

Thestij filij, quòd viris presentibus femina premia concedantur, improbantes, pellem Atalanta donatam abripiunt: quam sibi iure sanguinis obuenire si Meleager eam capere nolit, affirmabant.

Quamobrem irarum plenus Meleager Thestij filios obtruncavit, ac pellem Atalanta restituit. Interea vero Althæa marore confecta de fratrum cade, stipitem rursus accendit, quo facto Meleager extemplo contabuit. Sunt autem, qui Meleagrum non ita extinctum fuisse dicant. Sed cum Thestij filij de fera ita contenderent, quòd primus omnium Iphicles aprum sauciasset, Curetibus, & Calydonijs bellum conflatum esse. Inde in medium progressus Meleager nonnullos, etiam è Thestij filijs occidit. Tum Althæam filium execratam fuisse aiunt, eum vero ob conceptam iram domi mansitasse. Dehinc hostibus ad mœnia proximè accedentibus, & ciuibus ipsum suppliciter, ut patriæ laboranti opem ferret, orantibus, agre ab uxore persuasum tandem domo exisse memorant: atque ubi reliquos Thestij filios occidit pugnando, in humanis esse, desisse. Post autem Meleagri interitum, Althæa, & Cleopatra sese dilaniarunt. Et, quæ mortuū deplorauere mulieres in aueis sunt commutata.

Oeneus, Althæa ubi è vita discessit, Peribœam Hipponoi filiam duxit uxorem. Hanc autem, qui Thebaidem conscripsit expugnata, inquit, Oleno cepisse Oenea munus. Sed Hesiodus ex Oleno Achaia oppido, defloratam ab Hippostrato Amarnycei

ryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad Oeneum qui tum procul à Gracia agebat, ut ipsam longe aliquò amandaret, praecepisse. Sunt quoque qui referant, Hipponoum, cum filiam suam ab Oeneo viatiam fuisse, cognouisset, grauidam ipsam ad hunc ablegasse, qua demum Oeneo Tydeum peperit. Pisander autem ipsam ex Gorge ortam, esse ait, Oeneumq; Ionis nutu filiam ardentissime deperisse.

Tydeus vero, cum iam vir fortissimus euasisset, interfecto, ut quidam docent, Oenei fratre Alcathoo, in exilium fuit eiectus. Sed is, qui Alcmaonidem tragœdiam scripsit, testatur Melanis filios Oeneo insidiantes, nempe Phineum, Euryalū, Hyperlaum, Antiochen, Eumedē, Sternopē, Xanthippum, ac Sthenelum, ut vero Pherecydes ait, Olenium fratrem ipsum suum: Agrio autem ipsi dicā impingente confugisse ad Argiuos, Adrastumque adisse, ductaq; eius filia Deipyle in matrimonium, Diomedem procreasse. Tydeus itaque aduersus Thebas cum Adraсто in bellū profectus pro Melanippo vulneratus occubuit. Sed Agrij filij Thersippus, Onchestus, Prothous, Celeutor, Lycopous, Melanippus occupatum Oenei regnum patri attribuerunt, quinetiam uiuentem adhuc Oeneū in vincula cōiectū flagris cadebāt. Deinde vero Diomedes ab Argis regressus cū altero clāculū, Agrij quidē filios præter Onchestum, Thersippumq; omneis è medio sustulit, quoniā illi in Peloponnesum ex fuga sese antea recepissent. Atqui regnū, cum iā
senio

senio confectus Oeneus esset, Andramoni Oenei filia marito concessit habendum Oeneumq₃ in Peloponnesum abduxit.

Sed qui periculum euaserant, Agrij filij in insidijs latitantes, circa Telephi Vestam in Arcadia senem occiderunt.

Verum vita functum Diomedes Argos translatum : hic, ubi, nunc ab eo urbi nomen est inditum Oenoe, sepelivit : & ducta uxore Egialea Adraști filia, siue (ut alijs placet) Egialei, contra Thebas, Troiamq₃ bellum intulisse perhibent.

Ceterum ex Aëoli filijs Athamas Bœotia Regulus, ex Nephele marem genuit Phrixum, filiã vero Hellen, & is uxore Nephele mortua, Inonem sibi conubio iungit : de qua Learchum, & Melicertam filios habuit. Sed insidias neçtens à Nephele natis Ino, triticum ut torrerent mulieres, persuasit, quo sumpto clàm viris, imperata faciunt. Terra, quòd fruges tostas excepisset, annonam minimè tribuebat. Quo circa Delphos Athamas de caritate, ac penuria rerum vitanda misit, qui scitaretur oraculum. Inq₃ vero, missos ad id respondendum induxit, ut, si sterilitate liberari velint, Apollinem præcepisse referant, Ioui Phrixum esse iugulandum. Quòd ubi accepit Athamas, cum ab agrorum colonis impelleretur, Phrixum ad aram constituit.

Nephe-

Nephele interim ipsum cū filia eripuit, & à Mercurio aurei velleris arietem acceptum dedit, quocū per aerem veherentur, quidquid terra, ac maris interiacebat, superarunt. Post, cum ad id freti, quòd Sigeum inter, & Chersonesum existit, venissent, Helle in profundum decidit, ibique extincta ab ea Hellepontus appellatur. Phrixus autem in Colchos usque penetravit, huc scilicet, ubi Acetes Solis, ac Perseidis filius imperabat: hanc Circes, & Pasiphaes, quam Minos coniugem habuit, sororem fuisse perhibent. Acetes itaque Phrixum hospitio suscepit, eiq; Chalciope filiam nuptui dedit, Hic autem Iovi Phyxio velleris aurei arietem sacrificavit, & eius pellem Aeetæ socero dono dedit. Is autem ad quercum in Martis luco clavis confixit. Phrixus vero ex Chalciope Aeetæ filios quattuor extulit, Argum, Melanē, Phrontidem, & Cytorum. Athamas deinde ob Iunonis irā, & filijs etiam, quos ex Inone sustulerat, orbatus fuit. Ipse enim furore percitus Learchum sagitta intemit. Iuno autem Melicertam secū ipsa in mare deiecit. Is è Bœotia pulsus Deum rogavit, ubi nam gentium esset habitaturus, oraculo monitus est eo in loco, ubi ab agrestibus animantibus hospitio exceptus fuerit, sedem poneret, Qui, cum multum terrarum peragrasset, lupis, qui ovium femoribus pascebantur, sit obuius: quem cum illi vidissent, quæ dilaniabant, relictis, in fugam sese dederunt. Post Athamas, loco exedificato à se nomen Athamantiam im-

imposuit, Deinde Themistonem Hypsei filiam cepit uxorem, ex eaq³, Lenconem, Erythroem, Schæneum, & Ptoom genuit.

Sisyphus autem Æoli filius condita Ephyra, cui nunc Corintho est nomen, Meropen Atlantis filiã sibi uxorem coniungit: ex ijs Glaucus oritur, qui Bellerophontem ex Eurymede suscepit, Hic igni nomã Chimeram occidit. Ad hæc Sisyphus apud inferos saxo manib. & capite subuoluendo cruciatur, idq³, ubi in summa reportauit: de integro mox ad ima deuoluitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Asopi illatam fuisse dicant. Quò occultum illius raptorem Iouem Asopo filiam vestiganti detexisse fertur.

Deion autem Phosidis Rex Diomedam Xuthi filiam ducit uxorem: qua illi filiam Asteropeam parit, & mares Enetum, Actorem, Phylacum, & Cephalum, qui Procrin Erechthei filiam sibi coniugant. Hunc autem contra Aurora impatienter amans rapuit.

Perieres Messena potius Gorgaphonem Persei filiam in matrimonium accepit: de qua Aphareus Leucippus, Tyndareus, & Icarus filij orti sunt. Pleriq³, vero Perierem asserunt non Æoli, sed Cynortæ, qui Amyctæ filius fuit, natum. Proinde, quæ de Perieris nepotibus traduntur, ubi de Atlantis genere agetur, dicemus.

Magnes autem Æoli filius Naidem nympham ducit uxorem, ex qua filios gignit Polyde-

Item, ac Diēty. Hi Scriphum incoluere.

Salmonēus autem prius quidem circa Theſſaliā habitauit, at reuerſus ipſe in Elidem, urbem ibi cōdidit. Qui cum contumelioſus ſuo pte foret ingenio ſeq, Ioui adaquaret, ſua ipſius impietatis pœnas luit. Nam ſe Iouem eſſe predicabat, & quæ illi dedicari ſolebant, ea ſibi immolari iubebat. Necnon pelles detractas in quadriga cum lebetibus aëneis agitans tonitrua ſe concitare diſtitabat, necnon iaculans in calum ardenteis faces fulgura ſe imitari iactitabat. Hinc ipſum Juppiter fulminat: urbemq, ab eo conditam, extinctis ciuibus omnibus ſolo equauit.

Ceterum Tyro Salmonei filia ex Alcідice, quæ, cum apud Cretheum Salmonei fratrem aleretur, Enipei fluminis amore flagrauit, atque ad illius fluentia continenter accedens propter amnem conqueri minimè deſinebat. Neptunus interim ſumpta Enipei forma cum ipſa concubuit. Hæc autē, cū geminos clāculum peperiffet, infantes exponit. Ad iacentibus autem pueris, & equariis paſtoribus prateruentibus, equarum una, cum infantium alterum ungula, caſu quodā tetigiffet, faciei partem liuidulam reddidit, Tum equarius infanteis ambos ſuſcepit alendos, &, cui liuidula reddita eſt faciei pars, Peliam nominauit, quaſi Liuium dixeris, alterum vero Neleum vocat. Qui cum adiuſtam, integrāque ætatem perueniſſent, agnita matre, non ercam, quòd eius opera parentem male affectā perce-

percepissent, facto in eam impetu occiderunt: quæ tamen si intra Iunonis templum confugere anteuertisset, eam tamen Pelias super aram ipsam ingulauit. Eamque ob rem nulla inquam honore Pelias Iunonem affecisse memoratur. Atqui postea inter se discordiam exercere non desierunt. Neleus demum regno pulsus Messenam commigravit, & Pylo urbe condita Chloridem Amphionis filiam sibi copulauit: de qua Peronē puellam genuit, sed mares hosce, Taurum, Asterium, Pylaonem, Deimachum, Eurybium, Epidaum, Eurymenem, Eua-goram, Alastorē, et Nestorem, & Perichymenum cui iam Neptunus in varias sese formas transmutandi potestatem fecit, hinc pugnans, quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modo in leonem, modo in serpentem, nunc in apem, faciem conuertens ab Hercule tamen cum ceteris Nelei filijs occisus est: Solus autem Nestor seruatus est incolumis, quippe qui apud Geremos educabatur, & ducta uxore Anaxibia Cratiei filia feminas Pisidicem, & Polycastem, Mares autē Perseum, Stratichum, Aretum, Echephronem, Pisistratum, Antilochum, & Thrasymedem suscepit. Pelias insuper Thessaliam incolebat ducta Biantis filia Anaxibia, siue, ut quidam uolunt, Phylomache ex Amphione orta filium Acastum genuit, & feminei sexus Pisidicen, Pelopean, Hippothoē, & Alcestin. At Cretheus condita Iolco Tyronem Salmonē filiam cepit uxorem: ex qua sibi filij nascuntur

Æson, Amythaon, & Pheres, Amythaon igitur Pylum habitans, Idomenem Pheretis filiam sibi coniugio socianit, cui ex ea liberi oriuntur Bias, & Melampus, qui, cum rura ageret, ac pro suis adibus quercus existeret, in eaq³ serpentium latebra esses, occisis à ministris serpentibus, cetera quidem reptilia congestis lignis concremanit, atqui serpentium partus educauit: qui cum ad iustum corporis modum succrenissent, ipsum iam dormientem circumfistunt, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant, tandem expergefactus, excitatusq³, ac perterrefactus, superuolitantium auium voces intelligebat, & quæ ab ijs futura edocebatur, mortalibus prædicebat, per haruspicinam præterea vaticinari non ignorabat. Ad hæc Apollini propter Alpheum obuiam factus, de cetero vaticinandi peritissimus euasit. Bias vero Amythaonis filius Peronem Nelei filiam uxorem depoposcit. Hic, permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi, qui Phylaci ad se boues abegisset, se traditurum, dictitabat. Ea vero ad Phylacam urbem custodia canis seruabantur, ad quæ neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla proximè accedere audebat, Quare cum vi boues abigi nulla possent, Melampodis fratris opem sibi constituit implorandam: Id illi Germanus se prestiturum pollicetur, eiq³ Abigeam deprehensum iri prædixit, Qui, si iam annum planè exactum in vinclis iacuerit, ita demum boues habiturum se cecinit. Post, eiusmodi pollicitatio-

tationem ad Phylacen contendit, atque, ut prädixerat, deprehensus in furto, coniectus in vincula domi custodiebatur, Deinde vero toto propè anni circuitu reuoluto, teredinum in summo tecti culmine trabem corrodentium sonum audit, & quātum è trabe derosum esset, percontante, domesticis teredinibus tū minimum superesse respondentib. aliò se extemplo traduci iubet. Quo vixdum factò, domicilium illud corrui, id admiratus Phylacus, ubi vatem illum optimum, esse animaduertit, solum vinculis, qui posset Iphiclus filius prolem habere, ut vaticinetur, efflagitat. Tum ille, quatenus bones recipiat, se vaticinaturum pollicetur. Inde matētatis duobus tauris, eorūque visceribus particulatim concisis, ad inaugurandum auēis euocauit, ad quē cū vultur aduolasset, ab eo iam cognoscit, quòd olim Phylacus arietes in agro secessitā praefecās nō procul ab Iphyclo sanguine adhuc madentem cultum locauit.

Quare puer metu percussus cū sese in fugam coniecisset, in sacra quercu, secessitam defixit, eāq; obductus cortex operuit. Inuenio itaque cultro, si decussam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphyclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturū. Hac à vulture pradoctus Melampus secessitam repetit, & Iphyclo decussam ex illa rubiginem denos propè dies bibendam propinauit, et is Podarcē filium procreauit, ac bones Pylum perduxit, fratriq; Peronem Nelei filiam consecutus

in coniugium collocavit, & Messena aliquandiu mansit. Postea vero, quam Bacchus Argivis mulieribus furorem iniecit, pactus regni partem, eas vesania liberauit, quo etiam cum Biante fratre cōmigravit.

Porro Biantis, & Peronis filius Talaus fuit, de quo, & Lysimache Abantis Melampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quæ nupsit Amphiarao. Parthenopæus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militavit. Mecisteus Euryalum genuit. Qui adversus Troiam navigavit, ex Pronactæ natus est Lycurgus.

Sed Adrastus ex Amphithea Pronai filia, feminei quidem sexus Argiam, Deipylem, Agialeam sustulit. Mares autem Agialeum, Cyanippumq; habuit.

Pheres Crethei filius, qui Pheras urbem Thesſaliae condidit: Admetum, ac Lycurgum procreavit, Lycurgus circa Nemeam habitavit, Qui ducta Euridice, vel, ut alij narrant, Amphithea uxore Opheltæm cognomento Archemorum genuit. Ceterum Admeto Pheris regnanti, Apollo mercede cōductus servivit, quo tēpore Pelia filiā uxorem deposcebat. Pelias ab eo currū, à leone, & apro trahendū postulat: Ametus Apollinis ope leonē, & aprū iūctos ad regē perduxit: & Alceſtin capit, qui cū in nuptijs de more sacra faceret, Diane immola

re oblitus, aperto thalamo, magnū draconū globum inuenit. Cui tū Apollo numinus irā placandam esse monuit: & à Parcis deinde depoposcit, ut, cum Admetus in humanis esse desiturus esset, tū mortis periculum euaderet, si quis pro eo siue pater, siue mater, aut uxor mortem ultro subierint. Post, ubi illi moriendi dies aduenit, parentes pro filio è vita migrare noluerunt, Alcestis autem pro marito suo mori non dubitauit, & eam Proserpina rursus in vitam remisit: sed, ut quibusdam placet Hercules commissa cum Plutone, pugna ad superas auras re-duxit.

Iason autem Æsone, Crethei, & Polymedes Autolyçi, filio natus folcum urbem habitabat. Pelias Iolci post Cretheum regnauit: cui de regni successore scitanti respondit Apollo, qui alterum pedē duntaxat calceatum habeat, cauendum esse, primò cum id genus oraculi minimè intellexisset, paulò post re ipsa percepit. Nam, cum in littore Neptuno immolaret, tum permultos, tum etiam Iasonem eò accersiuit. Is verò, quòd rei rustica desiderio teneretur, ruri agens ad eadem sacra properauit: & Anaurum amnem traiciens, alterum in amnis alueo amisit calceum. Id ubi Pelias vidit, oraculum memoria repetens, propius eum accedit, rogatq̃, Quidnam habens potestatem, fecisset, quando sibi ex oraculo pradiçtum fuerat, a ciuium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem siue forte quadā superuenit, siue Iunonis ira, ut Medea malū veniret

C 4

Pelias,

Pelia, quippe qui Iunonem nullo dignabatur honore: pellem velleris aurei, ut ille afferret, imperarem respondit Iason, quod ubi Pelias audiuit, Iasonem ad pellem eiusmodi ire statim praecepit. Hec autem in Colchis suspensa è quercu in Martis luco viscebatur: ac sub insomnis draconis custodia asseruabatur. Ad hanc igitur missus, Iason Argum Phrixi inuitauit. At is Minerva consilio nauim remorum quinquaginta constituit, eamq; à fabri nomine Argo appellauit: ad cuius proram, tabulam vocalem è fago Dodonidis siluae accomodauit. Navi itaque confecta, Iasonem scitantes oraculum Deus ad velaturam faciendam cohortatur, qui iam totius Graeciae optimum quemq; in unum congregarat, quorū nomina haec sunt. Typhys Hagny filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit. Orpheus Oeagri. Zetes, & Calais Borea filij. Castor, & Pollux Iouis. Telamon, ac Peleus Aiaci. Hercules Iouis. Aegaeus Theseus. Idas, & Lynceus. Aphareus. Amphiaraius Oiclei. Caneus Coronus. Palamon Volcani: Aetolus. Cepheus Alei: Laertes Arceus. Autolycus Mercurij. Atalanta Schœneus, Menæceus Actoris. Actor Hippasus. Admetus Phœreus. Acastus Pelia. Eurytus Mercurij. Meleager Oeneus. Ancus Lycurgi. Euphemus Neptuni. Pæas Thaumaci. Butes Teleontis. Phanus, & Staphylus Dionysij. Erginus Neptuni. Perichlymenus, Neleus. Augeas Heli. Iphycus Theseij. Argus Phrixi. Euryalus Mecisteus. Peneleus Hippalmi.

Leius

Leitus Aleëtoris. Iritus Nauboli. Aſcalaphus, & Almenus Martis. Aſterius Comata. Polyphemus Elata. Hi igitur nauarcho Iaſone euecti in Lemnum appellant.

Hac inſula tum viris omnibus orbatâ Hyſſipyles Thoätis filia imperio regebatur, cuius rei cauſam hæc fuiſſe legimus: Lemnia mulieres Venerem nihili faciebant, quæ ea de cauſa æterrimum illis graueolentia virus iniecit. Et viri è Thracia Lemno proxima abductas captiuas ancillas, ſubigebāt. Tum Lemnia quòd à coniugibus ſpernerentur non modo patres ipſos, ſed & viros ſuum quæq; ingularunt, vna tamen omnium Hyſſipyle Thoantem patrem abſconditum, ſeruauit illaſum. Mox Argonauta in Lemnum, quæ tum à mulieribus tenebatur: appuſi, illis admiſcentur. Hyſſipyle vero ab Iaſone compreſſa Euncum, ac Nebrophonum liberos gignit. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, peruenerunt. Hic eos benigniſſimè excepit. Qui noctu illinc auecti: reſtantium ventorum impetu noctu neſciꝝ rursus Doliones appulerunt. Qui, dum finitimorum pelagiicorum hoſtium copias eſſe arbitrarentur (cōtinenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conſerunt ignari aduerſus ignaros. Ceſis itaque Dolionū pleriſq; & Rege Cyzico, Argonauta, ubi per diem rem cognouerunt, multis cum lacrymis ac detonſo ſibi capillo, Cyzicum magnificè tumularunt, quo factò abiire: nec longo poſt tempo

re in Mysiam deuenerunt. Hic Herculeus cum Polyphemo reliquerunt. Quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Herculis amasius aquatum emissus ob eximiam ipsius formae praestantiam à nymphis raptus est. Et Polyphemus, cum illum reclamantem audisset, nudato ense à latronibus abduci putans, persecutus est, idque Herculi obuiam facto indicat. Interea vero dum puerum Hylam uterque perquirunt naui vento rapta deserti sunt. Mox Polyphemus condita in Mysia ab se urbe Cio regni sedem ibi collocauit. Verum Hercules Argos remeauit, quem Herodotus neque iam tum statim nauigasse, sed apud Omphalem seruitutem seruasse affirmat, Pherecydes autem illum in Aphetis Thessalia urbe relictum fuisse refert: propterea quod Argo huiusce grauitatem perferre haud quaquam posse dicebat: Atqui Demaretes ipsum in Colchos usque nauigasse tradidit: Dionysius Herculee & Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Mysia in Bebrycum terram contendisse scribitur, ubi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat, is Amycus cum viribus egregijs polleret, qui in sua regna ueniret: secum castribus contendere cogebat, & deuictos ita perdebat.

Tum igitur inuectus in nauim Argo, praestantissimum quemque in pugilatus certamen pronocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percussio illius cubito hominem interfecit. Inde cum Bebryces in Pollucem impetum fecissent, abreptis
armis

armis viri fortissimi, eorum plerosq³ in fugam a-
ctos obtruncant. Hinc autem aucti Salmydessum,
qua Thracia vrbs est, ubi vates Phineus oculorum
luce orbatus, habitabat, deuenerunt. Hunc alij A-
genoris filium esse ferunt, alij verò Neptuni, eumq³
excacatum fuisse produnt à Dijs alij, quod futura
mortalibus prædiceret: nonnulli vero à Borea, &
Argonautis, quod à nouerca inductus filios suos
oculorum luce priuasset. Nec desunt, qui à Nep-
tuno id factum dicant, propterea quod Phrivi fi-
lijs à Colchis in Graciam, nauigationem significas-
set. Ad hac etiam Dij Harpyias in illum immi-
serunt: Eæ vero alatum sunt animantium genus.
Qua ubi Phineo paratam esse mensam intuebant-
tur, à calo deuolitantes maiorem ferculorum par-
tem abripteabant: ac reliqua per pauca, & ea qui-
dem tam graui odore fœdata remanebant, vt per
ferri minimè possent. Hic igitur Argonautis, quæ
ad nauigationem suam spectarent, iam iam propo-
sitis, commodum inquit de nauigatione tum mi-
hi verba faciatis, simulac me ab Harpyiarum
iniuria, liberaueritis. Tum hi Phineo mensam
sternunt, in qua simulac edulia apposita erant:
en repente Harpyia vastum clangorem funden-
tes deuolant, & esculenta diripiunt.

Id vero ubi viderunt. Aquilonis filij Zetes, &
Celais alati iuuenes nudatis ensib. illas per æ-
rem insequuntur. Ceterum planè Harpyijs Bo-
rea filiorum manibus tum moriendum erat: sed &
Borea

Borea filijs iam tum quoque, cum insectarentur, & eas minimè adepti fuissent, erat pereundum. Cum itaque pueri persequerentur Harpyias, earum altera ad Peloponnesum in amnem Tigrem decidit: qui nunc ab illa nominatur Harpys. Hanc autem alij Nicothoen, alij vero, Ællopon: sunt, qui alteram Ocypetem nominent, alij, Ocythoen. At Hesiodus eam Ocypodem nuncupat. Hac itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usque peruasit. Ea nunc ab illa Strophades appellantur, Quippe qua cum ad eas pervenisset, iter conuertit: qua ubi littus attigisset, præ labore cum persequenti decidit. Verum Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usque Borea filios, Harpyiarum insectationem tenuisse refert: neque malis quidquam passas fuisse, quòd inreikrādo, nihil posse illa in Phineum iniuriarum amplius se illaturas promiserūt. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum pœnis reliquam Argonautis navigationem explanauit: necnon illos Symplegadum scopulorum discriminis admonuit. Eas vero ingentes fuisse memorant, qua cum ventorum impetu agitata vicissim concurrerant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebula vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transvolare liceret. Columbam itaque per Symplegadas medias ipsis mittendam præcepit, quam, si incolumem transuolasse videant, per eas transire non dubitarent, si vero illa interisset, nullis inter petras viribus

viribus transire conarentur. Quæ cum accepissent soluta navi discedunt, & cum proximè Symplegadas peruenissent de prora columbã dimittunt, quæ cum per medium concurrentium scopulorum impetum volitaret, summam caudam Symplegades coeñtes deterferunt. Obseruato igitur scopulorũ recessu, acerrimo remigationis certamine, Innone opitulante summa tamen puppis parte mutilata incolumes traiecerunt. Itaque Symplegades ab eo tempore immota permanserunt. Nam post huiusce nauis transmissionem eas fore omnino stabiles nœmina decreuerant. Inde vero Argonautæ ad Mariandynon perueniunt: ubi ab Lyco Rege summa cum benignitate excipiuntur. Hic Idmon vates ab apro percussus decessit. Tiphys hic etiam moritur, & Ancæus navim se gubernaturum pollicetur.

Dein prateruerti Thermodontem, Caucasumq;, ad Phasim amnem venerunt. Hic terra Colchica flumen esse perhibetur. Navi in portum delata, ad Aëeten contendit Iason, cui, quæ sibi à Pelia imperata essent, enarrat, illam ad vellus aureum reddendum, cohortatur, quod se redditurum Aëetes pollicetur, si solus eripides tauros sub ingum miserit. Hi autem duo erant, & feri, ac mira magnitudinis, Volcani munere concessi: Qui creis pradii pedibus ignem ore spirabant. Ad hæc ipsi, ubi hosce ingo inxisset, ut Draconis dentes fereret, imperat, quippe qui à Minerva dono acceptos dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus partem seuerat, secum

Iason

Iason habebat. Ambigentem itaque Iasonē, quam arte tauros subiugaret, Medea ardentissime deperire incepit: Hac erat Aeeta filia ex Idyia Oceano genita, veneficijs, & cantionibus insignis. Qua veritate Iason a tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se uxorem ducturum, & in Graciam simul, nauigantem peruecturum iuret, pollicetur. Id ubi praestiturū se iurauit Iason, pharmacum, qua tauros sub iugum mitteret, dedit: eoq; clypeum, hastamq;, ac membra corporis sui inungere praecepit. Hoc enim delibutum unum duntaxat inquit illa, diem, nulla neque ignis, neque ferri violentia laesum iri asserebat, sed & illi indicauit, ut è satis dentibus viri terra orituri essent, & armati quidem in ipsum incursuri. Quos statim quàm frequentes spectarit, inter eos eminus lapides conijceret. Postea vero, quam ea de re, inter se pugnam commiserint, tum illos interimat. Sic itaque instructus Iason, & pharmaco inunctus in templi lucum penetrat, tauros perquirat, quos multa cum flammarum vi irrupentes, edomuit. Satis deinde dentibus armati è terra viri prosiliere. Tum Iason, ubi plures esse vidit, coniectis inter eos occultè lapidibus pugnantes inter se adortus occidit. Porro perdomitis tauris, tantum abest, ut vellus aureum ex pacti, & conuenti formula tradat Aeetes, sed & Argo nauim inflummare voluerit: nec non cum ea nautas ad unum omnes occidi studuerit. Quod
ubi

Vbi Medea rescivit, ad Iasonem ire anteuertit, eumq; per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem veneficijs aggressa soporauit: inde sumpto vellere, cum Iasone in nauim Argo se contulit. eam vero Absyrtus frater consequebatur: Ast hi noctu cum hisce anebuntur. Ceterum Aeetes cognita Medea audacia ad nauim persequendam accingitur, quem ubi Medea in proxima venisse videt, fratrem ingulat, ac eius membra articulatim diuidit, eaq; in profundum iacit: Aeetes autem filij mēbris colligendis occupatus filiam persequi desijt. Quocirca conuerso itinere seruatos pueri artus sepelit, eiq; loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo nauim perquirendam emisit, & nisi Medea captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturus comminatur. Tum ij aliud aliò diffusi in perquirendis Argonautis occupantur, Eridanum amnem iam prateruntibus. At Iupiter ob Absyrti cadem iratus, ingenti immissa tempestate, Argonautis errores iniicit: ac dum secus Absyrtidas insulas nauigant. Argo nauis eos alloquitur his verbis: Iouis iram nunquam antea desituram esse, quam in Ausoniam profecti Absyrti necis ergò à Circe fuerint expiati. Hi autem Libya, Galliaq; littora prateruecti, & per Sardinia pelagus delati Hetruriam legunt. Inde ad Eacam contendunt ubi à Circe expiantur. Qui cum circa Sirenas nauigarent, Orpheus, quod contrariam

trariam occineret cantionem, Argonautas inhibuit. Verum solus omnium Butes ad eas enatauit, quem raptum, Venus ad Lilybaeum habitatum relegauit. Dehinc à Sirenibus nauim Charibdis excepit, Scylla^q, & errantia saxa, è quibus ingens flammarum vis, ac fumus eructari videbatur. Atque per ea Thetis cum Nereidibus Iunonis iuuenu incolumē nauim transuexit, Siciliam itaque praeteruolans, ubi Solis boues inerant, in Corcyra. Phaeacum insulam appelluit, ubi Rex Alcinoos imperabat. Porro cum Colchici Argonauim nusquā inueniunt, horum alij Phaeacum montes incolendos occupant, alij ad maritima delati Absyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phaeacas ierunt, ac nauim Argo tandem deprehendunt. Medeamq; ab Alcinoos reposcunt. Tum ille, si iam inquit, uxor Iasoni copulata sit, eam illis se non datum, at si, nondum uirum passa sit, patri remissurū, ait. Verum enim uero Alcinoi coniux Arete anteuertens Iasoni Medeam coniugauit. Hinc igitur Colchici cum Phaeacibus simul habitare statuerūt. Argonauta uero cum Medea in altum anhelantur: qui cum noctu nauigarent, in maximam inciderunt tempestatem. Inter hac Apollo Menœtium impetens secundum ingulum sagitta percussit, eūq; in mare deturbauit. Hi uero cum proximam insulam conspiciunt, ad eam deueniunt, ac praeter spem ostentatum portum ingressi Anaphen nominarūt ubi Apollini Aegleam statuunt, ibiq; peractis
de mo-

de more sacrificijs, epulati sunt, Qua vero ab Arete duodecim ancilla Medea dono iam data fuerāt, fortissimos illos viros per lusum sugillabant. Hinc & adhuc etiam vetus ea in sacris deridendi consuetudo mulieribus manet. Inde aucti in Cretam appellere prohibentur à Talo.

Hunc sanè alij ex Chalci erisue genere produnt, Sunt, qui à Volcano Minoi datum esse ferunt. Qui vir Aeneus fuit, idémque ab alijs Taurus appellatur. Huic autem venam unam à collo ad calcē pertinentem fuisse tradunt, atque in huiusce vena cuncte clauus aeneus affixus esse videbatur. Hic igitur Talus ter in die circum insulam currens, eam tuebatur. Quo circa iam tum Argonautum praetereuntem spectans, lapidibus impetebat. Demum Medea veneficijs circumuentus occubuit, siquidem, ut nonnulli memorant Medea poculis ad insaniam redactus excessit è vita, sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clauum illi Medeam extraxisse, omniq; ex eius corpore effuso sanguine ipsum obysse narratur. Nec desunt, qui illū à Pœāte sagitta in calce vulneratum interysse tradunt. Noctem autem unā illic non amplius morati Argonauta ad Aeginam aquatum contendunt, ubi de aqua pugna conferitur inter eos, inde vero per Eubœam, Locridémque nauigantes in Iolcū, quarto demum mense post initam velleris aurei expeditionem, peruenerunt. Verùm Pelias, quod Argonautarum reditum band equo animo ferret de

D Aesone

Æsone obtruncando cogitavit. Hic autem dum sibi ipsi mortem conscissere querit, immolati tauri sanguinem intrepide hausit, & interijt. Atqui Iasonis mater, Peliam, execrata, relicto filio parvulo, velut ad bellum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias & relictum ab ea filium ingulavit. Interea redit Iason, ac vellus aureum Pelia dedit. Qui, cum de iniurijs, quibus erat affectus, alienum sibi cum eo expostulandi tempus foret, occasionem expectandam esse censuit. Proinde sumptis secum lectissimis heroibus in Isthmum nauigavit, ac navim Neptuno dedicavit. Inde Medeam monet, ut rationem ineat, qua Pelias illi tot iniuriarum pœnas luat. Tum illa Pelia regiam ingressa: regis filias Asteropeam nempè, & Antinoë ad patrem necandum, elixandumq, sœvas inducit suo, atque eundem in vitam mox ætate iuvenem suis se veneficijs renocaturam esse pollicetur, Idq, ut facilius credi possit, arietem in frustra dissectum elixatumq, agnum reddidit. Tum illi credula, patrem occidunt, membratimq, concisum elixant. Acastus autem unà cum Iolciensibus patrem sepelivit: Iasonemq, & Medeam Iolco eiecit. Hinc illi Corinthum commigrant: ubi decennium totum fortunatè transfegerunt. Inde cum Glaucen Creon Corinthiorum Rex filiam Iasoni despondisset, eam dimissa Medea, in matrimonium duxit. Tum illi, quos Iason Deos iurasset, obtestata, ingratumq, illius in ipsam animum, subinde detestata, uxori qui-

quidem peplum venenis infectum misit, quem simulac illa sibi induit, cum adiutore patre valido igne correpta conflagrauit. Medea insuper quos, ex Iasone filios habebat, Mermerum nepem, ac Pheretem trucidauit, & sumptum ab Sole alatorum draconum currum conscendit, in eoq, profugit Athenas, qua in fuga, ut quidam ferunt, filios infantes adhuc, supplices ante Acræ Iunonis aram constitutos omisit: quos surgere iussos Corinthij multis vulneribus contrucidarunt. At Medea, quæ conuolarat Athenas, mox ibi Aegeo nupta filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea vero, cum Theseo comparasset insidias, Athenis in fugam acta cū Medo filio eicitur. Qui magnum apud Barbaros imperium consecutus, subiectam sibi prouinciam uniuersam Mediam vocari voluit: & bellum contra Indos inferens vitam cum morte commutauit. Sed Medea nulli suorum agnita ad Colchos remeauit, quæ cum Aeetem patrem Persei fratris dolo ab regia sede eiectum inuenisset, illi regnum recuperauit.

D 2 APOLLO-

APOLLODORII ATHE-

NIENTSIS GRAMMATICI

Bibliothecæ, siue de Deor. ori-
gine, Liber 11.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

*Quoniam vero Deucalionis genus, ac so-
bolem enarrauimus, Inachi deinceps
explicemus. Inachus igitur ex Ocea-
no, & Tethye procreatur, à quo Ina-
chus Arginorum flumen nominatus est. Huius,
& Melissæ Oceani filia Phoroneus, ac Aegialeus
filij fuerunt. Aegialeus tamen si nulla de se prole re-
lictæ sit extinctus, Aegialeam tamē ab eo, cui præ-
fuerat regioni, dictam fuisse terrā legimus. Atqui
Phoroneus terra, cui postea nomen fuit Pelopon-
neso, totius imperio potitus, ex Laodice nymp̃ha,
Apin, & Nioben procreauit. Apis itaque commu-
tato in dominandi libidinem regno, vi cuncta gerēs
ac planē tyrannica manu administrans Pelopon-
nesum Apiam suo de nomine vocari iussit. Is de-
mum Thelxionis, ac Telchinis insidijs proditus si-
ne liberis excessit è vita, & relatus inter deos Sara-
pis appellatus est. De Niobe autem, & Ioue, quam
primū mortaliū Iupiter iniuit, Argus natus est.
Sed Acusilai testimonio ex eo Pelasgus etiam natus
esse dicitur, à quo Peloponneso Pelasgia nomē fuit
impositum. At Hesiodus Pelasgum fuisse indigenā
refert*

refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicturi sumus.

Argus itaque simul ac à Phorone regnum accepit, Pelopōnesum à se Argos dici imperavit: qui postea ducta uxore Euadne Strymonis, ac Neera filia. Iasum, Piranthum, Epidaurum, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Iaso autē nascitur Agenor, ex quo Argus Panoptes ortus est: hunc toto corpore oculatum fuisse legimus. Hic enim viribus præstans, sublato qui Arcadiā deuastabat, tauro, eius sese corio circūtexit. Adhuc Satyrū: qui Arcadibus vim inferebat, eorumq; pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quā Tartari, ac Terra filiam dicunt, quæ viatores corripiebat, dormientem nactus interimit, idemq; sublati cadis auctoribus, Apidis interitum ultus est.

Argi vero, & Ismenes Asopi filia Iasus est filius: ex quo Ionem ortam esse tradunt. At Castor, qui de temporum ignoratione conscripsit: necnon complures tragædiarum scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus, & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrant, quā Iunonis sacerdotio decoratam Iupiter vitiauit; à quo cū vialatā fuisse puellam hanc Iuno comperisset, in buculam candidam transformauit, cū qua Iupiter se concubuisse abiurauit. Quare Hesiodus inquit, amantium insurandum irritum esse, neque ad deorum iram quidquam pertinere. Iuno interim vaccā ab

Ioue depoposcit, acceptamq; Argo Panopta custo-
diendam dedit. Hanc autem Asclepiades Are-
storis, Pherecydes vero Inachi, sicut Cercops Argi,
& Ismenes, qua Asopi fuit, filiam scribunt: sed Acu-
silaus è Pirene, ut dictum antea fuit, ortam esse re-
fert. Hic eam ad oleam, qua in Mycenæo luco erat
alligabat. Cum verò Iupiter eam Mercurio, ut fur-
tim abduceret, imperasset, idq; ab Hierace dete-
ctū fuisset, neque calari amplius posset: lapide per-
cussus Argum peremit. Hinc itaque Mercurius
Argiphontes cognomētum accepit. Iuno de-
mum bovem cestro concitavit. Quo facto ea pri-
ma in sinum ab se Ionium appellatum, penetrauit.
Mox per Illyridem progressa Hemum transcen-
dit, ac per ea tempora traiectum Thracium nomi-
natum, ab illa deinde Bosporum dictum, tranavit.
Inde, cum in Scythiam penetrasset, & Cimme-
riam terram, cumq; per continentis multum, deer-
rasset, multaq; Europæ maria, atque Asia plura
tranasset, in Egyptum tandem peruenit: ubi
pristina forma recepta ad Nilī fluentia Epaphum
peperit. Hunc Iuno, Curetes ut alicubi pue-
rum occulerent, precibus impetrauit. Quod fa-
ctum ubi Iupiter rescivit, Curetas occidit. Io in-
terim ad filium, sese vestigandum accingit. Quæ
cum Syriam propè uniuersam peruagata esset,
quòd illic Bybliorum Regis uxor filium educari
significabatur, & tandem Epapho inuento in
Egyptum remeavit, ac Telegono, qui tum E-
gyptio-

gyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam *Iſin* vocarunt *Ægypti*, statuatam collocavit. Et *Ionem* quoque *Isidem* appellarunt.

Epaphus autem *Ægypti*s imperās *Memphin* *Nili* filiam sibi coniugavit: deq^{ue} uxoris nomine cōditam urbem, *Memphin* nominavit, ex eaq^{ue} *Libyam* filiam procreavit, à qua & pars una terrarum *Libya* vocitata est.

Ceterum ex *Libya*, *Neptuno*q^{ue} gemini *Agenor*, ac *Belus* oriuntur. *Agenor* itaque in *Phœnicem* profectus, & inibi regni sedem constituit: ubi, & magna sobolis auctor extitit: quare de eo in praesentia dicere supersedebimus. At *Belus*, quod ex *Ægypto* minimè discessisset: *Ægypti* regnum consequitur: atque *Anchinoen* *Nili* filiam duxit uxorem, de qua sibi filios geminos procreavit *Ægyptū* nempe, ac *Danaum*, sed & *Euripidis* testimonio *Cepheum*, *Phineum*q^{ue} etiam liberos habuit. Igitur *Danaum* *Belus* ad *Libyam* incolendam, *Ægyptum*q^{ue} ad *Arabiam* habitādam misit. Qui, cum deuastasset *Melampodum* terram, eam *Ægypti* nomine appellari de seipso voluit. Porro & *Ægypto* è pluribus coniugibus filij mares quinquaginta gignuntur. At fratri *Danao* filia totidem. Qui cum de regno inter se contenderent, *Danaus* *Ægypti* filios prater unum, aut alterum filiarum suarum opera necavit, nā ex oraculo cadē sibi ab eorū uno imminere acceperat, metu percussus *Minervae*

consilio navim nominatam ab eo deiliarũ suarum numero πῆντην ὅτιον quasi dixeris quinquagintiremen primus fabrefecit, in qua filiab. impositis au fugit. Inde in Rhodum appellens Minerva Lindia statuam dedicavit. Hinc & Argos se contulit, & huic regnum tradit Helanor, qui tum Argis regnabat (at ipse eius rogonis potitus suo ipsius nomine incolas Danaos appellavit) sed quod ea regio aquarum caritate laborabat, ex quo Neptunus iratus Inacho fontes siccauerat, quod eam Minerva terram esse testatus est, filias suas interrim aquatum emisit. Harũ una Amymone aquã disquirens, telum in ceruum iacit, ac Satyrum dormitantem offendit: Quare ille somno expergefactus puella ineũda miro desiderio capitur. At Neptuni superuentu Satyrus se dedit in fugam. Amymone autem cum illo cõcubuit eiq; Neptunus Lernaos fontes indicavit. Porro Egypti filij Argos profecti ut mutuam inter se similitatem compererent, sese cohortantur, & Danai filias sibi in matrimonium dari obsecrant. Tum Danaus, simul, quod parum crederet eorũ pollicitationibus, simul quod fuga, exiliq; sui reminisceretur iniuria, nuptias pactus sortito puellas distribuere cœpit. Hypermnestram igitur natarum maximam Lynceo, & Gorgophonem Proteo selegit. Hos enim ex coniuge Regina Argyphia Egyptus extulerat. Inde suam quisque sortiti sunt.

Busris quidem, & Enceladus, Lycusq; ac Daiphron

phron, Automaten, Amymonem, Agauen, Scaam, Danao ex Europa Regia matrona satus ducunt. At ex Elephantide orta fuerunt, Gorgophone, atq, Hypermnestra, sed Lynceus Calycem sortitus est. At Ister Hippodamiam, Chalcodon Rhodiam, Agenor Cleopatram, Asteriam Chatus, Hippodamiam Diacorystes, Alcis Glaucen, Alcmenon Hippomedusam, Hippothous Gorgen, Iphimedu- sam Euchenor, Rhoden Hippolytus Hi: decem ex Arabia uxore geniti sunt. Sed puella ex Hama- dryadibus nymphis, alie ex Atlantea, alia ex Phoe- be nata sunt, Agaptolema Pirene, Cercestis Dorio- ni, Eurydamanti Pharte, Agio Mnestra, Euhip- pe Argio, Anexibia Archelao, Menacho Nelo ob- uenerunt: hi septem è Phœnissa coniuge orti sunt: at puella, quæ Æthiopides erant, quod cognomi- nis essent Mēphidi haud quaquam sortito inter se copulari voluerunt. Nam ex Tyria nati matre Cli- rus Cliten, Sthenelus Sthenelen, Chrysippus, Chry- sippen duxit. Atque ex Caliande, & Naide nym- pha, filij duodecim nati erant, cum totidem Poly- ronis Naidis filiabus. illorum hæc sunt nomina: Eu- rylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Poly- etor, Chthonius. Hæ vero sunt ex nymphea nata Au- tonoe. Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glau- cippe, Anthelea, Cleodora, Euippe, Erato, Stygne, Bryce. Qui vero de Gorgonibus Ægypto nati sunt, eas, quæ de Pieria genitæ fuerunt, sortiti du-

xerunt. Nam Periphanti obigit Actæa, Oeneo
 Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalce Adyte, O-
 cypete Lampo, Pylarge famom. Octo autem no-
 uissimi sunt, Idas, qui Hippodicen: Daiphron, qui
 Adianten duxit ex Herse matre natus: Pandiō,
 qui Callidicen: Arbelus, qui Oemen: Hyperbius,
 qui Celano: Hippocorystes, qui Hyperipten sibi cō-
 iugarunt. Hi ex Hephæstine oriuntur: at puella
 matre Crinone fuerunt. Post, ubi suam quisque sor-
 titus, coniugem duxerunt, acceptos in conuiuū cū-
 ctos Danaï filiaë datis à patre pugionib. somno se-
 pultos, suum quæq, sponsum occidūt, una tamē mo-
 do excepta Hypermnestra. Hæc. n. sola Lynceum,
 quod eius virginitatem abstinnisset, incolumē asser-
 uauit. Quamobrem hanc Danaus coniectā in vin-
 culis custodiri iubet. Reliquæ Danaï filiaë præfecta
 sponсорum capita in Lerna defoderunt, corpora ve-
 ro ante urbem deplorata sepelienda curauerunt.
 Has autem Minerva, Mercuriusq, Iouis imperio
 expiarūt. Demum postea Danaus Hypermnestrā
 Lynceo in matrimonium copulauit, ceteras in gym-
 nicum certamen productas victoribus habendas
 dedit. Amymone Neptuni semine prægnans Nau-
 plium peperit. Hic quod longæuus esset, mære navi-
 gans morientium casum permolestè ferebat. Sed &
 ipsi tandem aliquando obisse contigit, vel eo mor-
 tis genere, quo alios defungi mæstissimè conspicie-
 bat. Verū antequam è vita decessit, ut Tragico-
 rum auctoritate comprobatur, Clymenem Atrei fi-
 liam

liam sibi uxorem coniugari placuit. Qui vero Reditus conscripsit, Philyran dixisse ait. Cercopis autem testimonio Hesione cepit. De qua Palameden, Oeacem, Naufimedontem gignit.

Lynceus autem, qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hypermnestra quidem, Abantem filium genuit, ex quo & Ocalea coniuge Mantineæ filia, gemini procreantur Acrisius, ac Prætus, qui cum in utero matris adhuc essent, inter se dissidere cœperunt. Ubi vero per ætatem potuere de regno certare non dubitarunt. Hiq; belligerantes primi clypeos inuenerunt. Inde victor Acrisius Prætum Argis exegit: qui ad Iobatam in Lyciam peruenit, sed, ut alij produnt, ad Amphianaëtem confugit, cuius etiam filiam ducit. Homerus autem Anteam dicit. At si tragœdiarū scriptoribus fidem habemus, Sthenobœam. Hunc demum socer cum Lyciorum copijs reduxit, ac Tirynthem occupauit, quā ipsius gratia Cyclopes mœnibus cinxerunt, atque in partem assumpti Argiuam terram propè uniuersam coluerūt. Sic Acrisius Argis imperat: & Prætus Tirynthe. Ad hæc Acrisius ex Eurydice Lacedæmonis filia Danaë gignit. Prætus vero de Sthenobœa Lysippē, Iphinoenq; & Iphianassam, quæ cum adulta iā ætatis essent, in insaniam cōciderūt, quòd, ut Hesiodus inquit, Dionysij ferias minimè receperunt. At Acusilai sententia, quòd Iunonis simulachrū nihili fecerunt, Sic itaque furore percitata per omnē Arginorū terrā decurrabāt. Inde iterum

rum in Arcadiã, ac Peloponnesum reuerſe nullo nõ
 dedecore labefactata per deſerta diſcurrebant. Me
 lampus autem Amythaonis filius, & Idomenes, qua
 fuit Abantis, vaticinandi cognitione inſignis, &
 qui potionandi, expurgandiq; rationem primus in
 uenerat, ſe virginibus ſanitatẽ reſtituturum pol
 licetur: ſi tertiam regni partem accipiat. Proetus
 tanta mercede deterritus, filiarum cura minimẽ
 aſſentitur. Quocirca virgines longẽ maiori veſa
 nia concitantur, immò vero etiam illarum veluti
 contagione offenſe reliquæ mulieres cum virgini
 bus ſimul furere, etenim deſertis proprijs adibus in
 ſuos ipſarum filios deſeuebant, atque in deſerta ſe
 ſe fugientes abdebant. Cũ vero id calamitatis ge
 nus indies magis increſceret: poſtulatã mercedem
 Proetus Melampodi ultro conceſſit. Tum ille eas ſe
 curaturum eſſe promittit, ſi regni tantũdem fratri
 ſuo Bianti attribuatur. Inter hæc Proetus veritus,
 ne, ſi filiarum cura longius protrahatur, mercedem
 ille peteret ampliorem, poſtulatĩs aſſenſus, filias Me
 lampodi curandas commiſit. Quare Melampus,
 adhibitis validiſſimis adoleſcẽtibus eiubilatum ſi
 mul, & entheam quandam choream imitatus de
 montibus virgines ipſas in Sicyonem eſt uſque in
 ſecutus. Hæc dum perſequeretur, Iphinoe natũ ma
 xima vitam cum morte commutauit. Reliquæ ve
 ro repurgata veſania reſipuerũt: Harum demum,
 Melampodi vnã, & Bianti alterã Proetus in
 matrimonium collocauit: neque longo poſt tempore
 Mega-

*Megapenthē filium genuit. Ceterum Bellerophō
tes Glauci, qui Sisyphi fuit, cum per imprudentiam
Deliadē fratrem, siue, ut quidam ferunt. Pirenē,
aut, ut alij volunt, Alcimenē peremisset, ad Proe
tum Argos confugit ab eoq, expiatur. Mox autem
cū illius amore Sthenobœa, quæ & Antea diceba
tur, deperiret, submisit, qui illum de concubitu in
terpellaret, qui, cum mulieris libidini minimè con
sensisset: Sthenobœa Præto Bellerophontem quasi
ti concubitus insimulauit. Prætus uxori credulus
dat illi ad Iobatē litteras huiusce, argumenti: Vt
Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates
re cognita illi ut ad Chimeram extinguendam
iret, imperauit. Siquidē ita iuuenem à fera perditū
iri arbitrabatur, quando ea non vnius modo, sed ne
multorum quidem viribus facile perdomari pote
rat. Nam prima in parte leo, postrema draco, me
dia vero capra esse videbatur, quæ flammās euome
bat, ac proxima quæq, disperdebat, pecoraq, infi
ciebat. Hæc. n. trium belluarū viribus sub una dun
taxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam
Chimeram ex Homeri testimonio Amisodari cura
enutritam fuisse, natamq, ex Typhone, et Echidna
id, quod Hesiodi carminibus comprobari legitur.
Conscenso igitur Pegaso, quæ ex Medusa, ac Nep
tuno satum, & aligerum habebat Bellerophontes;
sublatus in altum, ex eo Chimeram sagittis impete
bat. Quæ demum peracta pugna. Iobates eundem
in Solymos pugnaturum misit, ubi & id feliciter
exegit*

exegit, ad Amazonas expugnandas proficisci imperavit, Quibus item deuielis collectam Lyciorū inuentutē, quæ ceteris præcellere videretur, in insidijs cōsidere iubet, atque ita Bellerophontē occidē præcepit. Vbi autem & hosce ad unum omnes ab eo casus accepit, admiratus iuuenis præstantiam, Iobates litteras illi Præti ostendit. Inde, ut secum maneret, rogauit: Eiq; Philonœm filiam uxorē dedit. Quidemum, cūm fato concessisset, Bellerophontem generum suum regni successorem instituit.

Interim Acrisio de maribus filijs oraculum sciscitanti, numen respōdit, puerum de filia oriturum esse, qui auo necem illaturus esset. Id igitur Acrisius pertimescens aneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaē custodiri iubet. Hanc, ut nonnulli tradunt, vitianit Prætus: unde inter se orta cōtentio est: sed aliorum testimonio proditur: Iouem in aureum imbrem transmutatum per impluium in Danaes sinum delapsum cum ea concubuisse: mox ubi Perseum de filia natum esse cognouit Acrisius ab Ioue compressam filiam minimē credens, eam una cum filio in arca lignea conclusam in mare deiecit: quæ cūm in Seriphum insulam delata fuisset: Dictys desumptum puerum educavit. Ceterum Polydectes vterinus Dictyis frater, Seriphi Rex, Danaes amore correptus, cum ea (Perseus. n. in virilem ætatem peruenerat) potiri nequiret, amicos, quibuscum & Perseum etiam conuocat, ijsq; ob Hippodamie Oenomai filie nuptias erant scē celebra-

celebraturum edicit . Cui tum Persens: *quanam inquit in re conficies erantum ?* equo Polydectes respondet . Atqui Persens, Gorgonis, ego inquit, capite . Tum Rex, contra nihil subiecit . Mox vero, ab alijs equos exposcit, sed, quòd equum à Perseo habere non posset, pro symbola Gorgonis caput illi, ut afferret, imperavit . Tum Persens Mercurij, ac Minervæ ductu Phorci filias adiit, Ento, Pempredo, & Dino . Hæ fuere Cetoq, & Phorci nata . Gorgonum sorores ab ortu ipso statim anus factæ, unòque tres oculo, & dente uno prædite, quibus, & vicissim inter se vocabantur . Hæc, ubi potitus est Persens, reposcentibus illis, se redditurum pollicetur, si, quæ ad Nymphas, ipsa duceret, viam commonstrarent . Erant autem hisce Nymphis talaria, & cibis, quam peram quidam esse putant . Id Pindarus, & Hesiodus in Clypeo, ubi de Perseo, sic ait.

Horrenda totas scapulas caput occupat ingens.

Gorgonis, idq, intra cibis latet.

Nam cibis, quòd inibi condantur indumentum, & cibaria, dicta esse videtur . Ad hæc Orci galeam, adhibuit . Restitutis itaque Phorcidibus & dente, & oculo, quod viam demonstrassent, ad Nymphas peruenit: Adeptus inde, quæ cupiebat humeris ante omnia peram induxit, ac pedibus talaria accommodavit, postremo galeam capiti imposuit . Hæc igitur relictus, quoscunq, voluisset, ipse inuisus alijs,

alijs, peruidebat. Is, ubi à Mercurio adamantinā harpen accepit, ad Oceanum deuolauit, hic Gorgonas dormientes deprehendit.

His autem Euryale uni, Stheno alteri, tertiāq; Medusa nomen fuit. In quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent. Ad huiusce itaque caput reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gorgonibus capita squamosarum anguium spiris obsita dentes praterea tanta magnitudinis, quanta suum esse videntur. Ad hac manus aenea, & ala aurea, quibus conuolabant, qua, quicumque obtuerentur, eos in saxa omnes commutabant. Has demum Perseus somno sepultas adortus, cuius manus Pallas dirigeat, auersus oculis in aereum clypeum defixis, per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat, Medusa caput amputauit. Quo resecto Pegasus alatus equus repente prosiluit, & Crysaor Gerionae pater. Hosce autem è Neptuno procreauit. Igitur Perseus reposito suam intra param Medusa capite recessit. Verum Gorgones ipsa somno excitate Perseū insectabantur, quem intueri ob Orci galeam minime poterant. Quod ea Perseus contegebatur. Qui cum in Æthiopiam peruolasset Cephei Regis filiā Andromedam maris Ceto iam iam deuorandam offendit: quoniam Cassiopea Cephei coniux de corporis formae praestantia, quod se omnium formosissimam iactitabat, Nereidas in certamen prouocauit. Quamobrem ea sibi Nereidas iratas fecit. Tum etiam Neptunus ira percitus Cephei regnū,

&

& aquarum multitudine, ac Ceto immisso perua-
stauit.

Cepheus autē Ammonis oraculo monitus, tum-
demum tanta calamitati modum fore accepit, cum
Cassiopea filiam Andromedam Ceto deuorādā
proposuerit. Id igitur Cepheus Æthiopum vi com-
pulsus, effecit, scopuloq; filiam alligauit. Quam con-
spicatus Perseus, & illius amore succensus, Cephea
se se Cetū ipsum interēpturum pollicetur, si filiam
ab imminente periculo ereptam sibi in matrimoniū
collocet: Pactis itaque iureiurando confirmatis,
Perseus monstrum aggressus occidit, atque Andro-
medam soluit. Huic non ita multo post Phineus
Cephei frater insidias parat, is qui primus iam con-
iunx designatus erat, verū id ubi rescituit Perseus
cum coniuratis omnibus Phineum Medusa capite
ostentato in saxa repēte conuertit. Itaque Perseus
reuersus in Seriphum, matrem ad aras cū Dictye,
ob Polydectis violentiam confugisse, deprehendit.
Inde impetu facto aggressus Regē concurrentium
amicorum auxilio fretum auersus Gorgonis caput
ostendit, idq; quotquot aspexerunt, qualicunque
quisque forma esset, in saxa commutatus est. Mox
ubi Dictyn Seriphi Regem constituit, Mer-
curio talaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgo-
nis caput Minerua dono dedit. Ea vero Mer-
curius omnia Nymphis restituit. Ceterū Pallas in
medio clypeo Medusa caput apposuit. Nec desunt
qui Gorgonis caput à Minerva precisum fuisse di-
cant.

cant. Aiunt enim eam sese pulchritudine Palladi
comparare non erubuisse: Atqui Perseus, cū Da-
nae, & Andromeda Argos Acrisium visurus pro-
peravit. Is autē oraculi metu Argos deseruit, atque
in Pelasgiam terram commigravit: interea Teu-
tania Larissaeorum Rege patri iam vita functo
gymnicum certamen edituro, ad id etiam Perseus
decoctaturus aduenit: ac etiam quinquertium lu-
dens, disci iactu Acrisiq; pede percusso, actutum
eum interfecit. Post, ubi Perseus oraculum iam
expletum esse animadvertit, Acrisium quidem
extra urbem sepeliuit. Verū, quod Argos ad il-
lius hereditatem adeundam, qui eius opera occu-
bisset, remeare iusto quodam pudore teneretur,
profectus Tirynthē ad Megapenthē Præti filium
cū regno vicissim cōmutavit, nam illi Perseus Ar-
gos tradidit, ac Megapenthes Argiutorum regno
præficitur. Perseus vero Tirynthem adeptus, Mi-
deamq; & Mycenæ admuniuit. Porro ex An-
dromeda Perseus filios habuit ante, quā in Gra-
ciam venisset, Persen scilicet, quē apud Cepheum
reliquerat. Ab hoc Persarum Reges originē du-
xisse feruntur. At Mycenæ procreavit Acaum,
Sthenelum, Helam, ac Mestorem, & Electryonem:
filiam insuper Gorgophonem, quam Perieres uxo-
rem duxit. Item ex Alceo, atque Hipponome
Menæcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo
filia.

De Mestore, ac Lysidice Pelopis filia Hippo-
thoe

thoe gignitur, quam, cū rapuisset Neptunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eaq; Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Teleboas quod procul à patria iue- rit, appellauit.

Sed ex Taphio Pterelaus natus est. Hūc Nep- tunus aureo crine illius capiti imposito, fecit im- mortalem. Ceterum Pterelai septem filij fuerunt, femina quidem Comatho, at mares, Chromius, Ty- rannus, Antiochus, Cbersidamas, Mestor, Eueres.

Atque Electryon ducta in matrimoniū Ana- xone Alcai filia, suscepit feminei quidē sexus Alc- menam, mares autem, Stratobatē, Gorgophonum, Philonomum, Celeneum, Amphimachum, Lysino- mum, Cherimachū, Anaclorē, Archelaū: sed post hosce spurium ex Phrygia muliere Midea Licym- nium.

E Ststhenelo vero, & Nicippe, qua Pelopis fuit, Alcinoe, & Medusa procreantur, mox etiā eidem Euristheus natus est, qui Mycenis imperauit. Nā quo tempore Hercules gignendus esset, tum Iupi- ter inter Deos dixisse fertur, qui ē Persei prole o- riturus est, Mycenis regnabit. Hinc Iuno persua- sit ob inuidiam, Ilithyia, ut Alcmenes partum co- hiberet: eamq; ut Eurystheus Sthenelei filius in lucem, iam septimestris prodiret, subornauit.

Ad Electryonē autem Mycenis cum Taphio imperantē Pterelai filij profecti, ab eodē Mestoris regnum auo materno repetūt, qui, quod ab eorum

postulatis maximè abhorreret Electryo, ipsius bo-
 ues abegerunt. Tum Electryonis filij vim vi repel-
 lentes mutuo concursu perimuntur, at ex Electryo-
 nis liberis Licymnius, quòd puer admodum esset
 adhuc, seruatur incolumis. Atqui ex Pterelai na-
 tis Eucres, qui naueis asseruabat, superstes fuit.
 Tum, qui ac Taphys euasissent, vela vento dede-
 runt, & abactas secum boues Polyxeno Eliensium
 Regi commendarunt. Ceterum Amphitryo redēp-
 tas de Polyxeno boues Mycenae abduxit. Interea
 verò Electryo filiorum eadem ulturus regno simul
 cum Alcмене filia in Amphitryonis potestate tra-
 dito iurandi religione illum prius adegit, ut ad
 reditum usque filiam virginem seruaret intactam.
 Bellum enim contra Teleboas conflare cogitabat.
 Is autem cum boues reduceret, earumq; una aufu-
 geret, in ipsam Amphitryo tum, quam manibus for-
 te clauam gestabat, immisit. Quae de bouis corni-
 bus repulsa in Electryonis caput insiliens ipsum vi-
 ta priuauit. Sthenelus itaque hanc nactus occasio-
 nem è tota Argiuorum terra Amphitryonem exe-
 git. Inde non modo Mycenarum, sed etiam Tiryn-
 this ditione potitus est, mox autem Pelopis ad se
 filijs Atreo, Thyeſtaq; accersitis Medeam com-
 mendauit. Amphitryo vero cum Alcmena, & Li-
 cymnio Thebas profectus à Creonte fuit expiatus,
 ac Perimedem sororem Licymnio tradit. Interea
 vero Alcмене dictitante ei nupturam se esse, qui
 fratrum suorum interitum vlcisceretur: tum Am-
 phitryo

phitryo pollicitus aduersus Teleboas se bellum moturum, Creontem quoque ad id sibi socium. aduocauit. Tum is socium se belli fore inquit, si prius ille Cadmiam à vulpe liberaret, nam fera vulpes Cadmiam deuastarat. Hic & si recepisset, fato tamen cautum erat, eam à nullo unquam mortalium captum iri. Interim, dum fines ab hostibus diripiuntur, unum ex urbanis puerum Thebani in mensis curriculum ipsi multos raptura ne hoc fieret dari permiserunt. Igitur Amphitryo Athenas profectus ad Cephalum Deionei filium Teleboarum spoliis parte promissa, induxit, ut in venationem adduceret canem, quem Procris è Creta sumptum à Minos, duxerat, cui fato concessum fuerat, ut quamcunque feram insectaretur, occideret. Quàobrem canem, cui Lalapi nomen fuit, cum vulpem insequitur, Iupiter utrumque lapides effecit. Amphitryo Cephalum à Thorico, qui Atticæ terra populi nomen est, belli socium habens, & de Phocensibus Panopeum, ab Eolo Arginorum Eleum Persei filium, à Thebis Creontem, Taphiorum insulas deuastat. Verùm Pterelaus donec in humanis fuit, Taphum capere nunquam potuit. Post, ubi Comætho Pterelai filia, Amphitryonis amore inflammata est, aureum de patris capite capillum profecuit, findo Pterelai morte infecuta omnes ad unam insulam subegit Amphitryo. Qui interfecta post Comæthone, captis spolijs Thebas renauigat, & insulas Elio, Cephaloq, tradidit. Mox illi conditas sibi

cognomines vrbes habitatum cōmigrarunt. Prius autem, quàm Amphitryo Thebas redisset, per noctem Iupiter ad Alcmenam contendit, cum qua trō noctio facto mutatus in Amphitryonis viri formā, concubuit: quāq; aduersus Teleboas gesta essent, omnia recensuit. Vbi vero Amphitryo redijt, ac se à coniuge negligentius excipi videt, ab ea huiusce rei causam postulat, cui, cum Alcmena respondisset, quod reuersus priore nocte secum concubuiisset: à Tiresia Jouis cum uxore concubitum factum resciscit. Alcmena vero duos peperit filios, Joui quidem Herculem una nocte grandiore, atque Amphitryoni Iphiclem. At cum Hercules octo iam menses natus esset, Dracones duos inusitata magnitudinis Juna infantem perdituros in lectum dimisit: Alcmena Amphitryonis opem implorante Hercules in pedes erectus utraque manu constrictos ipsos necauit. Ceterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, uter esset eius de pueris filius, scire vellet, dracones hosce in cunas, lectumve iniecisse: quo facto Iphicles planè in fugam ire conatur, at Hercules immotus stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognouisse refert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demum à Lino citharædicam didicit. Is Orphei frater fuit. Qui cū Thebas commigrasset, ac Thebanorum ciuium numero allectus fuisset

cithara

cithara percussus ab Hercule, interijt : quòd ab eo velut praeceptore vapulasset, ira succensus interemit. Cui cum quidam diem dicerent, & cadis, & commissi criminis postularent, ille contra Rhadamantibi legem recitans eiusmodi, qui manibus iniustis iritantem punierit, insons esto, & hunc in modum Hercules euasit incolumis. Veritus autē Amphitryo, nequid iterum eiusmodi faceret, eum ad boum armenta amandauit, ibiq³ dum educatur, & virium praestantia ceteris omnib. antecellebat. Ad hac visu terribilis erat, nēpe Iouis filius, quiq³ cubitorum corporis, quattuor erat altitudine. Ignē ex oculis splendorem effundebat, nec frustra aut ab arcu sagittas emitebat, aut iaculo feriebat. Qui, cū inter boum armenta esset annum agens decimum-octauum leonem Citharoneum interfecit. Hic ē Citharone impetu factō, Amphitryonis, ac Thēstij boves, dissipabat. Is autem Thēspiensium Rex erat, ad quem, leonis illius occidēdi ergo se contulit Hercules: apud quem dies quinquaginta exceptus hospitio permansit. Huic, quòd per diem venatum eunti noctibus singulis singulas filias subigendas dabat. Is autem filias quinquaginta ex Megamede Arnai filia natas habebat, qui summa ope nitebatur, ut Herculis semine replet. & omnes sibi nepotes procrearent. Hercules vnā, eandemq³ sibi supponi puellam existimans cum omnib. tandem coiuit: ac subacti suis viribus leonis pellē sibi induit. et huius hiatū galea loco habuit. Redēti verò

illi à venatione Ergini legati missi à Thebanis tributum, vectigalve exacturi obuiam facti ierunt, Thebani vero Ergino hanc ob causam vectigales, tributarijve erant. Clymenum Minyarum Regem Menœcei auriga, cui nomen fuit Perieres, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semimortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortem suam ulcisci iubet. Erginus itaque ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis pacem demum iureiurando stabilitam Thebanis dedit ea lege, ut ij ad annos viginti, boues cētum quotannis tributi nomine ad eum mitterēt. Hercules legatos ad id tributi petendum Thebas adeuntes forte quadam obuiā habens, ignominia affecit, defectis auribusq, & naribus quoque, & funiculis suas ipsi collo manus circumligans, hoc, inquit, Ergino, & Minyis tributum re-
portate. Quas ob res indignatus Erginus in Thebas bellum intulit. At Hercules armis à Minerva sumptis, & bello prefectus Erginum quidem obtruncavit, Minyas autem, in fugam vertit, ac Minyas geminatum tributum Thebanis pendere imperavit. Quo bello cum fortissimè pugnaret Amphitryo, interficitur. Porro Hercules à Creonte ob rem praeclare gestam natu maximam filiam, Megaram uxore accepit, de qua filios tres Therimachum, Creontiadem & Deicoontem habuit. Iunio rem vero filiam Creon Iphiclo, qui iam solauum filium ex Automedusa Alcathei filia, susceperat,
coniu-

coniugauit. *Rhadamanthus* autem *Iouis* filius post *Amphitryonis* cadem *Alcmenam* duxit. Quiq; *Ocaleam* *Bœotiz* in exilium eiektus habitatum concessit. *Hercules* per *Eurytum* sagittandi peritiam antea consecutus: ensẽ à *Mercurio*: ab *Apolline* sagittas, à *Volcano* thoracem aureum, & à *Minerva* peltam accepit. Nam clauam ipse sibi in *Nemea* silua casam comparauit. Post confectam cum *Minyis* pugnam *Iunonis* odio in furorem incidit ac suos ipse filios ex *Megara* procreatos, unã cum duobus *Iphicli* liberis, in ignẽ cõiecit, qua de causa se ipsum exilio mancipauit: Expiatur demum à *Thestio*. Inde *Delphos* profectus Deum scitatur, ubi nam habitatum iturus esset.

Pythia tum primũ *Herculem* ipsum appellauit, nam prius *Alcida* nomine vocabatur; eumq; *Tyrinthem* habitaturum esse dixit.

*Eurystheo*q; annos duodecim seruiturum, & imperatos labores totidem confecturum. Ad postremum vero peractis arumnis ipsum immortalitate donatum iri prædixit. Id ubi *Hercules* accepit, *Tyrinthem* commigravit, ac quidquid ab *Eurystheo* iubebatur, exigebat. Primũ itaque illi *Nemeæ* leonis pellem asferre iubet: id verò animal *Typhonte* genitum inuulnerabile fuit.

Hercules contendens in leonem *Cleonas* peruenit, ubi *Molorchus* vir, qui manibus suis victum sibi quaritabat, ipsum hospitio excepit: Cuiq; hostiã immolare volenti, eam ad diem trigessimam ei ser-

nare iubet. Nam, si de uenatione incolumis reuerteretur, Ioui eā seruatori maclaret: si vero occubuerit, sibi tñ p eā velut Heroi inferias ageret. Post, ubi in Nemeā peruenit, quasitūq, leonē reperit, ac sagittis illū prius impetiuit. Vt vero nullis posse uulneribus occidi cognouit, protenta claua ferā persequitur, quæ cū in spelæum anceps cōfugisset, eius alterū ostiū obstruxit, ac per alterū irrupit in ferā, et circūpositis collo manibus, eò usq, astrictā tenuit donec eam prafocauit, impositamq, humeris Mycenæ importauit. Sed ubi extrema sui reditus die Molorchum, ut mortuo hostiam immolaturum deprehendit, Seruatori Ioui sacris peractis leonem Mycenæ intulit. Ceterū Eurystheus cognitis Herculis uiribus, ipsum urbem ingredi postea nūquam permisit. At pro portis res ab eo gestas ostētare præcepit. Ad hæc aiunt metu perculsum, doliū sibi aneum sub terra occulte comparasse. Deinde Copreum caduceatorem Eliensis Pelopis mittit, qui, quos ille labores exantlaturus esset, iniunxit. Hic, post interfectum à se Iphitum, Mycenis exulauit. Ibiq, postquam ab Eurystheo expiationem est consecutus, habitauit. Porro secundum Herculi certamen Hydram Lerneam obtruncandā imperauit. Hæc intra paludem Lernam enutrita plana omnia, & campestria eruptione facta disperdebat, in pecora, atque agros sauebat. Hydra mira corporis magnitudine fuit nouem capitib. munita, quorum octo morti obnoxia fuisse dicuntur.

Quod

Quod autē omnium mediū erat, immortale fuisse
 ferunt, Hercules igitur, curru conscenso, Iolai auri-
 ga opera vsus ad Lernā contendit, quō cū perue-
 nisset, equos sistit, Hydram in tumultu quodam na-
 ctus, propter Amymones fontes, ubi ea latitare con-
 suenerat, Quācū ignitis sagittis impetisset, de late-
 bris exilire compulit. Egressamq; ipsam manu pra-
 hensat, prehensamq; tenet, ea vero pedibus statim
 circūplicata cohibebatur. Hercules capita contun-
 dens claua, nequicquam elaborabat, namque uno
 contuso, duo subnascebantur. Insuper Hydra per-
 uasti corporis Cancer admorso Herculis pede opē
 ferebat. Quocirca interfecto cancro, Iolai, & ipse
 opem implorauit. Qui cum proxima silua partem
 succendisset ignitis torribus renascentia Hydra ca-
 pita inurēs, eū in modū renascentiū capitum ortus
 suboriri prohibebat: victor caput illud morti haud
 obnoxium recisum defodit, eiq; ingentis ponderis
 lapidem superimposuit, secus viam, quae per Lernā
 Eleuntē ducit. Ad hac Hydra corpore minutissi-
 mē conciso sagittas eius felle tinxit. At Eurystheus
 hunc Herculis laborē duodecim arumnis annu-
 merandum esse negauit, propterea quod Hercules
 non solus: sed Iolai adiumento Hydram superauē-
 rat. Tertiū vero facinus hoc illi gerendū imponit,
 ut cornutam ceruam Mycenae vinam adferret.
 Erat. n. ad Oenoen auratis cornibus insignis cer-
 ua Dianae sacra, Quocirca Hercules, quod eam
 neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, an-
 num

num totum est infecutus: Postea uerò, quàm fera
Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Ar-
temisium montem confugit, & illinc ad Ladonem
amnem, quem cum iam iam tranatura esset, sagit-
ta percussam cepit, humeris sublatam ferēs, & per
Arcadiam iter agebat, cui, cum Apolline Diana
simul obuiam facta, ceruā recipit, atque Herculem
quod sacrum sibi animal occidere uoluisset, obiur-
gauit, tum ille necessitate rei damnata Eurystheū
auctorem rei fuisse affirmavit, placata Dea iracun-
dia; feram uiuam adhuc Mycenae importauit.

Quartum inde ei certamen imperauit, Erymā-
thium Aprum ad se uiuum ferat. Hæc autem fera
Psophidem usque ab Erymantho monte prorum-
pens deuastabat. Hercules itaque Pholoem inter-
eundum à Pholo Centauro Silem, ac Melia Nym-
pha filio hospitio excipitur. Hic hospiti tostas car-
nes edēdas apposuit. Ipse uero crudis vesci maluit.
Herculi interim vinum poscenti uererise, inquit,
commune Centaurorum dolium relinere: at bono
illum esse animo Hercules iubet, ac ipse dolium re-
lenit, Neque ita multo post: Centauri quòd vinum
suboluissent, affuere lapidibus armati, & abietibus
in Pholi antrum irrumpunt, E quibus Anchium,
& Agrium, quod primi intrare spelæum ausi fuis-
sent, Hercules accensis torribus percussos euertit:
reliquos autem ad Maleam usque sagittis persecu-
tus est. Inde uero ad Chironem confugere, qui à
Lapithis eiectus è Pelio monte, ad Maleam habi-
tauit.

sanit. In hunc Hercules, cum circa delapso Centauros sagittis impeteret, telum emisit, quod delatum per Elati brachiū in Chironis genu infigitur. Tam Hercules tristitia affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datumq; à Chirone remedium vulneri imposuit. Ille vero irremediabili vulnere sauciatus in spelaeum se recipit, quod in eo vita excedere vellet, qui, cum per immortalitatem, qua donatus erat, minimè interire posset, tamen Prometheus Iouis permissu, immortalitatem adepto Chironis loco, tandem esse desijt. Cetera vero Centaurorū multitudo, alius alio ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt, qui in* Maleum montem confugerint. Eurytion vero in Pholoen, atqui Nessus ad Euenum amnem, reliquos autem Neptunus excipiens ad Eleusinem* montē occuluit. Porro Hercules ad Pholoen regressus, ac Pholum multis cum alijs morientem conspiciatus, eruta de mortui corporis sagitta, quo pacto tantos tam parua sagitta occidisset admirabatur. Hæc autem e manu sua delapsa in illius pedem decidit, atque actutum ipsum interemit. Igitur Hercules Pholo humi condito ad Apri venationem contendit. Quem è fruteto quodam ingentem cum clamore excitatum, per altam niuem defessum, ac vinculis præpeditum Mycenæ inuexit. Quintum deinde laborem imperauit, ut Augea pecoris finem vnius diei curriculo exportaret. At Augeas Rex Elidis fuit, sunt, qui illum Solis filium fuisse dicant. Nec desunt, qui Neptuni, & qui

qui Phorbantis. Hunc multos pecorum greges habuisse ferunt, ad quem, cum Hercules adisset, nulla de Eurysthei mandato mentione facta, una die finem omnem exportaturum se pollicitus est: si decimam pecoris uniuersi ipsi condonaret. Augeas autem huic minimè credulus se illi tamen, postulata cōcessurum promittit. Hercules inde antestatus Phyleum Augea filium, stabuli fundamentū euerxit, Alpheumq³, & Peneum, flumina præterfluentia per fossam deducta, corruinataq³, immisit: ita, ut per alienum à priore alueum defluerent effecerit. Augeas, ubi de Eurysthei imperio confectū fuisse accepit, non modo mercedē pactam nō persoluebat, sed etiā quidquam se promississe negabat eaq³ de re iudicum sententiæ se staturum esse dictitabat. Confidentibus itaque iudicibus Phyleus ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, quod isce mercedem Herculi se daturum pactus fuerit, proinde Augeas ira inflammatus ante, quam iudicum suffragiis sententiā ferretur, uti & Phyleus, & Hercules ab Elide facerent, imperauit. Phyleus, itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitauit. Vbi illum necessitate compulsus, ut Eurytionem Centauro Mnesimachem filiam uxorem dare deprehendit, à quo, ut sibi opem ferret, exoratus Hercules Eurytionē, qui ad sponsam ducendā venerat, obrūcavit, sed Eurystheus neque id inter duodecim, certamen admisit, quippe qui mercede hoc fecisset

cisse, asserebat. Sextum ei laborem, ut Stymphalidas aues fugaret, iniunxit. Erat autē ad Stymphalū Arcadiae urbē Stymphalis palus multis coniecta atque umbrosis arboribus addēsata, quare in hanc magna auiū multitudo, luporū vim pertimescentes, ex fuga sese recipiebāt. Herculi itaque, quā ratiōne aueis ē silua dispelleret, ambigēti: Pallus aenea crepitacula Volcani munera accepta dedit. Hec ille quassans sub mōte quodā paludem proximo aues territabat, Quae sonitū minimē sustinentes praemtu subuolabant: eumq; in modum Hercules ipsas sagittis impetuit. Septimum inde laborem Cretensis Tauri abducendi imposuit. Hunc Acusilaus quidem esse refert, qui Europam ad Iouem tulit. Nonnulli vero à Neptuno ē mari submissum, quo tempore Minos id se Neptuno inmolaturum dixit, quod ē mari apparuisset, atque aiūt conspicatum ipsum Tauri formam, ac specimen, tunc planē inter hunc armenta dimisisse, pro quo alium Neptuno sacrificasse: Quibus in rebus iratum nup̄en tauro feritatem immisisse. In hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti Minos inquit. Vbi expugnari, sibi caperet. Post, ubi illum cepit, Eurystheo translatum ostendit. Cetera vero sacrum, numiniq; dedicatum abire permisit. Hic Sparteq; & Arcadia vniuersa peragrata, Isthmū traiecit ac in Marathonē Atticae terrae profectus incolas pessimē habebat. Octauū certamen Diomedis Thraciae
equas

equas Mycenae abigendi fuit. Is Martis, & Cyrenes filius Bistonum Thraciae generis, ac pugnacissimi, Rex fuit: Cui tum equae erant, quas mortalium corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules volonum multitudine stipatus nauigasset, perdomitis qui equarum praesepe praerant, eas ad mare abegit. Inter haec, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus: equas Abdero custodiendas commisit.

Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Leocrus ab Opunte, Herculis amasius, quem equae discriptum interemerunt. Hercules denictis Bistonibus, atque occiso Diomede reliquos in fugam abire compulit. Inde Abdera urbe, ad Abderi perempti sepulcrum condita abactas equas Eurystheo tradidit, Quae postea ab Eurystheo sunt in Olympum montem transmissae, eò cum pervenissent, à feris dilaniatae sunt. Nonus labor est, quo Hippolyta cingulum ad se ferri iussit Eurystheus, Haec erat Amazonum Regina: quae circa Thermodontem amnem habitabant, haec gens erat bello gerendo praestantissima, quippe quae viriliter fortitudinem exercebant, ac siquādo viris admixtae pepererint, partus femineos educabant. Dextras ad haec mamas, ne iaculis emit tendis impedimento forent, in nihilum redigebant, Leuas autem alendi filiorum gratia succrescere partiebantur. Ceterum Hippolyte Martis baltheum, argumento, ut omnibus alijs praesset, habebat. Ad hoc igitur Hercules capiendum mittebatur, ut il-

lud

lud cupienti *Admeta* filia *Eurystheus* obsequeretur. Impositis itaque voluntarijs socijs una in naui, *Hercules* sese nauigationi accingit, ac mox ad insulam *Paron* appellit. Ubi cum *Minois* filij *Eurymedon*, *Chryses*, *Nephalion*, & *Philolaus* habitabāt. Ex omnibus, quos secum in naui uehebat *Hercules*, duo à *Minois* filijs interfecti fuerunt: quorum interitum iniquissimè ferens *Hercules* hosce statim è medio sustulit, at reliquos intra oppidum conclusos, obsidione premebat: donec per legatos ab *Hercule* precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet.

Tum ille soluta obsidione, atque *Androgei* filijs *Alceo*, *Stbeneloq*, acceptis, in *Mysiam* ad *Lycum* *Dascyli* filium contendit, atque ab *Amyco* *Bebrycum* Rege hospitio exceptus, pugna inita à *Bebrycibus*, *Lycum* adiuuans multos trucidauit, in quibus, & *Mygdonem* Regem *Amyci* fratrem occidit, mox excisa *Bebrycum* vrbe, terram *Lycu* attribuit. Hic autem omnem illam *Heracleam* vocauit. Inde vero *Hercule* ad *Themiscyra* portum appulso, ad eumq, profecta *Hippolyte* atque eius aduentus causam percunctata, & *Zonase* daturam pollicente, Iuno, sumpta *Amazonum* unius forma multitudinem adit: nuntians Reginam ab aduentis hospitibus rapi. Tum illa captis armis in nauē, equo vecta decurrunt. *Hercules*, ut armatas *Amazonum* copias prospexit, arbitratus, id iam non sine dolo fieri, *Hippolytem* necat, & *Zonam* aufert ad

hac reliquis deuictis,renauigat, & Troiam appel-
 lit.Tum forte accidit,per Apollinis, & Neptuni
 iram,ut ciuitas infeliciter ageret. Quoniam Apol-
 lo,Neptunusq, Laomedontis iniuriam ulcisci vo-
 lentes,mortalibus assimulati, ac veluti mercenarij
 Pergama se adificaturos paciscuntur, quibus,cum
 opere absoluto constitutam mercedem Laomedon
 minimè solueret,tum Apollo pestem, ac Neptunus
 cum inundatione Cetos immisit, quod, quidquid
 mortalium in campis offendit,corripiebat,cum ve-
 ro ex oraculis,malorum finem tum demum fore di-
 ceretur,cum Laomedon Hesione filiam suam Ce-
 ro deuorandam apposuerit:tum ille in proximis pe-
 lago saxis illigatam,proposuit.Hanc ita expositam
 ut vidit Hercules,se seruaturum pollicetur, si sibi,
 quas equas pro rapti Ganymedis iactura, ei Iupi-
 ter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se datu-
 rum pollicitus est Laomedon. Hercules Cetos occi-
 dit,& Hesionem seruauit, at Laomedonte merce-
 dem pactam non soluente: Hercules Troiae exci-
 dium minatus, abiuit & Anum appellit,ubi à
 Poltye hospitio excipitur. Mox inter nauigan-
 dum in littore Anienfi Sarpedonem Neptuni fi-
 lium, ac Poltyis fratrem virum contumeliosum,
 atque improbum sagittis confixum interfecit.Inde
 cum ad Thasum peruenisset, expugnatis inibi
 Thracibus, eam Androgei filijs habitandam de-
 dit. At è Thaso profectus aduersus Toronen, Poly-
 gonum,Telegonumq, Protei,qui ex Neptuno pro-
 creatus

creatus fuerat, filios, ad luctandum prouocare solitos in ipsa palestra, interemit. Demum illatam Mycenae, Zonam Eurystheo dedit. Tum decimum illi certamen arumnarumque indixit, Geryone boves ab Erythea abigendas. Sed Erythea non procul ab Oceano insula erat, quam nunc Gadiram, nominant. Hanc Geryones Chrysaoris, & Callirrhoes, quae filia erat Oceani, habitabat. Is erat trium hominum corpore praeitus, ita compacto, ut in unum ventre tenus coiret, & ab ilibus, femoribusque, in trium rursus partes diuisum esse videretur. Ad hac ille Punicea boves erant, quibus bubulcum Eurytionem praesse voluerat. Orthrus autem canis biceps ex Echidna, & Typhone genitus custos praerat, Concedens igitur ad Geryone boves, per Europam, monstra inter eundem multa pratergressus, in Libyam traiecit atque cum per Tartessum iter fecisset, itineris sui monumenta in Europa, ac Libya finibus oppositas inter se colunas duas constituit. At, ubi in itinere Solis radijs calfieret, arcum in deum ipsum intendere non erubuit. Hic vero hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donauit, quo Oceanum traiecit, & Erytheam aduectus in Arbate monte praenotauit. Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc Heros claua percussit, nec non Eurytionem bubulcum canis suppetias, atque opem ferentem, occidit. Inter haec Menoetius Plutonis bouum pastor rem omnem Geryone nuntiauit. Hic Herculem ad Anthemunte flu-

uium boues abigentem nactus commissa pugna, sagitta perfoſſus interijt. Hercules autem impositis poculo bobus Tartessum tranauit, ubi Soli poculū reddidit transgressus inde Abderam in Lybiam peruenit, in qua Alebion, ac Dercynus Neptuni filij boues abigere solebant: quibus peremptis, cum per Tyrrheniā iter haberet taurorū unus ab Rhygio aufugit, atque in fretum repente delapsus est. In Siciliam tranauit, ac vicina terra percursa, ab illo Italia fuit appellata: nam Tyrrheni, quem Latini taurum vocarunt, ita δὲ dixerunt, In Erycis campos se contulit. Is Erycinis in Sicilia parte, regnabat, ex Neptuno natus, qui hunc ipsum taurum suis armentis aggregauit. Cōmendatis itaque bobus Volcano, Hercules taurum quasiturus procedit, quem, cū inuenisset inter Erycis armenta, ab eo repoposcit. Tum is, nisi ipsum palestra superarit taurum se redditurum esse negabat. Hercules semel, atque iterum, & tertio ab se victum Erycem luctando peremit. Et taurum receptum cum alijs in Ionium mare perduxit. Qui simulac in Ponti recessus penetrauit, bobus asilū funo iniecit: Quo perciti ad Thraciæ mōtana dissipantur. Hic infectus, bouum partem collectam ad Hellespontū compulit. Quæ vero reliquæ fuerunt, cetera fere, atque agrestes euaserunt. Hercules tandem agre collectis bobus Strymonem, ut olim nauigabile flumen, accusans, oppletum lapidibus innauigabilem effecit, ac traductas boues Eurystheo dedit, quas ille postea

postea Iunoni immolauit. Confectis autem hisce certaminibus, intra unius mensis, annorumq, octo curriculum, Eurystheus Augea pecoris, & Hydra laboribus minimè admissis, undecimam Herculi arumnam imposuit, ut ab Hesperijs aurea mala reportaret. Hac vero non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, quæ Iuno suis in nuptijs Ioui muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis, & Echidna filius ceticæps asservabat. Hic varijs etiam, omniumque generum vocibus utebatur, cum quo & Hesperides, Agle, Erythia, Vesta, & Arethusa, simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem peruenisset, à Cygno Martis, & Pyrenei filio ad singulare certamen prouocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, & pugnam committit, demissum è calo fulmen inter utrosq, medium diremit,* Iter deinde per Illyrios faciens, ac prope-rans ad Eridanum amnem Nymphas Iouis, & Themidis filias adiit. He ipsi Nereum indicant, comprehensumq, ipsum dormientem, atque omni-genas formas alternantem deuinxit, neque illum prius, quam ab eo ubi iam mala illa, & Hesperides essent, edocuisset, abire permisit. Quòd ubi didici, Libyam percurrit.

Huic Antæus, Neptuni filius præerat, qui hospites secum palestra dimicare compellens, occidebat: At Hercules cū eo luctari coactus, sublimem illum è terra vlnis elisum interemit: nam si terram

contigisset, is robustissimus euadebat, quapropter hunc Terra filium nonnulli esse dixerunt. Inde à Libya, Ægyptum peragravit, in qua Busiris ex Neptuno, ac Lysianassa Epaphi natus regnabat. Hic ad Iovis aram hospites oraculo quodam monitus immolabat, annos enim novem Ægyptus agrorum sterilitate laboravit. Inter hæc Thrasius vaticinandi peritus è Cypro aduenit, qui hanc annona caritatem desituram esse pronuntiauit, si virum hospitem, quotquot annis Ioui mactarint. Tum Busiris vate illo prius immolato, aduenientes deinceps iugulabat. Comprehensus itaque & Hercules etiã ad aras trahebatur, at disruptis vinculis, Busirinq;, & eius filium Amphidamantem, & Chalbem Cerycem necavit.

Post hæc Asia percursa in Thermydras Rhodiorum portum appulit: & bubulci cuiuspiam alterum de plauastro solutum taurum, ac mactatum comedit. Tum bubulcus, ubi nullam sibi auxilij copiam, neque spem refulgere videt, quodam in monte consistens execrari cœpit: Quocirca, & nunc etiam, cum faciunt Herculi sacrum, cum execrationibus id peragunt. Hinc Hercules in Arabiã peruasit, ubi Emathionem Tithoni filium necat, & factò per Libyam itinere, ad extimum usque mare nauigat, ubi scypho sumpto in obiectam continentem traiecit: atque aquilam, Typhonis, & Echidna filiam Promethei iecur in Caucaaso monte depascentem sagittis conficit, & Prometheus detractò

detraeto oleagino vinculo, solutum liberauit: eumq;
ad Iouem reduxit, qui illum pro Chirone, qui mori
cupiebat, immortalem esse declararat. Post an-
tem quàm in Hyperboreos ad Atlantem peruenit,
ac Promethei prudentia commonefactus est Her-
cules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed
ipse Atlanti in calo sustinendo succederet, illumq;
pro se mitteret. Itaque persuasus excepit. Atlas au-
tem decerptis ex Hesperidum hortis tribus malis
ad Herculem redit. Qui, cùm calū habere subter-
fugeret: cesticillum, inquit, se velle facere suo capiti
imponendum, quo commodius tantum cali pondus
ferre posset. Quod ubi audiuit Atlas, depositis hu-
mi pomis, calum recepit, atque ita poma Hercules
consecutus discedit. Sunt verò qui dicant, hac non
ab Atlante habuisse, sed ipsum cæso dracone custo-
de decerpisse, qua secum delata dedit Eurystheo.
Tū ille accepta Herculi condonauit, à quo cū Mi-
nerva accepisset, ea rursus reportauit, quoniam re-
ligiosum erat, ea alicubi collocari. Duodecimus la-
bor iniunctus est, Cerberi ab inferis abstrahendi,
hunc autem terna canum capita, & draconis cau-
dam, & in dorso serpentum omnium generum ca-
pita habuisse fertur. Descensurus igitur ad hunc
canem, Eleusinem ad Eumolpum se contulit, ut ab
eo Cereris sacris initiaretur. At vero externis ijs sa-
cris admitti non licebat, ex quo adoptiuus Pylis fi-
lius initiatus erat, qui ne mysteria spectaro quidem
iam poterat, qui nondum Centauri cadē expiarat.

Hercules demum ab Eumolpo tanti criminis contagione expurgatus, Cereris sacris initiatur. Inde ad Tanarum Laconia promontorium, ubi ad inferni descensum ostium patet, accessit. Hac ad inferos penetravit: quem cum anima conspexissent, duabus exceptis Meleagri, ac Medusa Gorgonis filia, omnes in fugam abiere. In Gorgonē vero Hercules ense ut in vinam nudavit: tum illud à Mercurio vanum spectrum esse discit. Mox, ubi ad Plutonis ventum est, Theseum, ac Pirithoū Proserpina nuptias poscentem: eaq³ de caussa deivinctū inuenit. Hi conspicati Herculem, velut illius viribus redituri in vitam, manus porrigebant, tum ille Theseum manu prehēsum excitauit, sed Pirithoū quoque reuocare in vitam cupiens, ob terramotum dimisit, & Ascalaphi saxum reuoluit. Ad hac sanguinem animis prabiturus vnā ex Plutonis bubus iugulauit. Ceterū Menætiū, Ceuthonymi filius Plutonis bubulcus cū prouocasset in palastram Herculem, perfractis costis ac medius ab eo prehensus, Proserpina deprecatione seruatus est. Demum Hercules Cerberum à Plutone deposcit. Is illi, ut sine armis, quibus communitus adueniat canis abducendi potestatem facit. At Hercules nactus illum pro Acherontis portis thorace circumseptus, ac leonis pelle contextus, & circumiectis illius capiti manib. haud abire permittit, & si à dracone qui in Cerberi cauda existerat morderetur, ceruicem comprimens, ac belluam praefocans

cans parere coëgit. Captum itaque Cerberum ad Eurystheum, regressus per Træzenem abduxit. At Ceres Ascalaphum in bubonē mutauit. Hercules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad inferna reduxit. Porro Hercules exantlatis laboribus Thebas regressus, Megaram quidem Iolao coniugem dedit: ipse vero uxorem ducturus, Eurytum Oechalia regulum, qui sagittandi peritia se, ac filios suos vicerit, certaminis primum Ioles filie conubiū proposuisse accepit. Oechaliā igitur profectus, cum sagittandi arte is omnibus præstantior extitisset, uxore certè promissum certaminis primum est minimè consecutus. Iphitus sanè filiorum maximus Iolem Herculi concedendam esse censebat. At Eurytus, ceteriq; filij dehortari, ne, quam forte prolem ex ea susciperet, aliquando obtruncaret, pertimescentes. Hinc vero non longo post tempore abactis ex Eubœa pere Autolycū bubus, Eurytus id Herculis persuasum confectum esse putauit: contra Iphitus id minimè credens, ad Herculem conuolat, eiq; à Pheris veniēti, occurrit, quo tempore, seruata ab se iam mortuam Alcestin Admeto marito restituerat. Proinde Iphitus Herculem, ut secum boues vestigaret, cohortatur. Id illi Hercules se præstiturum pollicetur, & eum quoque hospitio accepit. At furore iterum agitated hunc è Tirynthiorum mœnibus deiecit. Cum vero cōmissee adis causa expiari vellet, ad Neleum, Pyliorum dynastam, proficiscitur, exclusus autem ab eo, quod

olim, vetus cum Euryto sibi beneuolētia interceſſe-
 rat Amyclas peruenit, ubi illum Deiphobus Hip-
 polyti filius ſcleris contagio luſtrauit. Deinde gra-
 ui morbo de ſphiti nece correptus Delphos adijt,
 ac morbi finem roganti illi Pythia nihil reſpondeat
 at Hercules eo nomine ſpoliare templum voluit,
 aueſtoq; tripode, propriam ſibi oraculorum adem
 conſtruxit, ac mox ab Apolline in eum pugna com-
 miſſa, Iupiter inter hoſce duos medium fulmen de-
 miſit, eoq; modo dirempta illorum pugna, hoc Her-
 cules oraculum habuit: Morbi finem tum fore,
 cū triennium totum venditus ſeruiert ſeruitutē,
 & commiſſa cadis ergo Euryto aſtimationem po-
 penderit. Mercurius hoc oraculo dato, Hercu-
 lem vendit, eumq; Omphale Iardani filia Lydorū
 regina mercatur: cui Tmolus coniux moriens re-
 gnum reliquit. Sed oblatam fraterna cadis aſtima-
 tionem Eurytus admittendam minimè cenſuit. In-
 terim Hercules Omphala ſeruiens non procul ab
 Epheſo Cercopas captos in vincula coniecit. Syleū
 vero in Aulide, qui peregrinos eā iter facientes ter-
 ram fodere compelleret: refoſſis ab radice vitibus
 unā cum Xenodice filia interfecit. Idemq; ad Do-
 lichen inſulam delatus, ac videns Icari corpus in
 littore eiectum ſepultura dedit, ab eoq; Dolichē in-
 ſulam mutato nomine Icariam vocauit. Cuius be-
 neficij cauſſa Dedalus ē picea Herculis imaginē cō-
 ſimillimā effinxit, quā quod ignoraret, per noctem,
 lapide vinam eſſe opinatus, percuffit. At quo tēpore
 apud

apud Omphalen seruiret, aiunt, tum in Colchos nauigationē, & Calydonij apri venationē confectam fuisse, ac Theseum, qui Træzene Isthmum aduenerat eum expiasse. Porro post seruitutem, morbo liberatus, nauibus ordine remorum quinquaginta pradiis decē & octo, collecta fortissimorum volonum manu in Ilium nauigauit. Postea vero quàm Ilium cum classe appulit, eam Oicleo custodiendam reliquit. Ipse autem cum ceteris rei bellica peritissimis in urbem promouit. Laomedon interea facto cum multitudine in classē impetu, Oicleum quidē pugnante interfecit, at reiectus ab Herculis copijs intra urbem, obsideri cœpit: cumq; urbis obsidione continenti premeretur, refractis mœnibus, Telamo primus urbē, intrat, & post eū Hercules. At, ubi Telamonē prius intrasse videt, strictō in eū ense vadit. Nā is meliorē seipso volebat neminē. Id cum Telamon prouidē animaduertisset proximos adiacentes lapides colligere aggreditur: Tum Hercules, quid nam faceret, percontatur: aram, ille inquit Herculi Callinico se excitare. Tum is Telamonem collaudauit, Mox vero capto Ilio, sagittis confecto Laomedonte, cum filijs suis, præter unum Podarcem: Telamoni, Hesionam, Laomedontis filiam ob rem præclarissimē gestam præmij loco dedit, ex qua postea Teucrū Telamo gignit, & huic, quem vellet captiuorum abducendum concedit. Ea vero cum sibi Podarcem fratrem delegisset, Hercules hunc prius in seruitutem redigendum

esse ait. Tum etiam illa adiecit, quidnam ipsi harum rerum causa, ut eum accipiat, datura sit. Ea vero pro empto fratre demptum è capite suo flammæ aureum dedit. Hinc pro Podarces Priamus est nominatus. Herculi vero ab Illo classem reducenti Iuno fœdam immisit tempestatem, quamobrem Iupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea cum ad insulâ Co nauigaret, Coi, quod piraticam ipse classem ageret, existimantes, lapidum iactu in portum appellere prohibebant. Is autem vi illata, insulam cepit: Regemq, Eurypy lum Astypalæa, ac Neptuni filium interemit. Sed & Hercules inter pugnandum à Chalcodonte vulneratus fuit, & Jovis ope conservatus mali nihil pertulit. Inde, Co deuasata, Phlegram, ob Mineruam adiuit: ubi unâ cum dijs gigantes debellavit. Nec longo post tempore Arcadum magna manu collecta, & acceptis secum ex urbibus Græciæ volonibus fortissimis in Augeam bellum movit. Augæas interim ab Hercule expeditionem in se comparari audiens: ab Eliensibus Eurytum, & Cteatum germanos duces delegit: qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales antebant, hi Moliones, & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augæa frater erat. Enimvero accidit, ut per eiusce expeditionis tēpus Hercules in morbum incideret: eamq, ob causam cum Molionidis pacē iniuit: qui, cum postea Herculem morbo pressum rescissent: eius copias insidijs aggre

aggrediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id tamen iam tum ab re bellica Hercules decessit. At cum tertio rursus Isthmici, ludi celebrarentur, missos ab Eleis Molionidas cum alijs simul immolatu-
ros ad Cleonas per insidias circumuentos trucidat, & ductis in Elin copijs urbem cepit, occisoq;
cum filijs Augea Phyleum reduxit, eiq; regnum attribuit. Ad hac etiam Olympiacum certamen instituit, ac Pelopi aram statuit, nec non duodecim
Deorum aras deinceps excitauit. Post autem Eli-
dem captam aduersus Pylum castra promouit, & urbe expugnata Periclymenum Nelei filiorum fortissimum, qui in varias inter pugnandum formas mutabatur, Neleumq;, et eius filios omnes, uno excepto Nestore, interfecit. Hic enim puer adhuc apud Gerenios alebatur. Quin etiam ea in pugna Plutonem Pylis opitulantem vulnerauit. Dein e-
uersa Pylo in Lacedaemonem Hippocoontis filios, puniturus bellum gerit: quibus, quonia Neleo suppetias tulissent, erat iratus, & quod Licymni filium occidissent, longe magis illis succesebat: Nam, cum ipse Hippocoontis Regiam spectaret, erumpit illico in eum molossici generis canis, tum puer arreptum lapidem in canem coniecit, nec lapidis coiectio puerum fefellit. Mox eruptione facta Hippocoontida, virgis puerum verberantes peremerunt. Huiusce igitur mortem ulturus exercitum in Lacedaemonios comparauit, atque in Arcadiam castris promotis Cepheum cum viginti, quos habebat, filijs ut belli
socius

socius esse velit, obtestatur. At Cepheus veritus, ne relictam à se Tegeam Argini bello innaderent, expeditionem detrectabat. Tum Hercules sumpta de Minerva anea Gorgonis coma in urna, Steropa Cephei filia muneri dedit, hisce adiectis verbis, quandoque militum copijs ingruentibus eam comam de mœnibus, nec tamen prouisam sublimem ostentet, hostium futuram euersionem prænuntiat.

Quo factò Cepheus cum filijs expeditionem secutus est, Atque idem in pugna, filijq; sui omnes occubuerunt, his etiam accessit Iphiclus Herculis frater. At Hercules casò Hippocoonte, eiusq; filijs in seruitutem reductis, subiecit urbem Tyndareo: & huic etiam regnum concessit. Deinde Hercules Tegea transiens Augem Alei filiam, haud agnitã vitauit. Quæ cum antea puerum occulte peperisset, in Minervæ templo deposuit. Interim peste per ea loca debacchante, Aleus templum ingressus, & singula rimatus filia partum reperit, ac puerum in Parthenium montem deferendum, exponendumq; dedit, qui diuina quadam prouidentia conseruatus est: Nam, quæ nuperrimè Cernæa pepererat, illi vbera præbuit. Mox autem pastores assumptum infantem, Telephum vocitarunt. Sed, & Aleus Augem Nauplio Neptuni filio extra fines vendendam exportari iussit. Hic autem Teuthranti Teuthrania urbis Dynastæ tradidit, & ille eam sibi postea uxorem fecit. Ceterum Hercules Calydonem profectus Deianiram Oenei filiam coniungem

gem depoposcit, ac luctatus matrimonij huiusce de
 caussa, cum Acheloo in taurum transformatum,
 unum illi de cornibus perfregit. Itaque Deianirā
 duxit, cornuq, Acheloo redditur, cuius loco Amal-
 thea cornu accepit. Hac Hamonij filia fuit, qua
 tauri cornu habuit. Id, ut Pherecydis testimonio
 comprobatur eius fuisse facultatis, ut, quidquid es-
 culenti, ac poculēti quispiam expetisset, copiose ad-
 modum suppeditaret. Insuper Hercules pro Caly-
 donijs contra Thesprotos bellum gerit, qui urbe E-
 phyra, cui Phylas Rex praeerat, vi capta congres-
 sus cum Astyoche huiusce filia, Tlepolemi fit pater.
 Cū vero apud eos permaneret, ad Thespiūm mi-
 sit, ac septem ferme filios vi retinere dicebat, de qui-
 bus treis ablegaturum se Thebas, at reliquos quat-
 tuor in Sardiniam insulam veluti colonos se trans-
 missurum. Quibus confectis cū apud Oeneum
 in conuiuio esset, pugno percussū Eunomū Ar-
 chitelis filium ei pocula propinantem occidit. Is au-
 tem Oeneo propinquus erat, sed pueri pater, quod
 praefer eius voluntatem factum fuisse contigisset, ei
 veniam dedit. Atqui Hercules legis multam se-
 cutus, exilium sustinere voluit, atque Trachinem
 ad Ceycem se iā conferre decreuit: Qui, ubi cum
 Deianira uxore ad Euenū amnē puenit, ibi Nes-
 sum Centaurū manentē, qui viatores traieciēbat,
 offendit, eūq, traieciēdi laborē mercedis loco à Dijs
 Iustitiae suae caussa se recepisse dicitabat. Igitur
 Hercules ipse p se amnē tranauit, sed Deianirā,
 portorium

torum pactus, in alteram ripam Nesso transuehen-
dam commisit, tum illi Centaurus, dum traiecit, vim
inferre aggreditur, eam vero acclamantē audiens
Hercules, egressum in terram Nessum in corde sa-
gitta percussit. Is, ubi se mortuum videt: mulie-
rem ad se vocat, eiq₃ si velit inquit, philtrum apud
Herculem, sibi habere, quod ipse semen in terram
effudisset, cum sanguine, qui ex spiculi vulnere ma-
nasset, commisceat. Tum illa id factum penes se con-
seruauit. At Hercules, Dryopum finibus pera-
grans, & cibi inopia laborans Thiodamantē plau-
strum, quod à binis bobus trahebatur, ducentē ob-
uium habuit, eorum alterum è curru solutum, iugu-
latumq₃, & coctum deuorauit. Postea cum Tra-
chinem peruenisset ad Ceycem, hospitio ab eodem
acceptus Dryopas debellauit. Inde illinc promotus
Ægimio Doriensium Regi se belli socium fecit. Nā
Lapithæ, eum de terra finibus Coronæ eius belli Im-
peratore armis infestabāt. Is igitur obsidione pres-
sus Herculem in societate, atque in regni partem
adiutorem arcessierat, Cui Hercules opitulatus,
Coronæ cum ceteris suis interemit, eiq₃ regni fi-
nes uniuersos liberos reddidit. Ad hac etiā. Lao-
goram Dryopum Regem cum filiis in Apollinis lu-
co epulantem, ut virum petulantem, improbumq₃,
ac Lapitharum socium obtruncavit. Nec multo
post per Itonem iter facientem Herculem Cygnus
Martis, & Pelopia filius, ut in singulare secum
certamen congrediretur, prouocauit, Congressus
itaque

itaque, & hunc etiam interfecit. Vt autem Orcho-
menum peruenit, cum Rex Amyntor cum armis
procedere minimè sinebat: qui, dum ita pertransi-
re prohibetur, & hunc ipse vita priuauit. At, cū
Trachinem peruenisset, exercitum in Oechaliam
adunauit, ut eo bello in Eurytum animaduerneret,
accitis sibi socijs Arcadibus, & Meliensibus domo
Trachine, ac Locris Epicnemidibus, Euryto vnā
cum filijs occiso urbem capit. Sepultis deinde suis
commilitonibus, qui in eo bello interierant, atque
Hippaso Ceycis filio, Argeum, & Melanem Licym-
nii filios, ac demum oppido direpto Iolen captiuam
abduxit. Inde in Cenæum Euobœæ promontorium
appulsus Ionis Cenæi aram constituit. Sacrificatu-
rus autem, Trachinem ad Ceycem misit, qui lautā
ac splendidā ad se tunicam afferret, à quo, ubi, qua
de Iole successerant, Deianira percepit, verita ne
illam iterum magis arderet, rata verum esse amo-
ris philtum, effusum Nessi sanguinem, eo tunicam
infecit. Quam sibi Hercules indutus, sacrificauit:
sed, ubi vestis incaluit, Hydra viro Herculis cor-
pus putrescebat. Tum Licham ille pedibus abrep-
tum, sublatumq; à Boetia deiecit in Euboicum ma-
re precipitem, tunicam vero, qua iam corpori inha-
serat, rescindit: eamq; ita auulsam carnis frustra sub-
sequebatur. Tanto igitur Hercules morbo laborās
nauī Trachinem aduehitur. Quod ubi Deianira
resciuit, sua ipsius manu suspendio vitam finiuit.
Hercules Hyllo, qui natū maior ex Deianira filijs

erat, ut cū per atatem ei liceret, solem uxorem duceret, imperavit. Deinde ad Oetam Trachiniorum montem se contulit, ibiq; constructam ab se pyram, iam conscendit, atque ignem subijci inebat. Quid cū suorum facere auderet nemo, Pœas interitum quasiurus amissos greges cū per id loci iter faceret, pyram succendit. Huic Hercules sagittas, arcumq; dono dedit, ardente autem pyra, nubem cum tonitru sublatam ipsum in calum remisisse, dicitur. Inde immortalitatem adeptus, & renocatus in gratiam cum Iunone Hebem illius filiam uxorem duxit, de qua sibi filios Alexiaren, & Anice-tum procreavit. Herculi autem filij ex Thesij filiabus hi fuerunt: Procris quidem Antileon, & Hippeus: ea enim natu maxima geminos peperit: ex Panope, Thripsippas, Lyse, Eumedes, Creon, Epilaus, Actyanax. ex Crethe vero Jobes, Eurybius, Polylaus, Patrus, Archemachus: Meline, Laomedon, Chytippus, Euricape, Eurypylus, Eubotes: ex Aglaia, Antiades, Onesippus: ex Chryseide, Oreas, Lanomene, Teles, Lysidice, Endedides, Menippides: ex Anthippe, Hippodromus, Telegtogoras, Eurycapylus, Hippotus, Eubœas, Olympus, Nicodromus, Argele, Cleolaus, Exolus, Erythras, Xanthidos, Homolippus, Stratonicus, Atromus, Cleustanor, Iphis, Laothoë, Antidus, Antiope, Alopius, Astybie, Claametides, Phyleides, Tigasis: ex Æschreide, Leucones, Anthœa, Eurypiles, Archedicus, Dynastes, Eratus, Asopides, Mentor, Eone, Amestrius

Amestrius, Tiphysē, Lynceus, Halocrates, Olympuses, Heliconide, Phalias: ex Hesychee, Oestrebles Terpsicrates, Euryopes, Eleuchea, Buleus, Antimachus, Nicippes, Patroclus, Pyrippus, Nephos: Praxitheā, Lysippus, Erasippus, Lycurgus, Lycius, Toxicrates, Bucolus: Marsa, Leucippus, Eurytiles, Hippocrates, Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti, ex alijs autem, ac Deianira, Oenei filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes: sed ex Megara Creontis, Therimachus, Deicō, Creontiadēs, Deio, Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydorum Regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciope Eurypyli filia Thessalus: ex Epicaste Ægei filia, Thessalus: ex Parthenope Stymphali filia Eueres: ex Auge Alei, Telephus: ex Astyoche, Phylantis Tlepolemus: ex Astydamya Amyntoris Ctesippus: ex Autonoe Peres Palemon. Relato demum inter Deos Hercule filij sui Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt. Ubi vero illos ab eo repetere. cœpit Eurystheus, ac nisi dederentur, bellū minitabatur, ij tū metu percussirelictā Trachine per Helladē fugerunt. Qui, cū Eurystheus eos insectaretur, Athenas cōcesserunt & confidentes ad Misericordiæ arā opē implorabant. Athenienses non modo nō dediderunt eos, sed etiam aduersus Eurystheum bellum sustinuerunt, & eius filios, Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Perimedemq, occiderunt. Ipsum insuper Eurystheum fugientem ē curru,

atque ad petras Scironides adequitantes Hyllus
 infecutus obruncat: eiusq; caput amputatum Alc-
 menae dedit. Haec autem illi textoris radijs oculos
 effodit. Itaque post interfectum Eurystheum in Pe-
 loponnesum Heraclida redierunt, omnesq; amissas
 urbes receperunt. Ceterum, quonia intra anni spa-
 tium, ex quo in patriam remearant, uniuersam Pe-
 loponnesum pestis inuasit, eamq; euenisse, quod He-
 raclida prius, quam liceret, ipsi sedem patriam re-
 petissent, oraculo declaratum est. Quamobrem re-
 lieta rursus Peloponneso, Marathonem commigra-
 runt. Tlepolemus autem Licymnium non sponte oc-
 cidit, quippe, qui administrum suum quendam ba-
 culo percussurus aberrauit. Idque ante, quam e Pe-
 loponneso abscederet. Exulans igitur haud quaqua
 exigua cum hominum manu Rhodum venit, atque
 ibi sedem locauit. Hyllus ad haec ex patris imperio
 Iolem Euryti filiam sibi in matrimonium copula-
 uit, & quam ratione suis Heraclidis redeundi
 facultatem compararet, nihil reliqui faciebat. Proin-
 de Delphos concessit, & quam via reuerti pos-
 sent, Apollinem scitatur. Tum Deus, si ad tertium
 usque fructum, inquit, expectarint, eos esse reditu-
 ros. Hyllus vero tertium fructum, triennij cursum di-
 ci arbitratus, ad tantum temporis curriculum per-
 moratus cum exercitu Heraclidas in Peloponne-
 sum reducit, quo tempore Tisamenus Orestis filius
 Peloponnesiorum regnum tenebat, ac noua pugna
 commissa Peloponnesij vincunt, & Aristomachus
 inter-

interficatur. Postea vero, quam Cleolai filij adulta iam aetate fuerunt, de reditu Pythiam consulunt, à qua, quod antea oraculum dederat, acceperunt. Temenus, sibi quod responso eiusmodi fidem habuissent, infelicitèr successisse, obijciebat. Tum contrà Pythia ipsos infelicitatis suae fuisse auctores respondit, Quando responsa data minimè intelligebant. Non. n. tertium terra, sed generis esse fructum, inquit, oraculum indicat, ac Stenigrum isthmum inuuit, quem latioris alui pelagus dextrorsum allidit. Quae cum audisset Temenus militum copias legit, & in Aetolia loco naues compingit. Vbi etiam nunc loco ab ea re nomen est Naupactos. Interea dum ibi comparata militum copia morantur: Aristodemus, relictis ex Argia Antefionis filia geminis Eurysthene, ac Procle, fulmine ictus occubuit. Quin etiam Naupacti exercitus in morbum ingentem concidit, siquidem ipsis vates futura praedicens, atque afflatus numine visus est, què magnum esse, atque à Peloponnesijs in exercitus perniciem emissum existimarunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius iaculo percussus interfecit. Quo facto rei navalis apparatus perdità classe dispersit, peditatus item fame infelicitissimè egit, exercitusq; omnis dissolutus est. Temeno interim ea de clade oraculum postulanti numè obvatis cadem ea obuénisse respondit: Proptereaq; homicidam decennium exulare, iussit, necnon ea de causa Trioculi belli pratoris opera biennium uti

illi praecepit. Quare Hippotem exitij causa solum
 vertere coegerunt : Atqui Trioculum vestigantes,
 Oxylo Andramonis filio equum insidenti obviam
 fiunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sa-
 gitta excussum amiserat. Nam cum cadis patrata
 causa in Elidem, atque illinc in Aetoliā esset exu-
 latum, & circumactō iā anno in patriam redibat.
 Hunc igitur ab oraculo significari arbitantes co-
 pīs imperatorem praeficiunt, & mox pugna inita,
 terra, mariq; vinct, & Tisamenū Orestis filium
 occidunt. Verū ē suis desiderantur Egimij filij,
 Pamphylus, ac Dymas. Post, ubi Peloponnesō po-
 titi sunt, treis aras Ioui Patrio excitant, in qui-
 bus peractis sacris urbes sortiti inter se partiūtur.
 Prima itaque sortitio fuit Argos, secunda Lacedae-
 mon. Tertia demum Messene. Illata deinde situla
 aqua plena: placitum est cuiq; in eam sortes conij-
 ci. Tum Temenus, & Aristodemi filij Procles, &
 Eurysthenes, calculos coniecerunt. Cresphontes au-
 tem Messenem sortito habere volens terra glebā
 iniecit, qua resoluta priores illas duas sortes ante
 prodire necesse erat. Educta igitur prius Temeni
 sorte. Secunda Aristodemi liberū sortitio fuit:
 Quo factum est, ut illa soluta, hac constiterit, &
 per eam Cresphonti Messena obtigerit. Porro in
 aris, quibus immolatum erat, iacentia signa invene-
 re. Nam, quibus Argos obtigit priuatim, rubetā:
 quibus Lacedaemon, draconem: quibus autē Messe-
 ne, vulpem. hi in sua quisque ara priuati signi sym-
 bolum

bolum offenderunt, qua vero ad symbola spectant; vates cecinerunt. Nactis quidem rubetam, in urbe manere praestat: Id enim animantium genus, si peregrinetur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem consecuti sunt, formidabiles fore, si promoueantur: qui vero vulpem deprehendissent, dolosos fore pradicebant. Tenienus igitur pratermissis Agelao, Eurypyloq³, & Callia filijs, Hyrnethoni filia, atque huiusce viro Deiphonti adhesit. Proinde illius filij Titanas, mercede cōductos ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque parricidio regnum penes Hyrnethonem, ac Deiphōtem exercitus fore iudicauit.

Cressphontes autem non ita multo post susceptum imperium Messena duobus cum filijs interfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod Heraclidarum genere ortus esset, praeficitur, atque occisi Cressphontis uxorem Merope inuitam perduxit, at hic etiam è medio sublatus fuit. Nā cum tertium Merope filium Egyptum nomine haberet, patri suo ipsius alendum dedit: qui cum adultariam atatis esset, per insidias adortus Polyphontem peremit, ac paternum sibi regnum recuperauit.

APOLLODORI GRAM-

MATICI ATHENIENSIS

Bibliothecæ, siue de Deor. ori-
gine, Liber III.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

*Quoniam vero genus Inachium enarra-
ta Beli progenie, usque ad Heraclida-
rum familiam exposuimus, & Age-
noris prolem quoque deinceps enarre-
mus. Enimuero, ut à nobis antea dictum fuit duos
è Libya filios Belum, & Agenorē Neptunus pro-
creauit. Belus quidem Egyptiorum Rex, quos su-
perius diximus, liberos genuit. Agenor autē in Eu-
ropam profectus Telephassam coniugem ducit, ex
qua Europam filiam, & Cadmum, Phœnicemq;
mares, & Cilicem sustulit. Sunt, qui Europam nō
Agenoris, sed Phœnicis filiam esse affirmant. Hu-
ius amore captus perit Iupiter, necnon taurus per
Rhodium mare nauigat, qui ubi sese puella mitem
cicuremq; prabuit, atque inde tauri dorso illam im-
positam velut prædā, pelago auexit in Cretā: eaq;
inibi ab Ioue compressa Minoem, Sarpedonem, ac
Rhadamanthum peperit: sed Homeri testimonio
Sarpedon ex Ioue, ac Laodamia Bellorophontis fi-
lia natus est, Post, ubi Europa nusquam appare-
ret, Agenor pater eam filios vestigaturos emisit:
ijsq; ne nisi, cum reperta prius Europa, redirent,
impe-*

imperavit. Quibus cum & Telephassa mater, ac Thasus Neptuni filius, vel (ut Pherocydes ait) Cilix ad eam perquirēdam coivit . Postea vero, cum passim omnia vestigassent , neque usquā Europam comperissent, desperato ad suos reditu, alius aliò cōmigrarunt. Phœnix in Phœnicen se contulit . Cilix huic finitima loca, inuasit, atque omnem Pyramo amni adjacentem regionem subegit , eamq; de se Ciliciam nominavit. Cadmus autē, ac Telephassa in Thraciam penetrarunt , necnon & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitavit. Demum Asterion Cretensium regulus Europa in matrimonium ducta ex ea natos filios aluit, qui , cum adoleuissent mutuan inter se discordiam exercuerunt, nam Miletum puerum deperibant. Hic filius Apollinis, & Areæ Cleochi filia fuit : Puer , cum in Sarpedonis benevolentiam, amoremq; potius inclinare videretur, Minos conflato bello victor fuit. Post illi in fugam vertuntur , ac Miletus in Cariam appulsus ibi Miletum à seipso dictam urbem condidit. Verum Sarpedon Cilici aduersus Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lycia parte regnum sibi comparavit: eiq; Iupiter ad tres etates vitam concessit. Nec desunt, qui illum Atymnij Iouis, & Cassiopæ filij amore conflagrasse tradant, eaq; de causa in seditionē concidisse. Sed Rhadamanthus, cū conditis ab se legibus insularis imperaret, atque ex fuga rursus in Bœotiam contendisset, Alcmenem du-

xit uxorem: demum vita defunctus, apud inferos cum Minos fratre iudicandis animis praeficitur. At Minos Cretam incolens leges conscripsit, du-
ctusq; Pasiphaë Solis, ac Perseidæ filia, siue, (ut Asclepiades ait) Creta Asterij filia, Creteū, Deucalionem, Glaucum, & Androgeum mares, feminas autem Hecalem, Xenodicen, Ariadnemq; ac Phadrā sustulit. Porro ex nymphea Paria Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, & Philolaum. At ex Doxitheæ Euxanthium. Deinde, ubi Asterion nullis relictis liberis decessit, Minos Creta suscepta regni administratione prohibetur. Qui fides facienda ergo à dys regnum se accepisse affirmans, Quid quid, inquit, voto depoposcisset, evenisse. Inde Neptuno immolans, taurū, ut sibi ex profundo mari offerri precibus, depoposcit, oblatum immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque tauro, qualis eum deceret, emissio, regnū accepit. Qui cū eiusmodi taurū ad armenta deduci iussisset, aliū immolauit. Hic subactis sibi pelago omnibus propè insulis praefuit. At iratus illi Neptunus, quod eundem taurū minime immolasset: hunc ipsum efferavit: Pasiphaëq; ut illum ardentissime deperiret, effecit. Hac igitur tauri inflammata desiderio adiutorem sibi Dædalum assumit architectū, qui cadis reus Athenis aufererat, hic ligneā in rotulis vaccā concavā intrinsecus miro artificio cōstruit, cuiq; bubulā pellē circumfuit, eāq; in prato, ubi taurus depascere cōsueverat, elocavit. Inde Pasiphaë intromisit: ad quā taurus

rus accurrēs, ceu naturalē vaccā iniuit. Hac demū Asteriū cognomēto Minotaurum peperit: taurino vultū, cetera virū fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibusdā monitus intra Labyrinthū cōclusum custodiri iubet. Sed Labyrinthus, quē Dadalus edificauit, domiciliū erat, quōd ob multiplices viarum ambages, occurſusq³, ac recursus, fallebat. Qua vero de Minotauro, & Androgeo, ac Phædra, & Ariadna, leguntur, ubi de Theseo post dicetur, explē cabimus.

Ast Ærope, Clymene, Apemosyne, & Althemenes, è Cræteo Minois filio liberi nati sunt. Cræteo vero, qualē ipse vita exitū habiturus esset, oraculū scitāti, Deus ab uno è filiis suis interfectū iri respondit. Cræteus itaque oraculū calat: quod cū accepisset Althemenes: & veritus, ne patri mortē inferret, relicta Creta cum Apemosyne sorore profectus, in quendā Rhodi locū appellit: quo potitus Cræteniā illi de se nomen indidit. Conscenso autem Atabyrio mōte iacētes circa insulas circūspectauit, ac etiā de spicatus Crētē, iā & Deū patriorū recordatus Atabyrio Ioui arā statuit: nec longo post tēpore suā ipse sororē interemit. Nā Mercurius eius amore correptus quōd fugientē assequi non posset, quippe qua illi pedum pernecitate præstabat, recentibus tergoribus viā substrauit, in quibus delapsū, cū è Creta rediret, vitiat, ac fratri rē cōmissā renūtiat. Is autē Dei nomē culpa expugnata pudicitia prætextum esse arbitratus, eā calcibus impetitā occidit,

Mox

Mox Crateus Æropem, Clymenenq; per Nauplium in longinquas terras, vendendas amandat. Ex his quidem Plisthenes Æropem uxorem duxit, ex qua filios Agamemnonem, & Menelaū sustulit. Verūm Clymenē Nauplius in matrimoniū cepit, ac filiorum Oracis, & Palamedis pater efficitur. Cū vero Crateus senio confectus esset, Althemēni filio regnū tradere cupiebat: eaq; de causa Rhodum contendit: eumq; ē navi cum heroibus socijs in desertum quendam insula locum descendisset: à bubulcis pradones ingruisse ratis eijcitur, quiq; vera dicens, tum ob canum latratum, quod ab insularis percuteretur, exaudiri non posset: Althemēnes superueniens telo contorto Crateum patrem haud quaquam agnitum interfecit, Qui, ubi scelus patratum cognouit, Deos precatus terra hiatu absorptus occiditur.

Ceterū Deucalioni nati sunt filij Idomeneus, Crete, ac Nothus, & Molus.

Glaucus autem Minois filius infans adhuc murem insequens in mellis dolium delapsus, occubuit. Qui, cum gentium nusquam appareret: Minos pater, quo amissum filium reperiret, cum diu, multumq; quæsiuisset, de illius inuentione scitatum oracula misit. Curetes illi tricolorem inter armēta bonum esse retulerunt, cuius, qui optime effingere simulacrum possit, ab eo filium in vitam reuocatum iri. Accersitis itaque undecumque vatibus: Polyidus Cærani filius rubi fructui bonis colorem assimila-
uit:

uit : & puerū vestigare coactus vaticinij cuiuspiā adiumento tandem reperit. At cū Minos eū sibi vinum reddi oportere dīctitaret , cum pueri cadauere in quodam domicilio , concluditur, cumq; in summa consilij inopia versaretur, draconē ad pramortui pueri corpus proserpentem vidit. Hunc lapide percussū, veritus, ne idem ipse pateretur, occidit. Interea draco alter aduenit, ac priorem extinctum conspicatus, retro abiit : mox herbam ferens redit : eaq; super omni draconis mortui corpore imposita, illum in vitam reuocauit. Id, cum Polyidus summa cū admiratione conspexisset, eandem herbam illatam Glauci corpori imposuit, atque illico mortuum suscitauit. At Minos, neque post recuperatum filium, nisi, prius vaticinandi rationem Glaucum doceat Polyidus, illum Argos remeare permittebat. Polyidus autem coactus edocet, atque in patriam rediturus, vela faciebat Glaucū suū in os inspuere iubet, quo factō Glaucum vaticinandi obliuio subiit. Haftenus itaque de Europa postoris dixisse sat est.

Porro Cadmus cū iā vitā functā Telephassam sepelisset : à Thracibus hospitio exceptus Delphos de Europa Deum scitaturus, contendit : Deus illi nihil ab eo curiose de Europa quarendum respondit : sed boue via duce utatur, atque urbem condat ubicumque ea ambulando defessa procūbat. Quo ille accepto responso per Phocensium terram iter faciebat : mox boni inter Pelagontis armenta obuiam

uiam factus eam ponere sequebatur. Ea vero Boeotia percurſa humi procubuit, ubi nunc extat Theba. Deinde bouem illam Palladi mactaturus, aliquem e socijs ſuis ex Martio fonte deſumptam aquam reportaturum mittit: draco fontis cuſtos appoſitus erat, hunc Marte ſatum fuiſſe perhibebant. Is ex aquaturis pleroſq; abſumpſit. Quare indignatus Cadmus draconem interemit: ac Minerva conſilio eius dentes ſerit, quibus ſatis, armati e terra viri exorti ſunt: quibus Spartiſ, id eſt, Satis, nomen inditum fuit: Hi poſtea mutuis ſeſe vulneribus, Alteri quidem vel inuiti pugnam congreſſi, Alteri vero, quod alter alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Pherecydes ſcriptum reliquit, Cadmus ut armatos viros e terra exoriri conſpexit, lapides inter eos coniecit. Tum ij viciffim percuti exiſtimantes mutuam inter ſe pugnam inierunt. Verum ex iſſe, quinque tantummodo Echion, Vdæus, Cbthoniſ, Hyperenor, & Pelor incolumes ſuperfuerunt. At Cadmus pro cæſis inter ſe viris annum integrum Marti mercenarius fuit. Jam tum annus annis octo conſtabat. Poſt exactum mercedis tempus Regi ipſi Minerva Regiam adornauit, Harmoniam Veneris, & Martiſ filiam uxorem dedit. Ad hæc dij omnes relicto calo in Cadmia conuiuium excepti nuptias concelebrarunt. Cadmus uxori peplum, ac monile Vlcani opus, quod ei ab Volcano dono miſſum ferunt: muneri dedit. At Pherecydes ab Europa datum ſcribit: idq; ab Ioue accepiſſe. Cadmi filia

certamen Sisypho auctore institutum fuit. Mox Iupiter, Dionysium in hadum transformat ut Iunonis iram euaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nymphas, quæ tum Nysam Asia urbem incolebant, transportauit. Has postea Iupiter in stellas mutatas, Hyadas appellauit.

Sed ex Autonoe, & Aristæo Actæon filius pro creatur, qui à Chirone educatus venator euasit. Postea verò suis à canibus in Citharone deuoratus est, eumq; in modum interijt, ut vero Acusilaus ait, Iouis ira, quod Semelem procatus esset, sed, ut pleriq; quod Dianam lauantiem vidisset, aiuntq; ab Dea extemplo, in ceruum commutatum fuisse, atque quinquaginta illius canibus insequentibus rabiem iniectam fuisse, ut per eã dominum haud agnatum deuorarent. Ceterum Actæonem è medio sublatus canes dominum vestigantes gannitu vocis & Domini desiderium tristitia quadam significantes baubantur, ac demum post diu quasitum herum in Chironis antrum deuenerunt, quibus ille Actæonis simulacrũ effinxit, quo viso statim mœrore soluti sunt omnes. Actæonis Canum nomina. De quibus hi pulchrũ validi circũ undique Regis Inuadunt corpus rapide ceu Tigrides, Vrsiq; Immanis soboles laniant propè retia, Prote: Post alij dominum inuadunt seuissima proles.

Lyncæus, & Banus pedibus citus, atque Amaranthus & quos nominatim protulit in enumeratione.

Tum

Tum Iouis Imperio Actæon cecidit.

*Regis namque sui nigrum obsumpsere cruorem
Argusq₃, Spartusq₃, Boresq₃, celerrimus, idem
Artubus Actæi, atque etiam sunt sanguine pasti.
Cetera dein prompte inuasērūt turba latrantum.
Sanorum hac hominū generi est medicina dolorū.*

*Porro Dionysius post vitem inuentam à Iuno-
ne furore iniecto percitus, Egyptumq₃, ac Syriam
pererrauit. Hunc primus omnium Proteus Egy-
ptiorū Rex hospitio accipit: ac rursus ad Cybellam
Phrygia urbem proficiscitur: atque ibi expiatus à
Rhea, & ceremonias edoctus Cybeleias, stolaq₃ ab
eadem sumpta ad Indos per Thraciam contendit.
Lycurgus Dryantis filius Rex Edonorum, qui am-
nem Strymonem incolunt, primum ipsum contume-
lia affectum eiecit. Tum Bacchus ad Thetin Ne-
rei filiam confugit, Baccha autem in vincula conie-
cta fuerunt, nec non magna Satyrorum multitudo
qua eum consecuta est. Contra vero Baccha statim
soluta sunt. Nam Dionysius Lycurgo furorem in-
iecit. Tum ille amentia princeps Dryantem filium
vitis palmitē se ratus amputare, securi percussus
interfecit. Qui cū extrema sui corporis præcidis-
set, resipuit. Deinde, ubi terra nullas suppeditaret
fruges, numen suo renuntiauit oraculo, terrā tum
fore fructiferam, cū Lycurgus mortalitatē exue-
rit: Quod, ut Edoni acceperunt, ipsum in Pangæū
montem abductum in vincula coniecerunt, ubi ex
Dionysy voto equis laniatus occubuit.*

H Bacchus

Bacchus post Thraciam, atque Indiã uniuersam peragratam, & locatis inibi cum titulo stelis Thebas repedauit, nec nõ feminas relictis domibus suis in Citharone debacchari compulit. Pertheus autem Agaues, & Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hac ab illis fieri prohibuit: quiq;, cum se in Citharonẽ montem Mimmallonidas exploraturus, contulisset, ab Agaue matre, per furorẽ, eũ feram esse arbitrata, mēbratim conciditur. Demum Bacchus ubi se Thebanis Deũ esse declarauit, Argos adiit, atque ibi rursus ab illis ut numen minime obseruatus, eorũ mulieres furere, ac debacchari coëgit. Quæ mox in montib. lactentiũ, quos secum extulerant, filiorum carnibus vesciebantur. Postea vero, cū ab Iscaria in Naxũ trāsuehi cuperet, prädatoriã Tyrrhenorũ triremem mercede conduxit, ac deo ipso in navi imposito Naxi littora præterlegunt, atq; in Asiam Deum vēdituri vela faciunt. Tum Dionysius malum, remosq; in serpētes vertit, nauim ad hac hadera, & tiliarum sonitu oẽm repleuit. Nauta interim furore acti in mare precipites fugiunt, atq; in delphinos transformantur. Post, ubi, hunc Deũ esse à rebus gestis mortales didicerunt, diuinis honorib. percolebant. Hic, deinde ab inferis matrẽ reuocauit, Thyonemq;, mox illã appellauit, cū ea demũ in calum conscēdit. Interea Cadmus cum Harmonia coniuge post relictas Thebas ad Enchelienſes cōmigravit. Quibus cum ab Illyrijs bello impeteretur, à Deo responsum fuit. Illyrijs.

lyrijs, si Cadmum, Harmoniamq³, ducem haberet, imperaturos. Tum hi oraculi fidē secuti eos aduersus Illyrios duces deligunt, ac vincūt. Sic itaq³, Cadmus Illyriorū regnū adipiscitur: eiq³, Illyrius filius nascitur, nec lōgo post tēpore in draconē cū Harmonia mutatus in campū Elysiū ab Ioue demissi sunt.

Dein Polydorus Thebarū regno praefectus Nyctei filiam Nyctei, qui fuit Chthonij filius, ducit uxorem: ex qua Labdacum gignit. Hic, post Pentheum, quod eadē, qua ille, sentiret, occubuit. Qui, cum Laium filium anniculum superstitem reliquisset, Lycus Nyctei frater, interea, dum ille in pueris esset, regnum occupauit. Ambo vero ab Eubœa in fugam acti, post Phlegyā Martis, & Chrysa Bœotidis filium interfectum in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, qua cum Pentheo necessitudo intercesserat, in ciuitatem cooptati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno praeficitur: Qui, cum iam annos viginti imperasset, à Zetho, & Amphione obtruncatus diem obiit. Huiusce necis hāc fuisse causam producit. Antiope Nyctei filia fuit, hanc Iupiter iniuit, eaq³, quod grauida esset patre cōminante, in Sicyonē ad Epopeū ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nycteus interim mœrore cōfectus, cum antea Lyco, ut in Epopeū, Antiopemq³, animaduerteteret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem comparata magna militum multitudine Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atq³, Antiopem captiuā ab-

ducit, quæ, cùm abduceretur: ad Eleutheras Bœotia geminos parit, quos expositos bubulcus inuenit, ac educat. Horumq; alteri, Zetho, alteri autē Amphioni, indidit nomen. Zethus rei pecuaria studia sese dedit, Amphio vero quod à Mercurio lyra donatus esset, citharædicam exercuit. Lycus interea Antiopem in vinculis, & eiusce coniux Dirce torquebat. Clam verò, tandem aliquando vinculis ultro solutis, ad filiorum domicilium, ut ab eis exciperetur, contendit. Qui matre agnita Lycum occidunt, ac Dircen crinibus religatam è tauro necant, & in fontē, qui ab ea Dirce postea nominatus est, coniiciunt. Recuperato deinde imperio, urbem subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt, Laiumq; fugarunt. Quem, cùm in Peloponneso ageret, Pelops hospitio excipit, & huiusce filiū Chrysippum curulis artis exercenda rationem edocens, & eius amore succensus, rapit. Zethus porrò Theben ducit, de qua Thebis urbi factum est nomen. Amphion vero Nioben Tantalii filiam sibi coniugauit. De qua filios mares septem procreauit: Sipylum, Minytum, Ismenū, Damafichithonem, Agenorem, Phedimum, ac Tantalum: feminas autem totidem Ethodeam, siue, ut alij volunt Theeram, Cleodoxam, Astyochen, Phthiā, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. At Hesiodus decem filios, totidemque filias genuisse ait. Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem feminas. Immo vero Homerus sex filios, & sex item feminas illum ex ea sustu-

ea sustulisse refert, Quare, Niobe, tot filiis aucta, Latona se facūdiorē esse iactitavit. Latona vero id egerrime ferens, Dianamq³, ac Apollinem, in Nioben filios irritavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: at mares ad unum omnes in Citharone venanteis Apollo interfecit. Amphion tamen è maribus, & è feminis Chloris natu maxima, qua Neleo nupserat, asservati sunt. Verum Telefilla testimonio Amycla, & Melibœa intacta remanserunt: & ab iisdem Zethus etiam, & Amphion sagittis confixi occubuerunt. Ipsa vero Niobe, Thebis relictis in Siphylum ad Tantalum patrem pervenit, ibiq³, Iovem precata in saxum commutata fuit, ac lacrymas noctes, atque dies effundit suo de lapide.

Post, ubi Amphion vita decessit, Laius regnum accepit, duxitq³ Menœcei filiam, quam nonnulli Iocastam, quidā vero Epicastam nominant. Qui, oraculo monitus est, ne filios gigneret, quodd ex eo, qui nasceretur, parricida futurus esset. Is autē per ebrietatem cum uxore concubuit, ex ea natum infantem, pastori traiectis ferrea fibula calcaneis, dedit exponendum, at hic quidem puerum in Citharone monte exposuit. Polybi vero Corinthiorū regis bubulci repertum infantē ad Peribœam illius uxorem contulerunt, qua sumptum puerū velut proprium partum sibi supponit, & curatis pedibus, Oedipum nominat. Idq³, illi de pedum tumore nomen imponit. Adultus interea puer, ac ro-

bore suis aequalibus antecellens, ob invidentiam per contumelias, supposititius, ac spurcius appellatur. Qui, cum de Peribœa id quæreretur, scire minime potuit. Profectus autem Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri eadem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs, qui dicti fuerant, natum esse, Corinthum redire supersevit, & dum curru per Phocidem vehitur, angusta quadam in via Laio, ac Polyphontæ (hic erat Laii præco) currucuntibus occurrit, cui, cum Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum iugalium alterum præco interfecit. Iracundia percitus Oedipus, & Polyphontem, & Laium simul obtruncavit, inde Thebas pervenit. Laium itaque Plataensium rex Damasistratus sepeliendum curavit. Regnum vero Creon Menœcei filius inuasit, quo regnante non mediocris clades Thebas occupavit. Siquidem Iuno Sphingem, ex Echidna, & Typhone parentibus ortam immisit. Hac muliebri facie, pectore: pedibusque, ac cauda leonis, & avis pennis prædita fuit. Quæ cum à Musis enigmata didicisset in Phyceo monte confedit: de quibus id unum Thebanis proponere solebat quod est huiusmodi, quod nã esset id animal, quod unã habet vocem, & quadrupes bipes, ac demum tripes, efficitur. Ad hæc Thebanis oraculo renuntiaturum fuerat, iam, tum Sphingis in-

commo-

commodo, ac detrimento liberos fore, quando id anigmatum soluissent, quin etiam uniuersos, quid illud esset, rogabat, quod, cum minimè repèrent, abreptum ex omnibus, unum deuorabat: eaque de causa plerique subinde peribant. Ac postremo ad eum modum Emone Creontis filio perempto, Creon enigma huiusmodi soluturo, & regnū, & Lai uxorem se traditurum praconis voce renuntiari iubet. Quod ubi ad Oedipi aures peruenit, ipse ita soluit: quod à Sphinge proponitur, enigma, hominem esse ait, nascitur enim quadrupes infans, quod quattuor gradiatur membris, grandior autem effectus, homo bipes esse incipit, senescens vero; ac demum tertio assumpto pede, id est Scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur, Sphinx ex arce sese precipitem dedit. Oedipus inde regnum accipit, ac matrem ignorans duxit uxore, de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, foemineique sexus Ismenem, & Antigonem procreauit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse, ex Eurygenea Hyperphantis filia. Deinde, ubi, quae antea latuerant: in lucem tandem prodire: Iocasta quidem laqueo sibi collum fregit. Oedipus autem, oculis orbatus Thebis pellitur, ac filios execratus quod ab urbe parentem eijci spectantes, cum ab iniuria non defenderunt. Profugit igitur cum Antigone in Colonus Attica terra populique locum, ubi Eumenidum lucus visebatur, in eo supplex consedit.

Inde fuit à Theſeo ſuſceptus, neque ita multò poſt à
 vita migravit. Eteocles autem & Polynices de re-
 gno inter ſe gerendo paciſcuntur, placuit, ut annuū
 imperium per vices adminiſtrarent. Sunt, qui Po-
 lynicen prius regnare cœpiſſe aiunt. Deinde annuū
 Eteocli regnū reddidiſſe. Nonnulli vero Eteoclem
 prius imperare cœpiſſe, nec regnum fratri tradere
 voluiſſe, aiunt. Polynices itaque Thebis fugatus
 ſecum monile, ac peplum exportans Argos adiit,
 quo tempore Adraſtus Talai filius Argis regna-
 bat: ad cuius regiam per noctem accedit: ubi cum
 Tydeo Oenei filio, qui tum quoque Calydone Ar-
 gos confugerat, manum ad pugnandum cōſerit, &
 excitato inter eos clamore, Adraſtus repente ap-
 paruit, eorumq; pugnam diremit. Tum vaticinium
 quo fuerat olim monitus, ut & Apro, & Leoni fi-
 lias in coniugiū daret, memor utrumq; illis ſponſos
 designavit. filii etenim in clypeis, alter Apri, Leo-
 nis alter faciem defixam geſtabāt. Deipylem ita-
 que Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit.
 Adraſtus item utrumq; in patriam ſuā quamq;
 reduciturum ſe pollicetur, Igitur comparato exerci-
 tu, contra Thebas prius eundem eſſe ſtatuit. Qua-
 re præſtantiffimum quemq; ad ſe coire, imperavit.
 Amphiaræus autem Oicleis filius vaticinandi pe-
 ritiffimus, quòd omneis in eo bello præter unum A-
 draſtum perituros eſſe perſpiciebat: hanc Theba-
 nam expeditionem detrectabat, quin etiā reliquos
 debortabatur. Dum vero Polynices ad Iphin Ale-
 ſtoris

Etoris filium contendit, ab eoq^{ue} precibus exposcit,
 ut, qua posset ratione Amphiarauum ad militiam
 capeffendam cogere, demonstraret. Huic ille si mo-
 nile, inquit, Eriphyla consequatur. Amphiarauus
 ergo, ne quid à Polynice muneris capiat, Eriphyla
 uxori prohibuit: Verùm Polynices eam monili suo
 donatam rogat, ut virum suum ad rem bellicam ge-
 rendam inducat, id enim in ipsius erat manu, nam
 cùm Adraſtum conuenisset, Amphiarauus, ut qua
 cum eo, & iam dudum de regno erat, diffensionem
 solueret. Itaque soluto colloquio, quidquid inter eos
 litis, ac discordia foret, ad Eriphyles iudiciũ se re-
 laturũ iureiurãdo confirmauit. Quo igitur tempo-
 re contra Thebas belli ratio inibatur, Adraſtus
 ad id capeffendum cohortabatur, contrà vero Am-
 phiarauus diſſuadebat: quocirca Eriphyle torque
 aureo donata ad id belli gerendũ permonuit Adra-
 ſtum. Tum Amphiarauus eam subire militiam coa-
 ctus, filiis imperat, ut simulac per atate liceret, ma-
 trem occiderent, & bello Thebas maxime infeſta-
 rent. Porro Adraſtus collectum cum ducibus ſeptẽ,
 in Thebas exercitũ dũctare maturat. Huiusce bel-
 li duces hi fuerunt. Adraſtus Talai, Amphiarauus
 Oiclis, Capaneus Hipponoi, Hippomedon Ariſto-
 machi, ſine, ut alijs placet, Talai. Hi Argiui fue-
 runt. Polynices Oedipodis Thebanus, Tydeus Oe-
 nei filius Etolus, Parthenopæus Melanionis Ar-
 cas. Sunt, qui Tydeum, & Polynicẽ inter hoſce mi-
 nime connumerẽt, ſed Eteoclum, Iphium, & Me-

cisteum recensent. Profecti vero in Nemeum, cui Lycurgus rex praeerat, aquam deposcunt, & his ad fontem via dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto infante paruulo Ophelte nomine, Eurydices, ac Lycurgi filio, cuius etiam nutrix erat, nam, cum Lemnia mulieres ab ea Thoantem patrem seruatum fuisse comperissent, illum obtruncarunt. At Hypsipylem vendiderunt. Quocirca vita tuenda gratia apud Lycurgum seruebat. Ea, interea dum demonstrat iter ad fontem, relictus puer a dracone occiditur. Draconem vero Adraasti apparitores interemerunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiarus, id inquit prodigium futura praeannuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in eius etiam honorem Nemea certamen instituerunt. In quo Adraastus equo vicit, cursu vero Eteoclus, castibus Tydeus, cursu, & disco Amphiarus, iaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthenopaeus. Igitur ubi ad Citharonem peruenere, Tydeum Eteocli oratorem, ut ex constituto regnum Polynici restituat, praedicturum destinant. At Eteocles quum Adraasti, & commilitonum mandata nihili facere videretur: Tydeus de Thebanis periculum factururus, singillatim omnibus provocatis victor euasit. Illi vero armatos viros quinquaginta in redeuntem Tydeum in insidiis collocarunt, eosque omnes praeter unum Maonem trucidauit. Deinde ad Thebas castris cingendas Argiui se dederunt, atque ad urbis muros armati proxime consti-

constiterunt. Septem portas Thebarum fuisse memorant. Adrastus quidem ad Homoloidem portam tetendit. Capaneus vero ad Ogygiam. Amphiarauus ad Proetidem. Hippomedon ad Onchaidem, Polynices, ad Hypsistam, Parthenopaeus ad Electram, Tydeus demum iuxta portam Crenidem tentoria fixerunt. Sed ipse interea Eteocles Thebanos suos armis instruxit, constitutisq; ductoribus pares, paribus suas cuiq; copias regendas committit. Ad hac, qui posset hostes superare, vaticinantium consilio conquisiuit. Erat per ea tempora Thebis Tiresias vates Eueris, & Chariclois Nympha filius ab Udae unius Spartorum, Satorumne, genere oriundus, oculis captus. Deq; huius cacitate, ac vaticinandi peritia varia est historia, Namq; alij deorum ira, quod mortalibus, quae latere voluissent, detegeret, excacatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Si quidem cum Chariclo Minerva carissima esset, ei nudam per omnia Deam vidisse contigit, eamque manibus suis erutis illius oculis cacum fecisse, at Chariclo Palladem, ut nato suo oculos restitueret, orasse, quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius aurium meatibus, omnem omnium auium garrutum intelligentem fecisse, eundemq; corneo sceptro condonasse: quod gestans aque, atq; oculatus tuto incedebat. Hesiodus autem enarrauit, conspiciatū aliquando Tiresiam non procul à Cyllene coeunteis angues baculo cacidisse, eumq; de viro in mulierem mutatum fuisse.

fuisse, & rursus ita coeuntes eosdem serpentes obseruasse, & in priorem viri formam reduisse. Quo circa, Iuno, ac Iupiter ambigentes: mulierésne, an viri maiorem in coeundo voluptatē caperent, hunc sibi litis arbitrum delegerunt. Tum ille de nouem, ac decem, qua inter coeundū voluptatis partes capiuntur, nouem mares, at mulierem decem sentire iudicauit. Proinde illum Iuno luminis usu priuauit. Cui Iupiter pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam concessit. Sunt, qui Tiresiam, Ioni. Iunoniq; ita respondisse ferunt:

Parte una è denis mas partibus oblectatur:

At mulier solidum coitus capit ipsa decuncē. Longauam insuper Tiresia vitam fuisse, proditur. Hic itaque Thebanis futura pradicens eum victorem fore, inquit, si Menœceus Creontis filius sese Marti victimam deuoueret. Quod ubi Menœceus audiuit, seipsum ante portas mactauit. Deinde pugna commissa Cadmeos ad muros usque persecuti sunt, & arreptis scalis Capaneus in summos muros conscendit, eumque Iupiter fulmine ictum interemit.

Quo facto Argini aufugiunt, in qua cum multi cecidissent, ex utriusq; exercitus sentētia Eteocles, & Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis se vulneribus necant. Noua rursus pugna conferta Astaci filij rem fortissime gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem prostrauit, Leades Eteoclū. Amphidicus Parthenopaum quem Eurypides à Periclymeno Neptuni filio casum fuisse narrat. Melanippus

lanippus ad hæc nouissimus Astaci filius Tydeum
in ventre percussit, qui cū semianimis iaceret, Pal-
las ab Ioue impetratum remedium attulit, quod il-
lum faceret immortalem. Quod cū accepisset Am-
phiarus Tydeum osus, quoniam præter sententi-
am suam Argiuos ad bellum Thebanum compulisset,
defectum Melanippi caput ad eum tulit. Tydens,
quod ab eo vulneratus esset, illud ultus est, nam di-
uiso eius capite cerebrum absorbuit, id ubi Pallas
animaduertit, indignata beneficiū eiuscemodi ab-
stinuit, & inuidit. Inter hæc Amphiarao ad Isme-
num amnem fugienti, prius, quàm, in humeris à
Periclymeno vulnus acciperet, demisso ab Ioue ful-
mine terra dehiscit, Mox ille cum curru simul, &
Batone auriga, siue, ut quidam ferunt, Elattono, eo
terra hiatu absorptus est, & postea nunquam, vi-
sus est. Illum enim Iupiter immortalitate donauit.
Verum Adrastus ab Arione equo vectus in tutum
euasit. Hunc Ceres in Erinnyis formam conuersa,
ex Neptuni cōcubitu genuit. Creon Thebanarum
regnum adeptus Argiuorum cadauera insepulta
proiecit. Quinetiam, ubi edicto præcepit, ne quis
ea sepelire curaret, custodes apposuit. Antigone ve-
ro sola Oedipode filiarum superstes Polynicis cor-
pus, quod occultè humanum curarit, à Creonte
deprehēsa, viua conicitur in sepulcrum. Adrastus,
autem Athenas profectus, ad Misericordie aram
confugit, atque peractis supplicationibus, cadaue-
rum tumultandi potestatem precabatur. Tū Athe-
nienses

nantes comparatis militū copijs duce Theseo Thebas capiunt, cadauera suis sepelienda concesserunt. Et in Capanei rogam conflagram coniuu Euaadne sphiclis filia seipsam coniecit, & suo cum marito concremari non subterfugit. Decimo autem post anno casorum ad Thebas ducum filij, cognomento Epigoni (ac si dicas Latine posteri, heredesue) paternas cades ulturi, bellum contra Thebanos gerendum statuerunt: deque belli exitu oraculum scitantibus ipsis, Deus victoriam vaticinatur, si Alcmaone duce bellum capebant: sed Alcmaon huiusce expeditionis praefecturam detrectabat, prius, quam de matre supplicium capiat, nihilo tamen secius ad id bellum concedit, Nam, cum Eriphyle peplum & monile à Thersandro Polynicie filio accepisset eorum quoq; filios ad eam prouinciam belli capebendam induxerat. Delecto igitur, sibi omnium calculis Alcmaone Imperatore, Thebas oppugnatum ierunt, qui vero hanc militiam secuti sunt, hi fuerunt, Alcmaon, Amphilo- chus Amphiarai filij, Egialeus Adraasti, Diomedes Tydei, Promachus Parthenopai, Capanei Stethelus, Polynicis Thersander, Euripylus Mecistei. Sed hi ante omnia finitimos circa vicos depopulantur, qua in re Thebani suis opem lataturi eruptione facta Laodamante Eteoclis filio duce, fortissime pugnant. Siquidem Laodamas Egialeum necat, Laodamantem vero Alcmaon, quo caso Thebani ad moenia confugiunt. Qui Tiresia vatis con-

filio

*filio moniti ad hostes feciales de pace petenda mittuntur. Ipsi vero interea fugam capeſſunt: ſiquidem coniugibus, liberisque ſuis omnibus ſupra vehicula collocatis, relicta urbe abierunt, atque ubi per noctem ad Tilphuſium fontem peruenerunt, Tireſias cum eo de fonte ſumptam aquam auidiſſimè bibiſſet: improuiſa, ac repentina morte, vitam reliquit. Thebani vero diu, multùmque peragati Eſtiam urbem ab ſe conditam incoluerunt. Argiui interea cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur Thebas, ac prada collecta, & muros euerunt, ac urbem totam deuaſtant, ac prada partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tireſia filia, cui Mantò nomen erat: uouerant enim ipſi, captis, diruptisque Thebis ſpoliorum preſtantiſſimum, ac nobiliſſimum illi dono miſſuros. Poſt, ubi ab Argiuis Thebae captae ſunt, Alcmaon, quòd in eum quoque dona Eriphylè matrem cepiſſe, reſciuiſſet, maiori ſuccenſus eſt iracundia, & accepto ab Apolline reſponſo, eam necauit. Nec deſunt, qui Amphilo-
chi etiam germani fratris adiumento matri ſuae eadem intuliſſe Alcmaonem memoria cõmendarunt. Tametsi plures ſint auctores, qui nullius auxilio id facinus ab eo commiſſum fuiſſe teſtentur. Alcmaonem vero ob infelicifſimum matris ſuae ſinem furis exagitatum, ac furibundum legitur in Arcadiam imprimis ad Oicleum ſe recepiſſe. Illinc autè Pſophidem, ad Phegeum cõmeaſſe, à quo perlustra-
tus, cadis ergò Arſinoë eiufce filiã uxorem duxiſſe, cui
etiam*

esset monile, ac peplum dono dedisse. Postea vero quam ea de causa summa frugū inopia, ac fame laboraretur, consultus Apollo, id ex oraculo respondit: Ad Acheloum commigrandum, ab eoq³ urbem capiendam. Igitur Calydonem primum ad Oceanum proficiscitur, eiusq³ hospitio usus est. Inde ad Thebeprotos profectus, ab eorum finibus repellitur. Demum, ad Acheloi fontes concessit, ab eoq³ expiatur: nec non illius filiam Callirhoen, & quem locum Achelous exaggerarat, urbem ibi ab se constructam habitavit: Mox autem Callirhoë monilis, pepli³ habendi cupidine extimulata, ni prius ea consequatur, secum coituram nunquam, dictitabat. Quamobrem Alcmaeon Psophidem profectus, Phegeo inquit vaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatū iri, cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit: & peplū. Hæc ille Alcmaeonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo denuntiatum esset, dono data hæc Callirhoa esse insidijs à Phegei liberis Temeno, & Axione patris imperio circumnventus è medio tollitur. Arsinoem vero id factum increpātem Phegei filij coniectam in arcā Tegeam transuehunt, atque Agapenori tradunt ementiti ab Alcmaone eam fuisse interfectam: Caterum Callirhoë audito Alcmaeonis interitu, dum secum rem habet, ab Ioue flagitatur, ut i³ quos ex Alcmaone liberos sustulisset, necem paternam ulciscerentur, ut statim adulta iam atate forent. Quare impetrata, adulti planè filij repente

repente ad patris ultionem exilierunt. Quo etiam tempore Phegei filij Pronous, & Agenor, ut monile, ac peplum Delphico Apollini dedicaturi ferebant, ad Agapenorem, & Alcmaonis filij Amphoterusq;, & Acarnan unà diuertunt, ubi casis patris sui interfectorebus, profecti Psophidē, factoque, in regiam impetu, Phegeum, & uxorem eius occidunt, sed fugienteis Tegeam usque insecuti sunt, verum Tegeensiu ope, & Argiuorum quorundam adiuncta fugatis Psophidijs incolumes euasunt. Quiq;, ubi rem gestā omnem, matri declararunt, monile simul, & peplū, Delphos profecti ex Ache-
loi imperato Apollini consecrarunt. Progressi dein de in Epirum, collectis colonis Acarnaniam condunt. Atqui Euripides Alcmaonem, inquit, per insania tempora, ex Mantone Tiresia filia duos suscepisse marem scilicet Amphilochum, & feminei sexus Tisiphonē. Translatos deinde puerulos Corinthum, Creonti Corinthiorum regi alendos dedisse: ac Tisiphonem forma praecellentissima à Creontis coniuge diuenditā fuisse, dum tacitè, ne eam Creon maritus in cōiugium sibi caperet, subueretur. Alcmaonem vero hanc mercatum esse, cū suam ipsius filiam seruituram seruitutem nesciret. Mox autem profectum Corinthum liberos repetiturum, & filium etiā ipsum tulisse. Dein Amphilochus Apollinis oraculo monitus Argos Amphilochicum habitatum concessit.

Iam vero redeundū est ad Pelasgum, quē Achilaeus,

silau, (ut antea monuimus) Iouis, & Niobes filium, ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet, cuius, & Melibœa Oceani filia, siue, ut alij volunt, Cyllenes Nympha filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui Arcadibus imperans, è multis uxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt nomina Menalus, Thesprotus, Hilix, Nyctimus, Peucetius, Caucon, Mecistens, Opleus, Macareus, Macednus, Horus, Polichus, Acontes, Euamon, Ancyor, Archebates, Carteron, Egeon, Pallas, Eumon, Canethus, Prothous, Linus, Corethon, Menalus, Teleboas, Physius, Phasus, Phthius, Lycus, Alipherus, Generator, Bucolion, Socleus, Phineus, Eumetes, Harpaleus, Portheus, Platon, Aemon, Cynathus, Leon, Harpalycus, Heraeus, Titanas, Mantinus, Cleator, Stymphalus, Orchomenus, Hyctimus iunior. Hi cum superbia, tum impietate cunctis mortalibus ante steterunt. Quare Iupiter, ut horum impietatis periculum faceret, sumpta hominis mercenarij forma, ad eos accedit. Tum hi simulac eum conspiciantur inuitatum hospitem domi sua excipiunt. Huic ingulati, è conterraneis pueris unius viscera sacris admista Menali fratri nati maioris suasu comedenda apposuerunt. At Iupiter id genus mensa maximum in modum aspernatus euertit, & eo ipso in loco, ubi nunc Trapezus (is enim loci nomen est) spectatur. Ceterum Lycaonem, ac eius liberos, præter Nyctimum no-
nissi-

uissimum omnium, fulmine percussos concremauit. Terra interim sublatis in altum manibus, ac lo-uis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compefcuit.

Enimvero Nyctimus, ut regnum adeptus est, Deucalionis diluuium insequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate, ac scelere factum fuisse, scribunt. Eumelus vero & alij quidam Lycaonem filiam etiam Callistonem habuisse narrât. Quam, quidem Hesiodus unam è nymphis esse recensuit. Alius autem eam Nycteo, at Pherecydes Ceteo natam esse referunt. Hæc quòd cum Diana venandi studio oblectata, eandemq, st olam induta secum inibi se virginitati addictam fore iurauit. Verum huius forma captus Jupiter, siquidem in Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, siue, ut quidam in Apollinem versus inuitam subegit. Quod cum Jupiter Iunonem latere studeret, eam in vrsa faciem vertit. Iuno interea Diana, ut, immanem belluâ sagittis cõfigat, persuasit. Nec, desunt, auctores, qui referant, illâ promissa virginitatis violata causa sagittis à Diana percussam obusse. Qua demum sublata Jupiter abreptû infantē in Arcadia Maia enutriendum dedit, Eiq, Arcadi nomen imposuit: & Callisthò inter astra collocauit, vrsamq, nominauit. Insuper ex Arcade, ac Leanera Amycle filia, aut Meganira Croconis fuit, ut aut Eumelus ait, ex nymphea Chrysopea nati sunt filij Elatus, & Aphidas. Qui terrâ partiti sunt. Sûma vero po

tentia penes Elatum fuit. Hic ex Landice filia Cinyra Stymphalum, & Pereum gignit. Sed Aphidas Aleum, & Sthenebœā, quæ Præto nupsit. Alei vero, & Neara Perei filia Auge quidem fœmina: mares autem, Cephæus, ac Lycurgus. Hac igitur ab Hercule vitiata infantem intra Palladis lucū cœliuit. Ubi, prius illius sacerdotio præsuit: Cū vero ingrauesceret annona, ut planè fames immineret, quòd terra sterilitate laboraret: atque oraculis significaretur, in Minerva luco quandam latere impietate, deprehensa demum à patre puella, Nauplio occidenda traditur, à quo, cū illā Theuthras Mysorum dynastes accepisset, vitiauit, & infans Parthenio in monte exponitur, quòd cerva de suis uberibus alimentum suppeditarit, Telephus est appellatus, atque à Corythi bubulcis nutritus, ac perquisitis parentibus Delphicum Apollinem adyt, ac monitus ab oraculo in Mysiam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur, eoq; vita functo Mysia regni heres instituitur.

At è Lycurgo, & Cleophile, siue Eurynome nati sunt, Ancæus, Epochus, Amphidamas, & Idæus, ex Amphidamante vero Melanion, & Antimache filia, quam duxit Eurystheus. Ex Iaso, & Clymene Minye filia nascitur Atalanta, cuius pater mascule prolis cupidus, eam exposuit, ad quam versa sepe numero veniens ubera protendebat: eamq; demum venatores inuentā penes se educarunt. Atalanta deinde adulta iam etatis se virginem servabat, &

bat, & venādo in solitudine armata permanebat. Quin etiam ubi inuiolata virginitati suæ à Rhæco, & Hylleo Centauris vim parari perspicit, hi sagittis ab ea perfossi conciderunt: deuenit præterea una cum viris præclarissimis non ad venationem modo in Calydonium aprum indictam, sed etiā ad certamen in Pelia honorem institutum, propositumq; ubi cum Peleo luctata est, ac palmam inde est consecuta. Cum vero Atalanta non ita multo post genitores suos reperisset, ac patris suasu ad virum capiendum inducta esset, in stadium abit, in cuius medio trium cubitum palum defigit. Hinc procantium virorum curulibus ludis propositis armata decurrebat. In quibus qui vincebatur, cades, at victori Atalanta cōiugium debebatur. Denum post multorum cades Melanion eius amore inflammatus, aureis malis, quæ à Venere dono acceperat, secum allatis in illud decurrēdi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequēs abijcit. Tum Atalanta, dum in proiectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu deuicta est, Sic itaque Melanion Atalanta coniugio potitus est. Sed & fama est, eos aliquando, per venationis otium in Iouis lucū penetrasse, ibiq; mutuo complexu coeuntes, in leones trāsformatos fuisse. Hesiodus autem, ac pleriq; alij Atalantam non Iasi, at Schœnei filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Menalo ortam, nec eam Melanioni, sed Hippomoni nuptam dicit. Atalanta hæc è Melanione, siue, ut alij vo-

lunt, ex Marte Parthenopæum, qui bellum gessit in Thebanos, procreauit.

Sed ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadia monte nata sunt filia septem, quibus Pleiadibus cognomentum fuit, Alcyone, Merope, Celeno, Electra, Sterope, Taygete, Maia, de quibus Steropen Oenomaus uxore sibi sociauit. Meropen Sisyphus, duas corrupit. Neptunus, priorem quidem sanè Celanò, de qua Lycum filium extulit, quem Neptunus pater, in fortunatorum insulas habitatum misit. Posteriores autem Alcyonem, ex qua Aethusam filiam genuit, qua Apollini Eleutherem filiam formosissimam peperit. Sed filios Hyreum, & Hyperenorem. Nycteus autem ex Hyreo, & nympha Clonia natus est. Deq; Nycteo, & Polyxone Antiope orta est: de qua, & Ioue Zethus, & Amphio. Atlantidas autem ceteras, Jupiter cōpressit.

Siquidem Maia natarum maxima ab Ioue in Cyllenes antro vitata Mercurium parit: Hic, cum adhuc in cunis vagiret, erumpit, atque Pieriam peruasit, & quas Apollo boues pascebat, furto abegit, nène id deprehendi per vestigia posset: calceos earum pedibus induit, quarum partem Pylum abduxit, ac reliquas intra spelæum abscondit: ex ijs autem, cum iam duas immolasset, earum coria scopulis defixit, at viscerum partim elixa, partim tostā esitauit. Inde in Cyllenem festinanter proficiscitur, pro antri ostio depascentem testudinem inuenit, qua perpurgata, & absterfa super eius testa ner-

nos ex mactatorum bouum intestino cōfectos tetendit, & lyram cōficit. Sic itaque Mercurius carnes torrere, lyramq₃, ac plectrū primus inuenit. Mox Apollo bubus perquirendis operam nanat, & Pylum recta concedit, ubi ciues ab eo diligenter examinati eas abigentem puerum uidisse responderūt: sed vero haudquaquam posse dicere, quonam perducta forent, quando earum quidē vestigia deprehendi non poterant. Demum, ubi Apollo ex vaticinandi peritia abigēum comperit: ad Maiam in Cyllenem properauit, apud quā, Mercurium furti accusat. Ea vero puerum ipsum fasciis inuolutum ostendit. Hunc Apollo manib³ sublatus ad Iouē tulit, ac boues reposcit. Is, tametsi Iouis imperio reddere iuberetur, inficiari tamen non desinebat, qui, quod ille minimē persuadet, Apollinem Pylū perducit, ac boues restituit. Inde Apollo auditā lyram à Mercurio petit. Inde sumpta lyra Mercurio boues rursus Apollo tradit quas cū Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflauit, pro qua quod eius habēda miro desiderio Apollo tenebatur, aurēam virgam dure, non verebatur, quam, cū Apollo boues pasceret, habebat. Quod eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artē consequi cupiebat. Qua tradita, & per calculos etiā vaticinari docetur. Adhac Iupiter ipsum sui ipsius, Deorumq₃ Manium nuntium fecit.

Iupiter insuper ex Taygete Lacedamonē filiū procreauit, à quo etiā Lacedamonis regio nomē est cō-

secuta. Sed ex Lacedamone, ac Sparte filia Euro-
ta, qui fuit Lelegis indigetis filius & Cleocharea
Naidis nymphe Amyclas, & Eurydice, quā Acri-
sius uxorem habuit. Amycle autem, & Diome-
des Lapitha filia; Cynortes, & Hyacinthus filij
fuere. Hyacinthum ab Apolline ardēter amatum
fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit.

Sed & Cynoria filius fuit Perieres, cui Gorgo-
phone Persei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex
eaq; Tyndareum, Icarium, Aphareum, ac Leucip-
pum, suscepit. Ex Aphareo, & Arene, Oebali filia
Lynceus & Idas, & Pifus nati sunt. Verum multorū
testimonio Idam, è Neptuno genitum esse compro-
batur. Atqui tanta Lynceus oculorum claritate
præcelluit, ut sub terra latentia quæq; pervidisse di-
catur, Leucippi vero ex Philodice Inachi filia na-
ta fuere Ilaira, & Phæbe. Hasce Dioscori. i. Jovis
filij Castor, & Pollux ab se raptas uxores duxe-
runt: post has etiā Arsinoë genuit. Hæc ab Apol-
line impleta Esculapium peperit: At quidam
non Arsinoës Leucippi filia, sed Coronidis Phlegye
in Thessalia natum Esculapium ferūt: cum qua,
simulac eam deperisset Apollo, statim concubuisse,
proditur. Eum quoque præter patris sententiam nu-
bentem, Ischyri Elati filio coniunctam fuisse aiunt.
Apollo, autem delatorem corum immodicis ma-
ledictis execratur, & qui ad eum usque diem can-
didus fuerat, in nigrum commutavit, & Coroni-
dem gravidam percussit, & necavit. Ex qua, cum
confla-

conflagraret, abreptum infantem è pyra ad Chironem Centaurum alendum tulit: à quo etiam medicinam, & venandi artem perdidicit. Qui cum iam Chirurgicalis euassisset, atque artem eiusmodi iam pridem exercuisset, non modo quosdam ab interitu liberauit, sed etiam præmortuos in vitam reuocauit. Nam cum à Pallade effusum de Gorgones venis cruorè accepisset, qui è laevis defluxisset in mortalium perniciem, quod autem è dextris in conseruandis hominibus utebatur: atque huiusce opem in mortuis suscitandis adhibebat. Sed inueni quidam nannullos, qui ab eo reuocati in vitam dicuntur, Capaneum, ac Lycurgum. Vt Stesichorus ait, Eriphylen, autem Hippolytum, ut, Qui Naupactica conscripsit, Tyndareum. Panyasis, Hymenæum. Vt Orphici, Glaucum Minois filium, ut Mnesagoras ait: Demum Iupiter veritus, ne, si mortales hanc medendi rationem adipiscantur, suis se viribus vicissim adiuuerint: fulmine ipsum interfecit. Quamobrem iratus Apollo Cyclopes, quod Ioui fulmina comparassent, occidit. Quæ, cum Iupiter in Tartarum iam iam deiecturus esset, Latona precibus exoratus annum totum ut ipse viro mercede conductus seruiret, imperauit. Is autem Pheras ad Admetum Pheretis filium se contulit, apud quem seruitutem seruiens armata pascebat: ac boues dominicas gemelliparas omnibus effecit. Sunt, qui, & Aphareum quidem, & Leucippum ex Periere Æoli filio natum esse dicant. Cynorta autem Perierem filium fuisse, & hu-

iusce Oebalū. Sed Oebali, & Batea Naidis Nympha Tyndareum, Hippocoontem, & Icarionem. At Hippocoontis filij fuere Dorycleus. Scaus Emarsphorus, Euryches, Bucolus, Lycon, Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinus, Alcon. His permunitus filijs Hippocoon, Icarionē, ac Tyndareū Lacedamone eiecit. Hi vero ad Thestiam eiekti confugerunt: Eiq; aduersus finitimos bellum gerenti opem tulerunt: Dein Tyndareus Thestij filiam Ledam cepit uxorem. Rursus, quo tempore Hercules Hippocoontem cum liberis interemit in patriam redeunt: ac Tyndareus regnum accipit.

Nati vero ex Icario, & Peribœa naide nympha, mares filij quinq; Thoas, Damasippus, Iphimachus, Aletes, Perilaus: & filia Penelope, qua Ulyssi nupsit.

Tyndarei autem, ac Leda, filij Timandra, quam Echemus in coniugiū duxit, Clytemnestra: quam Agamemnon uxore habuit: Item Philonoë, quam Diana immortalem esse fecit: Adhuc Iupiter, qua nocte cum Leda in cygnum versus concubuit: eadem quoque Tyndareus illam impleuit: de q; Ione Pollux, & Helena, de Tyndareo autē Castor procreati sunt. Inuenio etiam auctores, qui Helenam Nemesis, & Iouis filiam fuisse dicant. Nam, cum ea Iouis concubitum fugeret in anserem mutatam fuisse. Iouem autem in cygnum versum coisse memoratur, Nemesis vero ouum ex eo concubitu peperisse:

perisse: Idq³, in nemore opilionem quendam inuenisse, & latum secum Leda, dedisse: Hanc autem conditum in arca reposuisse, & suo demum tempore ortam fuisse Helenam: eamq^{ue} perinde, ac de se fuisset nata, educasse, Quæ cum forma præstantia polleret, eam Theseus rapuit, & Athenas abduxit. Deinde Pollux, & Castor comparato in Athenienses exercitu, cum ad Plutonis esset Theseus: urbem capiunt: atque Helenam recuperant: necnon Ethram Thesei matrem captivam abducunt. Iam tum quoque hi Græci reges Helenam uxorem pro se quisque petaturi Spartam adveniunt. Procantium vero nomina hæc fuisse leguntur. Ulysses Laërta, Diomedes Tydei, Antilochus Nestoris, Agapenor Ancei, Sthenelus Capanei, Amphilocheus Cteati, Thalpius Euryti: Mege Phylei: Amphilocheus Amphiarai, Mnestheus Petei, Schedius Epistrophii, Polyxenus Agasthenis, Penelæus Leiti, Ajax Oilei, Ascalaphus & Salmenus Martis, Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Polypoetes Pirithoi, Leonteus Coroni, Podalirius, & Machaon Esculapii, Philoctetes Poeantis, Eurypylus Euæmonis, Protesilaus, Iphicli Menelaus Atrei, Ajax, & Teucer Telamonis, Patroclus Menæti, Horum turbam conspicatus Tyndareus, ne, si ex tot competitorib. uni Helena in cōiugium addiceretur, reliqui seditionem, ac tumultum excitarēt, pertimescebat. Quocirca Ulysses, quoties, inquit, illi ad Penelopes nuptias

nuptias adipiscendas mihi adiumento fore te pollicearis, talem ego cum animo meo rationem inibo, ut per eā nulla omnino sit inter procos oritura discordia. Tum vero Tyndareus, ubi ipsi latuŕkm se opem promisit, uniuerſos, inquit, Ulyſſes procos inſurādi religione obſtringito, ut, cum filia tua Helena de noſtro cœtu quempiam ſponſum, delegeris, illi à nobis adiumentum latum iri aduerſus eos qui in ſponſum, maritum iſc, ac matrimonium eiſmo-di vim facere conentur. Quod ubi Tyndareus audiuit, procos ad Ulyſſis conſilium perficiēdum uniuerſos per eam inſurandi religionem compellit, ac Menelaum quidem filia ſua ſponſum declarat, atque etiā ab ſcario Ulyſſi Penelopen in coniugium depoſcit. Menelaus itaque ex Helena Hermionem genuit, & ut quidam aiunt, Nicſtratum ex Dule Pieride ab Ætolia oriunda: Sive, ut Acuſilans ait è Teridaë Megapenthē: ſed ex Nympha Gnoſia, Eumelo auctore Xenodamum procreauit. Caterum è Lac' a natus Caſtor planè, rem militarem exercuit. Pollux autem caſticum pugnandi genus ſectatus eſt. Atque ambo ob fortitudinem Dioſcūri quaſi Iouis proles cognomento dicti ſunt. Qui cum Leucippi filias in matrimonium habere cuperent, è Meſſene raptas uxores ambo ſunt conſecuti. Dein ex Polluce, ac Phœbe Mneſiteus, at è Caſtore, & Ilaira Anogon nati ſunt, Qui cum, ſocijs ſda, Lynceoque Apharci filijs ab Arcadia bouum prædam abegiffent: Ida arbitrio diuidēdam permi-

permisere. Tum ille bonem in partes quattuor partitus. Qui prior, inquit, deuorarit, huic prada dimidium cessura est: posteriori, reliquum: quo dicto Idas anteuertens, priuatam prius, & fratris deinceps partem absumpsit: atque cum eo pradam omnem Messenem auertit. Quare Dioscuri conductis militum copiis contra Messenam, cum illam, tum etiam multam aliam pradam simul abducunt, sub quercu per insidias Idam, Lynceumque, intercipere conabantur: Verum Lynceus viso Castore Ida fratri significauit, atque eum ille necauit. At Pollux ipsos insecutus Lynceum, telum iaculatus occidit. Inde Idam insequens lapide secundum caput ab eo percussus oborta oculorum caligine concidit. Tum Iupiter Idam fulminat, Pollucemque in cælum agit. Pollux vero immortalitatem reuinit Castore mortuo. At Iupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mortuos esse concessit. Relatis ad superos Dioscuris Tyndareus accersito Sparten Menelao regnum tradidit.

Ex Electra autem Atlantis filia, & Ioue Iasion, Dardanusque, gignuntur, è quibus Iasion Cererem deperiuit. Eique vim inferre volens fulmine ictus occubuit. At Dardanus fratris interitu moestus Samothrace relicta in obiectam continentem tranauit, ubi Teucer Scamandri fluminis, Idæaque, nympha filius regnabat: ab eo, etiam, qui regionem illam incolebant, Teucrici vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem admissus,

missus, Bateam eius filiam sibi in cōiugium duxit, ac Dardanum urbem condidit.

At postquam ex humanis Teucer excessit, universam provinciam Dardaniam appellavit : filios habuit duos Ilum, & Erichthonium, è quibus, flus nullis susceptis liberis extinctus est. Hinc Erichthonius regni hæres, ductaq; Astyoche Simoentis filia Troem creat. Hic deinde regnum adeptus regionē à seipso Troiam nuncupavit, & Callirhoem Scamandri filiā sibi collocavit, ex qua Cleopatram filiam sustulit. Mares autem flum, & Assaracum, & Ganymedem. Hunc autem ob corporis formam raptum per Aquilam Iupiter Deorum pincernam in cælo constituit. Assaracus vero ex Hieromneme Simoentis filia Capyn procreat. Huiusce, ac Themidis Ili filie Anchises filius fuit. Cum quo Venus ipsius amore flagrans congressa Aneam genuit, ac Lyrum, qui sine liberis decessit.

Ilus cum in Phrygiam pervenisset, atque inibi ab rege propositum certamen nactus esset, palestra vicit, deditq; illi rex præmij loco pueros quinquaginta, & totidem puellas. Adhæc ex oraculi sententia discolorem bovem adiecit, monuitq; , ut ubi ea procubuerit, urbem conderet. Hic bovem ipsam insequitur. Ea vero, simulatq; , ad Ates, (quasi dicas Noxa) Phrygie, tumulum pervenit: humi procumbit: quo in loco flus urbem ab se conditam, flum nominavit. Postea fontem precatur, ut signum sibi aliquod ostenderet, postridie vero, ubi illuxit, ab
fonte

Ioue demissum Palladium ante tabernaculum confpexit, id erat magnitudine trium cubitum: ac pedibus, ita compositis, ut ambulare videretur, dextraq; elatā hastam, at lana colū, fustumq; gerebat. Huiusmodi de Palladio narratur historia, aiūt natam Minervam apud Tritonem, cui filia Pallas erat: educari cœpisse. Vtrasq; autem fuisse rei bellicæ studiosas, & in contentionem aliquando devenisse: Palladi iam iam vulnus illatura Minerva Iouem pauefactum Egidem opposuisse, eam vero territam respexisse: atque ita à Minerva vulneratam concidisse. At Minervam eius de causa summo dolore affectam, simulacrum illi simile confecisse, ac thoraci, pectoriq; eius, quàm pertimuerat Egidem, accommodasse, & apud Iouem, honoris ergò constituisse. Deinceps autem Electram, per anni pestilentissimi contagionem ad hoc confugisse, ac secum id Palladium in terra Iliaca exposuisse. Iam postea in huiusce memoriam templum ab se conditum summopere coluisse. Hac hætenus de Palladio. Ceterum Ius Eurydicem Adraſti filiam uxorem cepit, ex qua Laomedontem genuit, cui Strymo Scamandri filia nupta fuit. Sed, & quorundam testimonio, Placiam Atrei ab illo ductam fuisse legitur. Nec desunt, qui Leucippi filiam habuisse in matrimonio ferant. Hic mares quidem Tithonum, Lamponem, Clytum, Ictæonem, & Podarcem, feminas autem Hesionem, Cillamque & Astyochem procreavit. At è Calybe

Calybe nymp̃ha Bucolionem suscepit.

Porro Tithonũ, quòd eum arderet Aurora præreptum in Æthiopiam abducit: 7biq; cum eo congressa Hemathionem, ac Memnonem gignit.

Post, ubi Troia ab Hercule, de quo paulo ante diximus, capta fuit: Podarces cognomento Priamus regnum tenuit, ac primam coniugem Meropis filiam nomine Arisbam sibi coniugavit, ex qua Æsacum filiũ creat: cui Sterope Cebrienis filia nupsit, quàm cum mortuam nimio luctu defleret, in mer-
gum auem mutatus est. Mox Priamus Arisba collocata in matrimonium apud Hyrtacum, Hecubam secundam uxorem Dymantis, siue, ut alijs placet, Cissei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Meropes, filiam duxit. Nascitur autem ex ea pri-
mus Hector: Deinde, cum secundũ propediem esset paritura filium, facem reapse ardẽtem Hecuba pa-
rere, eumq; omnem urbem flum depascere, atque concremare, in somnis sibi videbatur. Id ubi Pri-
amo visum Hecuba recitauit, Æsacum filium, hic statim arcessi iubet ad se. Eum enim Merops auus maternus somnij coniectandi rationem edocuerat: re percepta Æsacus puerum exitiũ illaturum esse fore respondit. Proinde infantẽ exponi iubet. Hinc Priamus, simulac puer in lucem prodit, familiari exponendum tradit, asportandumq; in 7dam mon-
tem. Huic seruo, nomen Agelao, aut Archelao, fuit, Infans ut ab eo expositus est, quinque dies ab ur̃sa nutritus est. Hic puerum nactus incolumen tollit,
secum

secum illum attulit & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educauit. Qui cum iam grādiusculus euasisset, & plerisq, & corporis forma, & robore anteciret, & quod prae donū vim, incursusq, repelleret, & ouilibus custodiendis adiumento foret, Alexandri cognomentum promeritus est. Neque multo post tempore inuentos parenteis agnouit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Crensam, Laodicen, Polyxenam, & Cassandrā, quam, cum Apollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturum pollicetur. Hec autem ubi fuit edocta, sui corporis copiā Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carerent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit Deiphobum, Helenum, Pammonen, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorū, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex alijs coniugib. Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgithon, Philemon, Hippothous, Glancus, Agathon, Chersidamas, Euagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doriclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Euander, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hypirychus, Aegeoneus, Lysithous, ac Polymedon. Filia vero, Medusa, Medesicasta, Lysimache, Aristodeme.

Verum Hector Andromachen Eetionis, & Ale-

K xander

xander Oenonem Cebrenis amnis filiã ducit. Hac à Rhea vaticinandi cognitionem edocta Alexandro, ne ad Helenam nauigaret, prædixit. At ea minime persuadens, cum sibi vulnus illatum fuerit, ad eam venturum, dixit, Quod eam ipsi mederi posse, intelligebat, præterea neminem. Hic autem rapta post Helena è Sparte, Troiaq, bello impetita: sagittis Herculeis à Philottete sauciatus in Idam ad Oenonem remeavit. Tum illa iniuriarum memor, Paridem curare nolle affirmat: Alexander igitur, cum in Troiam referretur occubuit. Mox Oenone, quàm detrectata medela pœnituerat, ad vulnus curandum pharmaca deferebat, siquidem Oenone medēdi, canendiq, artē callebat. Quæ, ubi eum iam obijisse reperit: sibi laqueo vitam finivit.

Afopus vero amnis Oceani, & Tethyos filius. sed Acusilaus, Perus, & Neptuni esse filium scribit. sed, ut alij, Iouis, & Eurynomes aiunt. Hic ducta Metope, quam Ladonis fluij filiam fuisse tradunt: duos filios Ismenum, ac Pelagontem, & viginti feminas procreauit: Quarum unam Eginã, cui Oenone fuit nomen, ab Ioue raptã Afopus querens, Corinthum abijt: ubi à Sisypho raptorem fuisse Iouem cognoscit. Iupiter autem post insequentem Afopum fulminatum rursus ad sua fluentia remisit. Quamobrem, & in hoc usque tempus ex huiusce fluentis carbones efferuntur, sed Eginam illatam, in insulam, qua tunc Oenone vocabatur vunc ab ea dictam Eginam, Iupiter comprimit, ac si-

ac filium ex ea *Æacum* gignit. In cuius gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, de formicis homines facit. Adhac *Æacus* *Endeidem* *Chironis* filiam coniugem capit, ex qua sibi duo nati sunt filij *Peleus*, & *Telamon*. *Pherecydes* vero *Telamonem* amicum, non fratrem fuisse *Pelei* narrat, eumq; *Actei* filium, & *Glaucis* *Crethei* fuisse ait. Atqui & *Æacus* cum *Psamathe* *Nerei* filia, in fontem, quòd inscendi nollet, commutata coiuuit, & *Phocum* gignit. Sed & *Æacus* omnium pietatis servantissimus fuit, quamobrem, cum *Gracia* inuisitata frugum caritate premeretur, *Pelopsis* caussa, quòd ipse *Stymphalum* *Arcadum* regem bello infestans, *Arcadiam* subigere minimè posset: per simulatam amicitiam ipsum interfecit, ac eius viscera membratim confecta dispersit. Deorum interea responsis tum *Graciam* imminentibus malis ereptam iri, si illius ergò preces effuderit *Æacus*, renuntiatum est. Quo per *Æacum* factò, *Gracia* annona penuria liberatur. Quinetiam & apud inferos *Æacus* in summo esse honore perhibetur: & is *Plutonis* claves servare proditur. Quoniam vero *Phocus* in certaminib. præstare videbatur, fratres *Peleum*, ac *Telamonem* insidias illi comparasse, ferunt: atq; ubi sorte obuenit, ut cum eo *Telamon* pari in ludo decertaret, disco caput illi ferit, & occidit, ac sublatum *Peleo* adiutore quadam in silva occultavit. Demum vero cade detecta, ambo ex *Aegina* ab *Æaco* solum vertere compelluntur.

Telamon Salaminem ad Cychreum Neptuno, ac Salamine Asopi filia natum peruenit. Is necato serpente, insulam cuius ipse rex erat, deuastante: ac nullis post se relictis filiis moriens, regnum Telamoni concessit. Is, deinde Peribœam Alcathei Pelopis filiam sibi uxorem coniunxit. Et, Hercules, ut illi mascula proles enasceretur, à Dijs, precibus depoposcit: & post preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Aiacem nominarunt: Qui in bello contra Ilium Herculem secutus, Hesionem Laomedotis filiam muneri accepit, ex qua sibi Teucrum procreauit.

Ceterum Peleus Phthiam ad Eurytionem Actoris filium exulatū abiit, à quo postea expiatus Antigonem illius filiam in matrimonium capit: atque in tertiam regni partem adscitus est, Mox Polydoram filiam genuit, quàm Boro Perieris filio nuptui dedit. Inde in Calydonij Apri venationē cum Eurytione simul egressus, ac misso in aprū telo Eurytionem ferit, eumq; fortuito ictu cecidit, rursus itaque à Phthia solcum ex fuga ad Acastum sese recepit, ab eoq; lustratur. Adhac cum Atalanta ludis in Peliae regis honorem institutis palaestrica pugna decertauit: ubi Astydamea Acasti coniux Pelei amore correpta, ad eum litteras de cōcubitu dedit: quae, quoniam id illi persuadere non potuit, ad eius etiam uxorem misit, qui à Peleo, Steropem Acasti filiam propediem ductam iri illi renuntiaret. Quod ubi illa accepit, laqueo se suspendit. Pe-
letus

leum in super Acasto, quod eam de stupro interpellasset, calumniatur. Id ubi Acastus percepit, quem ipse lustrasset, haud quaquam ab se necandum esse censuit: at eum in Pelium montem venatum abducit. Inde coorta de venatione controuersia, Peleus quidem captarum ab se ferarum desectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se venatum esse dictitauit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reliquit, eiq; sublatum ensen in boum fimo celauit, & abiit. Is, deinde experrectus, interea dum ensen quaerit, à Centauris comprehensus iam iam moriturus erat, verum hic à Chirone seruatur incolomis, eidemq; quasitum, ac repertum ensen condonauit. Peleus vero, ut supra dictum est, Antigonem Eurytionis patre procreatā uxorem duxit, de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio flumini cognomento Boro Perieris filio uxorem collocauit, ex qua Meneſthius natus est. Sed & alteram duxit, Peleus, nempe Thetin Nerei filiam, de cuius matrimonio Iupiter, & Neptunus contendunt. At cum Themis ex hac ortum filium patre futurum esse praestantiorē prädixisset: abstinuisset Iouem illius nuptias ferunt. Nec desunt, qui scribant ad eius complexum iam iam prodeunti Ioui Prometheum, dixisse, natum ex ea caelo dominaturum. Sunt etiam, qui memorēt Thetin Iunonis mo-

nitu, persuasam Iouis concubitū euitasse. Hinc iratum Iouem voluisse, ut ea mortalis viri coniugio locaretur. Chironis itaque consilio eam comprehendendi, ac detinendi rationem Peleus inijt: eam itaque, cum in varias se formas commutantem observasset, corripit, quæ cū interim ignis, interim aqua, modò etiã fera vultum caperet, non eã prius, quàm pristinam formã recepisse videt, remisit. Hanc demum in Pelio monte uxorem sibi copulauit: atque inibi Diÿ conuiuio excepti suo quisque munere matrimonium commendarunt. Nam Chiron hasta fraxinea Peleum, Neptunus equis Balio, & Xantho. Vulcanus ense, ac reliqui, alijs munerib. condonarunt. Hi vero Diÿ immortales fuere. Post ubi Thetis conceptū ē Peleo partū edidit, eum immortalem factura clam Peleo per noctem in igne abscondit, & quidquid paterna in eo mortalitatis erat, excoquebat, per diem vero, ambrosia puerū inungebat. At Peleus per observationē palpitantem natū in igne conspicatus, inclamauit. Tū Thetis quo minus votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatum in manibus, puerum ad Chironem tulit, quem ille acceptū leonum viscerib. aprorumq; & vrsorum medullis enutrit, eumq;, cui Ligyron antea nomen fuit, quod mammis labra minime admoouisset, Achillem nominari voluit, Post hac Peleus Iasonis & Dioscurorū adiumento Iolcū expugnauit: Astydamiãq; Acasti coniugem occidit, ac distractis illinc membris

bris per eam intra urbem traduxit exercitū. Ubi demum nonum atatis sua annū explevit Achilles, Calcanthe Troiam sine ipso capi non posse, predicante, Thetis, quod filiū eo in bello militantem interitū omnino prauidisset: muliebri ipsum veste contactum in Scyron insulam Lycomedī pro puella incorrupta, ac virgine perductum commendauit, ibiq; agens adoleſcētulus, Deidamiam regis filiam comprimit: ex qua Pyrrhū filium extulit, qui nouo postea nomine Neoptolemus est appellatus. Ceterū Ulyſſes, quādo ei apud Lycomedem esse Achillem, indicatum fuit, quæſitum tuba vsus inuenit: Ad hunc itaq; modum Achilles ad bellum Troianum perductus est: Ad quod etiam Phoenix Amyntoris filius illum comitatus accessit. Hunc à Clytia patris pellice, ut de stupro interpellata falsò insimulatum pater oculorū luce priuauit. Quem Peleus ad Chironem, ductum, ab eoq; curatum oculorum luce recuperata Dolopū regem constituit. Insuper Achilli Patroclus Menæti, ac Stheneles Acasti, sine, ut alijs placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philocrates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes accessit. Is Opuntē delatus, in talorum ludo Clyſonymum Amphidamantis filium imprudēter occidit: atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in contubernio acceptus Achillis amasius efficitur.

Porro Cecrops Indiges, ac geminus, id est humano simul, & serpentino corpore pradius in terra Attica primus regnauit, & qua prius Aëte diceba-

itur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque D^{us} fuisse decreto concessam aiunt urbiū occupandarum potestatem, sanè in quibus potissimum priuatos honores unusquisq³ adipisci posse videretur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente ad mediam arcem terra, fretum repente edidit: id loci Erechtheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: quæ lecto à se Cecrope occupationis suæ iudicij teste, oleam à terra produxit, quæ nostra etiam ætate visitur in Pandrosio. Coorta deinde inter utrunque contentione, ac lite de urbe, Iupiter Minervam, Neptunumq³ inter se pacauit, usq³ non, ut quidam memorant, Cecropem, Cranaumq³, nec Erichtheum, sed duodecim Deos huiusce controuersia iudices dedit, quorum sententia urbs Athena Minerva adiudicata fuit, quando primum ab ea oleam Cecropis testimonio productam fuisse perceperunt: Minerva itaque de seipsa Athenis nomen imposuit, at Neptunus mirum in modum iratus Thriasium campum pessimè afflixit: atque Atticam uniuersam pelago inundauit. Adhæc Cecrops Agraulon Actæi filiam in coniugium ducit, ex eaq³ marem quidem suscepit, Erysichthonem, qui sine maribus liberis è vita decessit, filias vero, Agraulon, Hersen & Pandrosom. At ex Agraulo, ac Marte gignitur Alcippe. Huic vim inferre Alirrhothius Neptuni, & Eurytes Nympha filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrè Neptunus Martem in Ario-

pago cedis reum agit : Is duodecim Deorum sententia indicatus absolvitur.

At Cephalus Herfes , & Mercurij filius fuit quem, cum Aurora supra modum amaret, correptum secum asportavit in Syriam , ibiq³ illius concubitu gravida fit, & Tithonū peperit, cui Phaëthontem filium fuisse produnt . Huius autem fuit Astynous, ex quo Sandocus : qui è Syria profectus in Ciliciam, Celenderim urbem condidit : ductaq³ in matrimonium Thanace Megessari filia Cinyram Assyriorum regem procreavit . Hic Cinyras cum in Cyprum se cōtulisset, cum populo, Paphum condidit, Ductaq³ inibi uxore Metharme Pygmalionis Cypriorum regis filia Oxyporum, & Adonin genuit : Necnon filias Orsedicen, Laogoremq³, & Brasiam ex eadem suscepit. Hæ vero ob Veneris iram alienigenis permistæ viris vitam in Egypto cum morte commutarunt . Adonis autem puer adhuc, Diana iracundia, in venatione ab apro peroussus interijt . Hunc Hesiodus Phœnicis & Alphefibœæ filium fuisse ait , Panyasis verò de Thoante Assyriorum rege, qui Myrrham filiam habuit, natum refert. Hæc Myrrha per iram Veneris, quod eam nihili faceret, patris amore corripitur: atq³ vsa nutricis opera, cum inscio patre noctes duodecim concubuit. Is, ubi rem sensit, stricto in filiam ense impetum fecit, quæ, cum iam comprehenderetur. Deos rogat, ut nusquã appareat. Tum Dij illam, miserati in arborem sui nominis commu-

K s tarunt:

tarunt: ac decimo post mense rescissa arbore, Adonin ex ea filium ortum fuisse ferunt. Quem Venus formae ergo infantem adhuc clam deis in arca occultatum, ante Proserpinam constituit, quem simul ac illa conspexit, se redditurum negavit. Delato ad Iovem iudicio, tres in partes annum partitus est, ut unam apud se ipsum, alteram cum Proserpina, tertiam demum cum Venere Adonis permaneret, imperavit. Adonis autem, quae pars sibi ab Iove distributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit. Nec longo post tempore inter venandum Adonis ab apro vulneratus occidit.

Post, ubi Cecrops humanitatem exiit, Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse narratur, ducta à Lacedamone Pediae Menetis filia, Cranaem genuit, & Cranachmē, & Atthidem, quae cum, virginitate necdum expugnata obisset, Cranaus ab ea terram Atthidem vocitavit.

Vbi, post Cranaum expulsus regnavit Amphityon. Hunc nonnulli Deucalionis, alij, vero indigena hominis filium fuisse dicunt. Qui, cum duodecim annos regnum tenuisset, ab Erichthonio pel-
litur, hunc Hephaestes, ex Cranae Atthidis nata filium esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani, & Palladis esse velint, hūc in modum. Minerva olim arma sibi conflare volēs ad Vulcanum adierat. Hunc interim relictū à Venere Minervae constupranda Cupido desiderium incessit: eamq, attrectare aggreditur. Hac fugit: ille fugientem insequitur, utq, pro-
xime

ximè eam venit, in summa erat necessitate, claudicabat enim, Deam inire conabatur. Ea vero, ut pudica erat, & virgo, virum non admittebat. Volcanus demum tentigine raptus in virginis femur semen effudit. Tum tristata, semen lana detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Interea vero ex demisso in humum semine gignitur, Erichthonius. Hunc clam dijs alijs, dum immortalem facere studet, educauit: positumq; in cista Pandroso Cecropis filia commendauit: interdicitq; ne cistam retereret. At Pandrosi sorores, quòd curiosa admodum forent, cistam aperiunt, aduolutumq; puero draconem spectant. Nec desunt, qui ab eodem dracone fuisse interemptas, astipulentur, Aliorum vero testimonio Palladis ira, furore percita, de summa sese arce precipites eiecerunt. Interea vero Erichthonius in templo à Minerva ipsa enutritus pulso Amphictyone Athenarum regno potitus est, ac Minerva signum in arce constituit: necnon Panathæorum celebritatem instituit. Pasitheaïque Naidem nympham uxorem accepit, ex qua sibi Pandion natus est.

Denique Erichthonio vita functo, ac in primo Palladis Fano sepulto, Pandion regnū adipiscitur: quo regnante Ceres, Dionysiusq; in Atticam uenire: Atqui Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysius vero ab Icario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoq; vini faciendi rationem didicit. Is igitur Dei beneficia mortali-

bus

bus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum: atque animi caussa sese largius meri poculis inuitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati Icario necem fustibus intulerunt. Erigona vero filia patrem vestiganti herilis canis, cui Mara nomen fuit, Icarium conſectari solita, cadauer, ubi nam delitesceret, indicauit. Tum filia patrem deſlens se ipsam ex arbore ſuſpendio necauit. Pandion interea ducta uxore Zeuxippe matris ſuae ſorore, filias Procnem, ac Philomelam, & geminos Erechtheum, Butemq; ſuſcepit. Dein conſlato in Labdacum bello de terra finibus in belli ſocietatem Tereum Martis filium de Thracia conuocauit eoq; bello per eius auxilia præclariffimè geſto: Procnem filiam ſuam Tereo nuptui collocauit. Hic ſuſcepto ex ea Ilye filio, Philomelam amore ſuccenſus vitiat. Eamque, ſimulato Procnes obitu, ruri celat, & huiusce loco Philomelam ductam comprimit. Inde huic linguam deſecuit, ea vero per litteras in peplo contextas, ſuas ipſius Procne ſorori, miſerias ſignificauit. Hæc, poſt quaſitam germanam, Ictym puerum trucidatum, elixatumq; Tereo, inſcio epulandum appoſuit, ac repente cum ſorore profugit, Tereus cognito facinore abrepta ſecuri fugientes inſequitur. Hæ vero, cùm iam Dauliã Phocidis urbẽ perueniſſent, circumſepta Deos rogāt in auem mutari. Tū Procne ſit luſcinia, Philomela vero in hirundinem trãſformatur. Adhæc Tereus in upupam commutatur.

Inde

Inde Pandion ubi fato cōcessit, filij diuisis inter se patrijs facultatibus, Erichtheus regnum accepit. Sacerdotio autem Minerva, Neptuniq; Butes Erichthonij filius honestatur. At Erichtheus Praxitheam Phrasimi, & Diogenea Cephiso nata filiam uxorem duxit, ex qua filios habuit mares, Cecropem, Pandorum, & Metionem, feminas vero Procrin, Gensam, Chthoniam, Orithyiam, quam postea Boreas rapuisse dicitur. Chthoniam Butes in coniugio habuit. Atqui Xuthus Gensam duxit, & Procrin Cephalus Deionei filius. Hec sumpta corona aurea Pteleonti subigitur, & à Cephalo deprehensa, ad Minoëm confugit. Hic eius etiam amore correptus est, eiusq; concubitus impetrat. At, si mulier hac cum Minoë concubisset, nulla potuisset ratione seruari. Nam Pasiphaë, quod cum multis mulieribus Minoëm rem habere non ignorabat, cum veneficijs infecit, ut quoties secum alia cubaret, in illius artus vipera irruerent immanes, eumq; in modū pellices Pasiphaë disperdebat. Cephalus igitur, perniciosissimum habebat canem, cui Lalapi nomen fuit, & quem nulla fera poterat euitare. Iaculum adhuc, cuius ictus neminem unquam fefellit. Inter hac Procris conspiciata virum, Circaam, sumens radicem, nequid sibi obesset, concumbit. At verita rursus Minois coniugem, Athenas proficiscitur, & in Cephalo gratiam redijt: & cum eo ad venandum concedit, quippe qua venandi studio mirificè oblectabatur. Hac occultè virum
insecuta

insecuta inter fruteta latitabat, eiusq³ motu permoueri virgulta maritus sentiens iaculum inenitabile misit, eoq³ percussam uxorem Procrum interfecit. Quocirca Cephalus ab Arcopagi Iudicibus exilio sempiterno damnatur.

Interea vero Oritbyiā Ilissum amnem traicientem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, & Chionem, mares autem Zetem, & Calain aligeros peperit. Qui cum Iasone in Colchos navigantes, & Hærprias insectantes moriuntur siue ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt.

Cleopatram Phineus coniugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus, & Pandion, his autem filijs, ex Cleopatra Ideam deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociauit. Ea vero, priuignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falso apud patrem insinulat, Huic ille credulus, ambos oculis priuat, Interea Argonauta cum Boreæ filijs illuc apulsi in Phineum animaduertunt.

Chione autem Neptuno admiscetur. Quæ cum, clam patre Emolpum, peperisset, ne detegeretur, in mare deiecit infantulum. Hunc statim Neptunus exceptum, in Æthyopiam transfert, & Benthescyme filia sua alendum commendat, & Amphitrita. Qui, cum ætatis integræ fuit, intus Benthescymes coniux, huic alteram filiarum uxorem dedit. Hic autem uxoris quoque sua sorori vim inferre aggreditur. Quamobrem exilio multatus

cum Ismaro filio, ad Tegyrium Thracia regem con-
fugit. Qui filiam, ipsius filio, coniugavit. Deinde
vero insidias Tegyrio quoque comparasse detectus,
ad Eleusinos aufugit, eorumque amicitiam sibi
conciliauit. Rursus autem, Ismaro filio defuncto,
à Tegyrio reuocatus in Thraciam redit, ac soluta
inter eos discordia regnum accepit. Mox confla-
to inter Athenienses, & Eleusinos bello, ascitus
ab Eleusinijs, magno cum Thracum exercitu open-
laturus aduenit. At Erechtheo de Atheniensium
victoria scitanti: Deus rem bellicam praeclare ge-
sturum cecinit, si filiarum unam iugularit. Qui
cum natu minimam immolasset, & reliqua tum
omnes sese iugularunt. Siquidem, ut quidam te-
stati sunt, de se vicissim occidendis, conspirarant.
Commissa vero post immolationem pugna Erech-
theus Eumolpum obtruncavit.

Inde vero ubi Neptunus cū ipsius domo Erech-
theum dissoluit, Cecrops Erechthei filiorum maxi-
mus regnum administravit, & is ducta in coniugiū
Metiadusa Eupalami filia Pandionem filium su-
stulit. Hic unā cum Cecrope patre regnans à Me-
tionis liberis per seditionem eiectus fuit. Hinc Me-
gara ad Pylam profectus eius filiam Peliam iam-
dudum nubilem uxorem cepit, à qua deinde urbis
regno praeicitur. Nam, cum Pylas Briatem patrui
occidisset, Pandioni genero regnum tradit, ipse ve-
ro traducto in Peloponnesum populo Pylū urbem
condit. Interea Pandioni Megaris regnanti, na-
ti sunt

ti sunt filij *Ageus, Pallas, Nisus, & Lycus*. Nonnulli autem *Aegeum Scyrii filium esse aiunt*, sed sibi *Pandione suppositum fecisse*.

Demum post *Pandionis obitum*, eius filij perduto in *Athenas exercitu Metionidas eiecerunt*, ac regnum in partes quattuor distribuerunt, sed penes *Aegeum summa Imperij fuit*. Hic primam uxorem *Metan Opletis filiam*: alteram vero *Chalciope Rhexenore natam duxit*. At, ubi nulla se prole augeri videt, fratrum metu ad *Pythiam* adit, de q³ filiorum progenie responsum dari sibi postulavit, cui deus ita vaticinatus est. *Maacte noua virtute, pedem, qui pronominet utri*.

Ne prius exoluas, quàm scādas Palladis arcem.

At ipse ambigens quid hoc sibi vellet oraculum, *Athenas iterum accedit*, ac per *Træzenem* iter faciens à *Pisheo Pelopis filio* hospitio recipitur, qui, quoniam oraculum intellexerat, *Aegeo vino madenti filiam Aethram comprimendam summisit*. Hanc etiam nocte eadem *Neptuno coniunxit*: *Ageus interea Aethra precepit*, ut, si ex ea masculus, nasceretur, educaret: néue, cuius ille filius esset, indicaret: ensen, & calceos sub saxo abditos reliquit, hac locutus cum per atarē puer saxum subuoluere queat, ea tolleret, eumq³ clam cum hisce omnibus ad se rebus emitteret. Ipse interim *Athenas contendit*, nec non *Panathenaeorum certamen aggreditur, celebrare*, in quibus *Minois filius Androgeus omnibus victoria praestitit*. Hunc *Iupiter*
in Ma-

in Marathonium taurum misit, à quo fuit interfectus. Non desunt, qui illum Athenas ad Laij certamen euntem, ab athletis ob invidiam dolo necatum fuisse prodant. Minos, audit a filij morte, quo tempore in Paro Gratijs sacra faciebat, sublatam è capite coronam, abiecit, ac tibiam abstinuit, & sacrificium nihilo tamen secius absoluit. Hinc & in hodieenam usque tempestatem sine tibijs, & coronis in Paro Gratijs immolant. Nec longo post tempore in mari prapotens comparata classe Athenas oppugnavit.

Megara item Niso Pandionis filio regnante subvertit. Ad hac Megareum Hippomenis filium qui ex Onchesto Niso opitulaturus aduenerat, interemit: & is demum per filie proditione occubuit. Nam cum Scylla filia Minois amore flagraret patri purpureum crinem quo inuictus esse ferebatur è medio capitis vertice pracidit, eoq; facto statim ille interijt. Minos itaque Megaris potitus, virginem vinctam pedibus è puppe in mare deiectam summersit. Enimuero, cum id bellum diuturnius fore videretur, quando Athenas capere minine posset, Iouem, ut Athenienses commissi criminis poenae luerent, obsecrat. Hinc, cum pestis, ac fames simul orbem inuasisset, primum quidem ex veteri oraculo, Athenienses Hyacinthi filias Antheidem, Aegeidem, Enthenidem, & Lytaam Geraesti ad Cyclopiis tumulum iugularunt, sed harum pater Hyacinthus Lacedamone Athenas

commigravit, & cum nihil inde sibi emolumenti futurum viderent oraculum de belli exitu consuluerunt. His numen, quas ipse vellet, Minoi pœnas daturus renunciavit. Igitur Athenienses missis ad Minoem legatis, iniunxerunt ut ab eis, quas pœnas vellet peterent, tum Minos ijs ut quatuordecim corpora, septem scilicet puerorum, ac totidē & etate pariū, puellarū, sine armis Minotaurο deuorandos mitterent, imperauit. Iste taurus labyrintho conclusus coerceretur, unde ingressus quispiam haud facile exire poterat, quod multiplici uiarum ambage non agnitū exitum excludebat: Hunc Dadalus filius Eupalami, qui Metionis, & Alcippa filius fuit, exedificauit. Hic item architectus omnium praestantissimus & primus operum admiratione dignorum fuit inuentor.

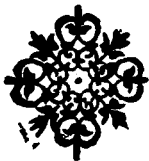
Hic etiam Athenis post necatum Perdicis sororis filium Talaum eius discipulum, aufugit, quem, veritus ne ipsum ingenij praecellentia superaret, occidit. Etenim serpentis malam nactus lignū tenue secuit, deinde ubi puerum necasse deprehensum fuit, reus in Martis villa peractus ad Minoem confugit. Atque inibi Pasiphaë cum Minois taurum arderet, lignea vacca affabre compacta conclusit: ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Athenienses virgines septem, ac totidem pueros etate pares Minotaurο vorandos mittebant: donec Theseus ex Aethra, Aegeoque natus iam grandis factus,

factus, petra summoti calceos, atq, enseni aufert,
 & pedestri itinere Athenas adiens, obsessam iam
 viam à maleficis viris undecunque pacavit. Pri-
 mum quidem Periphetem Volcani, & Anticlia fi-
 lium, qui quod clauam gestaret, Corynet a diceba-
 tur, ad Epidaurum occidit, qui cum imbecillis pe-
 dibus esset, ferrea claua munitus, viatores interfi-
 ciebat: quam ex illo præceptam Theseus ipse ferro
 consuevit. Hic Sinem postea Polypemonis filium,
 & Sylea Corinthi filia occidit. Huic Pityocam-
 pte, à curuandis pinis nomen fuit. Nam cum Co-
 rinthiorum Isthmum insedisset, viatores ad pinos
 flectendas inuitos compellebat, qui quòd eas viriū
 imbecillitate flectere uequirent, arborum in se re-
 deuntium impetu sublati penitus interibant.

Hunc in modum Theseus Sinem cru-
 ciatum è medio su-
 stulit.

L 2

INDEX

INDEX QVAMLOCV- PLETISSIMVS, EORVM, QVAE IN APPOLODORO CONTINENTVR, *cuius numerus primus folium, secundus paginam, indicat.*

A.

A Bas. 19. 2. & 30. 1.	Actæus. 74. 1. & 77. 1.
Abdera. 40. 2. & 42. 2.	Acte. 76. 1.
Abderus. 40. 2.	Acton. 12. 2.
Abſyrtides inſulæ. 24. 1.	Actor. 14. 2. & 17. 1. & 19.
Abſyrtus. 24. 1.	2. & 46. 2. & 74. 2
Acarnan. 65. 1.	Adiante. 29. 2.
Acarnaniæ ciuitas. 65. 1.	Admete. 41. 1.
Acaſtus. 18. 1. & 20. 2. & 74.	Admeti boues gemelliparæ
2. & 75. 2.	69. 1.
Achæus. 12. 1.	Admetus. 14. 2. & 19. 2. &
Acheloi fons. 64. 2.	45. 1. & 69. 1. & 70. 1.
Achelous. 7. 2. & 14. 1.	Adonis. 77. 1.
& 14. 2. & 48. 1.	Adraſtea. 52. 1.
Acheron. 9. 2.	Adraſt. 19. 2. & 63. 2. & 72. 2
Achilles & vnde ſic dictus.	Adyte. 29. 2.
75. 2.	Aeaci pietas. 74. 1.
Achilles ad Troiam. 76. 2.	Aeacus. 14. 1. & 74. 1.
Achillis prius nomen Ligy-	Aeacus apud inferos. 74. 1.
ron. 75. 2.	Aceta. 16. 2.
Achiui. 12. 1.	Acetes. 16. 2.
Acontes. 65. 2.	Aegæon. 65. 1.
Acriſij mors. 33. 2.	Aegeoneus. 73. 1.
Acriſius 30. 1. & 31. 1. & 68. 2.	Aegæus. 14. 2. & 50. 1. & 89. 2
Acriſius ſubterraneam do-	Aegialea. 10. 1. & 19. 2. &
rum ſtruit. 31. 2.	39. 1.
Actæa. 6. 2. & 29. 1.	Aegialeus. 19. 2. & 26. 2. &
Actæon. 56. 2.	63. 2.
Acteonis canes, & eorum	Aegimius. 46. 2. & 50. 2.
nomina. 56. 2.	Aegina. 17. 1. & 73. 2.
	Aegina

INDEX.

Aegina insula.	73. 2.	Agelaſtus lapis.	9. 1.
Aegios.	29. 1.	Agelaus,	50. 1. & 52. 1.
Aegipan.	11. 1.	Agenor.	13. 2. & 22. 1. &
Aegle.	43. 1.		27. 1. & 28. 1. & 52. 2. &
Aegleis.	80. 1.		57. 1.
Aegyti filij.	28. 1.	Agenoris genus.	52. 2.
Aegypti filiorū cædes.	29. 1.	Aglaia.	47. 1. & 49. 2.
Aegyptus regio.	52. 1. & 43.	Agraulos.	76. 2.
2. & 75. 1.		Agrius.	13. 2. & 38. 2.
Aegyprus.	28. 1. & 29. 2.	Agrius gigas.	10. 2.
Aëlo.	6. 2.	Aiax.	70. 1.
Aëllopus.	22. 2.	Aiax & vnde.	76. 2.
Aemon.	60. 1. & 66. 1.	Alaſtor.	18. 1.
Aeneas.	71. 2.	Alcæus.	34. 1. & 41. 1.
Aenetus.	17. 1.	Alcathous.	13. 2. & 32. 2.
Aenus.	41. 2.		& 74. 2.
Aeolenses.	12. 2.	Alceſtis.	18. 1. & 45. 1.
Aecolia.	13. 2.	Alceſtis reditus in vitā.	20. 1.
Aeolus.	12. 1. & 13. 1.	Alceſtis Admeto nubit.	19. 2.
Aerope.	54. 1.	Alcides.	37. 1.
Aeſchræis.	49. 2.	Alcidice.	17. 2.
Aeſculapius.	60. 2. & 70. 1.	Alcimenēs.	31. 1.
Aeſon.	18. 2. & 20. 1.	Alcinoë.	34. 1.
Aeſonis mors.	25. 2.	Alcippe.	81. 2.
Aethlius.	12. 1. & 13. 1.	Alcinus.	69. 2.
Aethra.	70. 1. & 78. 2. &	Alcinous.	24. 2.
79. 1.		Alcis.	29. 1.
Actna.	11. 2.	Alcmeon.	63. 2. & 65. 1.
Actolus.	13. 1. & 61. 1.	Alcmæonis furor.	64. 2.
Agamemnon.	54. 2.	Alcmena.	34. 1. & 37. 1. &
Agapenor.	64. 1. & 70. 1.		53. 1.
Agaptolemus.	29. 1.	Alcmenon.	29. 1.
Agathenes.	70. 1.	Alcon.	69. 2.
Agathon.	73. 1.	Alcyone.	67. 2.
Agauē.	6. 2. & 29. 1. & 57.	Alebion.	42. 2.
1. & 57. 2.		Alecto.	5. 2.

INDEX.

Alector.	21.1.& 60.2.	Amphilochus.	63.2.& 65.
Aktes.	69.2.	1.& 70.1.	
Alcus. 20.2.& 47.2.& 50.1.		Amphimachus.	34.1.
66.2.		Amphion.	18.1.& 58.2.&
Alexander.	50.1.	59.1.	
Alexiars.	49.2.	Amphithea.	19.2.& 19.2.
Alipherus.	65.2.	Amphitrite.	6.1.& 6.2.
Alirrhothius.	77.1.	& 9.1.& 79.2.	
Almenus.	21.1.	Amphitryo contra Thele-	
Aloëus.	12.2.	boas. 34.2.	
Aloïdæ.	12.2.	Amphitryo Thebas petit.	
Aloïdarum contra Iouem		34.2.	
bellum.	ibid.	Amphitryo ex Peloponne-	
Alopius.	49.2.	so ejicitur.	ibidem.
Alphesibora.	77.1.	Amphitryo.	14.2.& 34.1.
Alpheus.	39.2.	Amphitryonis cædes.	32.2.
Althæa.	15.2.& 14.1.	Amphoterus.	65.1.
Althææ, & Cleopatraz me-		Amycla.	59.1.
tamorphosis.	15.1.	Amyclæ.	45.2.
Althemenes.	54.1.	Amyclas.	17.1.
Amalthea.	5.2.	Amyclas.	66.1.
Amaltheæ cornu.	48.1.	Amycus.	21.2.& 41.1.
Amarynceus.	15.1.	Amymone.	28.2. &
Amarynthus.	56.2.	29.1.& 38.2.	
Amazones.	47.1.& 40.2.	Amyntor.	49.1.& 80.2.
Amestrius.	49.2.	Amyntor.	49.1.
Amisodorus.	31.1.	Amythaon.	15.2.& 18.2.
Amphianax.	30.1.	& 30.2.	
Amphiaras.	14.2.& 20.2.	Anactor.	34.1.
& 19.2.& 60.2. & 36.1.		Anaphe.	24.2.
& 61.1.& 70.1.		Anaurus fluvius	20.1.
Amphictyon.	12.1.	Anaxibia.	18.1.
Amphidamas.	43.2.& 66.2.	Anaxo.	34.1.
Amphidicus.	62.2.	Anceus.	14.2.& 20.2.& 23
Amphilochicum Argos.		1.& 66.2.& 70.1.	
65.1.		Anchinoc.	28.1.
		Anchises.	

INDEX.

Anchises.	71.2.	Apemiosyne.	54.1.
Anchius.	38.2.	Aper crymanthius.	38.2.
Ancyor.	65.2.	Aphareus. 13. 2. & 17.1. &	
Andraemon.	51.2. & 14.1.	68.2. & 69.1.	
Androgeos.	41.1. & 53.2.	Apheta.	21.2.
Andromache.	73.1.	Aphidas.	66.1.
Andromeda exposita Ceto		Apia.	26.1.
marino.	32.2.	Apis. 13.1. & 26.1. & 27.1.	
Anexibia.	29.1.	Apollo.	8.1.
Anicetus.	49.2.	Apollo à Mercurio lyram,	
Anni in treis partes diuisio.		ac fistulam capit.	68.1.
77.2.		Apollo, pugnat contra Gi-	
Annus tempore Cadmi an-		gantes.	10.1.
norm octo.	55.2.	Apollo Aegleus.	24.2.
Anogon.	70.2.	Apollinis seruitus.	19.2.
Antæus.	43.1.	Apollinis, & Mercurij ob	
Antea.	30.1. & 31.1.	abactos boues contentio.	
Anthea.	49.2.	67.1.	
Anthemus.	42.1.	Apollinis, & Neptuni ira in	
Antheis.	80.1.	Troiam.	41.2.
Anthelea.	29.1.	Apri Calydonij uenatio, ac	
Anthippe.	49.2.	Venatorum nomina. 14.2.	
Antiades.	ibidem.	Arabia.	29.1.
Antidus.	ibidem.	Arbas.	42.1.
Antigone.	60.1. & 63.1.	Arbelus.	29.2.
& 74.2.		Arcas.	66.1.
Antileon.	49.2.	Arceusius.	20.2.
Antilochus.	18.1. & 70.1.	Archebates.	65.2.
Antimache.	66.2.	Archedicus.	49.2.
Antimachus.	50.1.	Archelaus.	29.1. & 34.1.
Antinoë.	25.2.	Archemachus.	49.2. & 73.1.
Antioche.	15.2.	Archemorus.	19.2.
Antiochus.	34.1.	Architeles.	47.1.
Antiope.	49.2. & 58.1. &	Area.	53.1.
67.2.		Arene.	68.2.
Antiphus.	12.2. & 73.1.	Arestor.	27.2.
Apemiosy-		Arcte.	

INDEX.

Arete.	24.2.	Ascalaphus.	9.2. & 20.2. &
Arethusa.	43.1.	70.1.	
Aretus.	18.1.	Ascalaphi lapis.	44.2.
Arge.	6.2.	Ascalaphus in Bubonem.	
Argele.	49.2.	45.1.	
Argæus.	49.1.	Ascanius.	73.1.
Argia. 19.2. & 51.1. & 60.2.		Asia.	6.1. & 6.2.
Argi mors.	27.2.	Asopi carbones.	73.2.
Argiope.	7.1.	Asopides.	49.2.
Argius.	29.1.	Asopus.	17.1. & 73.2. &
Argiuarum mulierum furor		74.2.	
57.2. & 19.2.		Assaracus.	71.2.
Argo.	20.2.	Astacus.	62.2.
Argonautæ, & eorum no-		Asteria.	6.1. & 6.1. & 8.1. &
mina.	20.2.	29.1.	
Argonautæ ad Circæ.	24.1.	Asteria ciuitas.	8.1.
Argos.	27.1.	Asterion.	53.1.
Argus canis.	57.1.	Asterius. 18.1. & 21.1. & 53.	
Argus. 16.2. & 20.2. & 20.		2. & 54.1.	
1. & 26.2. & 27.1.		Asteropea.	17.1. & 37.2.
Argorum aquarum penuria		Astra.	6.1.
28.2.		Astræus.	ibid.
Argo nauis Neptuno dedi-		Astyanax.	49.2.
catur.	25.2.	Astycratea.	58.2.
Argus nauis verba.	24.1.	Astydamia.	50.1. & 75.2.
Argyphia.	28.2.	Astybiæ.	49.2.
Ariadne.	53.2.	Astygonus.	73.1.
Arion equus.	63.1.	Astyoeche.	58.2. & 48.1. &
Arystæus.	56.1. & 56.2.	50.1. & 71.2.	
Aristodeme.	73.2.	Astynous.	77.1.
Aristodemus.	51.1.	Astypalæa.	46.2.
Aristomachus. 19.2. & 61.1.		Atabyrium.	54.1.
& 50.2.		Atalanta.	14.2. & 20.2. &
Arnæus.	36.1.	66.2. & 74.2.	
Arfinoc.	68.1. & 64.1. &	Atalâtæ, & Pelei lucta.	67.1.
64.2.		Atalâtæ & Melanionis cur-	
		sus.	

INDEX.

fus.	ibid.	Aurora	6.1.& 6.2.& 8.2.
Atalante, & Melanionis trās		& 17.1.	
formatio.	67.1.	Automare.	29.1.
Athamantia.	17.1.	Automedusa.	32.2.
Atas.	73.1.	Autonoe. 6.2. & 29.1. & 50.	
Atē Phrygiæ tumulus.	71.2.	1. & 56.1.	
Athamas.	56.1. & 16.1.	Autefion.	51.1.
& 18.2.		Autolicus.	35.2. & 20.2.
Athenæ à Castore, & Pollu-		& 45.1.	
ce capiuntur.	73.1.	Axion.	64.2.
Athenæ.	76.2.	B.	
Athenienses Thebas capiūt.		Bacchæ in vincula conijciū-	
64.1.		tur.	57.1.
Atheniensium pro Andro-		Bacchi columnæ.	57.1.
gei morte supplicia.	81.2.	Bacchi, & Ceresis in Atticā	
Atheniensium pueri septem		aduentus.	78.2.
& totidem puellæ, ad Mi-		Bacchi furor.	57.1.
notaurum in Cretā quot-		Bacchi mysteriorum inuen-	
annis mittuntur.	81.2.	tor.	7.1.
Atlantea.	29.1.	Bacchi ortus.	56.2.
Atlas mons.	43.1.	Bacchus ad Indos.	57.1.
Atlas. 6.1. & 44.1. & 68.1. &		Bacchus in hædum.	56.2.
76.1.		Balius.	75.2.
Atticæ primus Rex.	76.2.	Banus.	56.2.
Atreus.	34.2. & 70.1. &	Batea.	69.2. & 71.2.
79.1.		Baton.	63.1.
Atromus.	49.2.	Bebryces.	21.2.
Atropos.	6.2.	Bellerophontes ad chimæ-	
Attis regio vnde.	77.2.	ram.	31.1.
Atymnius.	53.1.	Bellerophontes.	17.1.
Auge. 47.2. & 50. & 66.2.		Bellerophontis certamina.	
Augeæ boues.	39.2.	35.1.	
Augeas.	20.2. & 39.2. &	Bellerophontis historia. ibi-	
40.2. & 43.1.		Belus.	28.1. & 52.2.
Aureum velus.	16.2. &	Bentheticyme.	79.2.
20.2.		Bia.	6.2.
		Bias.	

INDEX.

Bias. 18. 1. & 18. 2. & 30. 2.	55. 1.	
& 73. 1. & 80. 1.		Cadmus. 52. 2. & 53. 1.
Bistones. 40. 2.		Canens. 20. 2.
Bithynis. 21. 2.		Calais. 20. 2. & 12. 1. &
Boreas. 10. 2. & 79. 1. &	79. 2.	
79. 2.		Calchas. 76. 1.
Bores. 57. 1.		Caliandes. 29. 1.
Borus. 74. 2. & 75. 1.		Callias. 52. 1.
Bosporus. 27. 2.		Callichorus puteus. 6. 1.
Brestia. 77. 1.		Gallidice. 92. 2.
Briareus. 5. 1.		Calliope. 7. 1.
Bromius. 29. 1.		Calirhoë. 42. 2. & 64. 2.
Brontes. 5. 1.		& 64. 1. & 71. 2.
Bryce. 29. 1.		Callisto. 66. 1.
Bucolion. 72. 1. & 65. 2.		Callistus transformatio.
Bucolus. 50. 1. & 69. 2.	66. 1.	
Buleus. 50. 1.		Calybe. 72. 2.
Busyris. 28. 2. & 43. 2.		Calyce. 12. 1. & 13. 1. &
Butes. 20. 2. & 14. 2. &	29. 1.	
78. 2. & 79. 1.		Calydon. 13. 1. & 13. 2.
Byblij. 27. 2.		Calypso. 6. 2.
C.		Campe. 5. 2.
Cadmi filia. 56. 1.		Canache. 12. 2.
Cadmi vxor. 55. 2.		Cancer hydrae auxilians. 38.
Cadmia. 35. 1. & 55. 2.	1.	
Cadmus, & Harmonia in		Canethus. 65. 2.
dracones. 58. 1.		Capaneus. 61. 1. & 62. 2.
Cadmus annum Marti fer-		& 63. 2. & 69. 1.
uit. 55. 2.		Capys. 71. 2.
Cadmus ad Enchelienses.		Carnes assandi inuētio. 8. 1.
57. 2.		Carteron. 65. 2.
Cadmus draconis dentes se-		Casus mons. 10. 2.
rit. 55. 2.		Cassandra. 73. 1.
Cadmus Illyricorum re-		Cassiopea. 53. 1.
gnum affecutus. 58. 1.		Cassiopeæ cum Nereidibus
Cadmus delphos accedit.	contentio.	31. 2.
		Castor

INDEX.

Castor. 20.2. & 14.2. & 35.	Cerua cornuta.	38.1.
2. & 69.2. & 70.2.	Ceteus.	66.1.
Castoris, & Pollucis immor-	Ceto.	6.2. & 32.1.
tahtas. 71.1.	Ceuthonymus.	44.2.
Castoris, & Pollucis uxores.	Ceyx.	12.2. & 48.1.
68.2. & 70.2.	Chærus.	29.1.
Caucasus. 43.2.	Ghalbes Ceryx.	43.2.
Caucasus mons. 11.2.	Chactiope.	16.2.
Caucon 65.2.	Chalciope.	80.2.
Cebren. 73.2.	Chalcodon. 29.1. & 46.2.	
Cebriones. 73.1.	& 70.1.	
Cecropia. 76.2.	Chariclo.	6.1.
Cecropis corpus. 76.1.	Cherimachus.	34.1.
Cecrops. 79.1. & 80.1.	Chersidamas. 34.1. & 73.1.	
& 76.1.	Chersonnefus.	16.2.
Celaneus. 34.1.	Chimæra. 17.1. & 31.1.	
Celæno. 29.2. & 67.2.	Chione. 79.2.	
Celenderis. 77.1.	Chiron. 38.2. & 44.1. & 69.1. & 6.1. & 56.2. & 75.2. & 76.1.	
Celeus. 9.1. & 78.1.	Chiron ab Hercule vulne-	
Celeustanor. 49.2.	ratus moritur. 39.1.	
Celeutor. 15.2.	Chironis antrum. 56.2.	
Cenzum. 49.1.	Chloris. 59.1. & 18.1.	
Centimani. 5.1. & 6.1.	Chromius. 34.1. & 73.1.	
Cephalicanis. 35.1. & iacu-	Chriteus. 12.2.	
lum. 79.1.	Chrisaon. 42.1.	
Cephalus. 17.1. & 35.1.	Chryse. 32.2. & 58.1.	
& 77.1. & 79.1.	Chryseis. 41.1. & 49.2.	
Cepheus. 14.2. & 20.2.	Chryses. 53.2.	
& 28.1. & 47.1. & 66.	Chrysippe. 29.1.	
2.	Chrysippus. 29.1. & 58.2.	
Cephusus. 79.1.	Chrysopea. 66.1.	
Cerberus. 44.1.	Chthonia. 79.1.	
Cercestis. 29.1.	Chthonius.	
Cercopes. 45.2.		
Ceres. 5.2. & 9.1. & 18.1.		

INDEX.

Chthonius.	29. 1. & 55. 2.	& 66. 2.	
Cibifis quid, & vnde.	32. 2.	Clymenus.	14. 2. & 39. 2.
Cilicia vnde.	53. 1.	Clypei inuentio.	30. 1.
Cilix.	52. 2.	Clyfonymus.	76. 1.
Cilla.	72. 1.	Clytemneſtra.	69. 2.
Cingulum Hippolytæ.	40.	Clytia.	76. 1.
2. & 41. 1.		Clytippus.	49. 2.
Cinyras.	66. 2. & 77. 1.	Clytius Gigas.	10. 1.
Circæaradix.	79. 1.	Co inſulæ ſciſſio.	10. 1.
Circe.	16. 2.	Cælus primus orbi imperat.	
Ciſſeus.	29. 1. & 72. 2.	5. 1.	
Cithæron.	56. 2. & 57. 2.	Cæli vxor.	5. 1.
& 59. 1. & 59. 2.		Cæli, & Telluris filij.	5. 1.
Cithæronæus leo.	36. 1.	Cæranus.	54. 2.
Cius vrbs.	21. 2.	Cærus.	5. 1. & 5. 2.
Clametidus.	49. 2.	Colchicorum cum Phæaci-	
Cleobora.	13. 2.	bus habitatio.	24. 2.
Cometho.	35. 1.	Colonus.	60. 1.
Cleochærea.	68. 2.	Cometho.	34. 1.
Cleochus.	53. 1.	Comarum tondendi mos in	
Cleodora.	29. 1.	funere.	11. 1.
Cleodoxa.	58. 2.	Comata.	21. 1.
Cleone.	37. 1.	Contumelia.	8. 1.
Cleolaus.	49. 2. & 51. 1.	Copreus.	37. 2.
Cleopatra.	14. 2. & 15. 1.	Corcyra.	24. 2.
& 29. 1. & 29. 2. & 79. 1.		Corethon.	65. 2.
& 71. 2.		Corinthus.	17. 1. & 16. 2.
Cleophile.	66. 2.	Coronis.	68. 2.
Cletor.	65. 2.	Coronus.	20. 2. & 48. 2.
Clio.	70. 1.	& 70. 1.	
Clite.	29. 1.	Corui transformatio.	68. 2.
Clitus.	29. 1.	Corybantes.	7. 2.
Clonia.	97. 2.	Corycium antrum.	11. 1.
Clonius.	73. 1.	Coryneta.	
Clotho.	6. 2.	Cranæ.	77. 2.
Clymene.	29. 2. & 54. 1.	Cranechme.	77. 2.
		Cranaus.	

INDEX.

Cranaus.	12.1. & 76.2. & 77.2.	Cylene mons.	67.2. & 1.
Cranto.	6.2.	Cymo.	6.2.
Craſthe.	49.2.	Cymothoë.	6.2.
Crateus.	54.2.	Cynethus.	65.2.
Cratteus.	18.1.	Cynortas.	17.1.
Cratus.	6.2.	Cynortes.	68.2. & 69.1.
Crenis.	62.1.	Cyrene.	40.2.
Creon.	34.2. & 49.2. & 59.2. & 25.2. & 63.1.	Cytorus.	16.2.
Creontiades.	36.2. & 50.1.	Cyzicus.	21.1.
Cres taurus.	40.1.	D.	
Cresphontes.	51.2. & 52.1.	Dædalus.	45.2. & 53.2.
Crete.	54.2. & 53.2. & 54.1.	Dædalus mirandorum operum excogitator primus.	51.2.
Creteus.	17.2. & 18.1. & 54.1. & 19.2. & 20.1. & 74.1.	Dædalus Talaum invidia necat.	82.1.
Creuſa.	12.1. & 73.1. & 79.1.	Dædalus cædis reus in villa Martis.	82.1.
Criafus.	27.1.	Dædali fuga.	ibid.
Crinò.	29.2.	Daiphron.	28.2. & 29.2.
Critheus.	12.2.	Damaſichton.	58.2.
Crius.	5.1. & 6.1.	Damaſippus.	69.2.
Croci genus.	50.1.	Damaſiftratus.	59.2.
Crocon.	6.1.	Danae.	30.1.
Cteatus.	46.2. & 70.1.	Danaes fabula.	31.2.
Ctesippus.	50.1.	Danai.	28.1.
Curetes.	52.1. & 54.2.	Danai filiz.	ibid.
Curetes à Ioue interficiuntur.	27.2.	Danai fuga.	28.2.
Cyanippus.	19.2.	Danai, & Aegypti diſcordia.	28.1.
Cybella.	57.1.	Danaides rufus viris copulantur.	29.2.
Cychreus.	74.2.	Danaidum expiatio propter virorum cædem.	29.2.
Cyclopes.	5.1. & 6.1.	Danaus.	27.1.
Cyclopes ab Apolline occiduntur.	69.1.	Dardania regio.	71.1.
Cyclopum habitatio.	30.1.	Dardanus	
Cygnus.	43.1. & 48.2.		

I N D E X.

Dardanus.	71. 2.	Diana.	8. 1.
Dardanus vrbs.	71. 2.	Diana Aloidas perimit	12.
Dascylus Lyci pater	41. 1.		2.
Daulia.	78. 2.	Diana in pugna Gigantum.	
& 49. 1. & 50. 1. &	10. 2.		
14. 1.		Diana Oeneo irata.	14. 1.
Deianira.	6. 2.	Dice.	6. 2.
& 47. 2.		Dictys.	17. 1. & 31. 1.
Deicoon.	36. 2. & 50.	Dino.	32. 1.
1.		Diocorystes.	29. 1.
Deidamia.	76. 1.	Diogenea.	79. 1.
Deimachus.	12. 2. 18. 1.	Diomeda.	17. 1.
Deioneus.	79. 1.	Diomede.	68. 2.
Deion.	12. 1. & 17. 1. &	Diomedes.	15. 2. & 63. 2. &
50. 1.		70. 1.	
Deiotes.	73. 1.	Diomedis equæ.	40. 2.
Deiphobus.	45. 1. &	Dione.	5. 1. & 5. 2. & 6. 2.
73. 1.		& 71. 1.	
Deiphon.	9. 2. & 52. 1.	Dioscuri vnde.	70. 2.
Deipyle.	15. 2. & 29. 2.	Dioxippe.	29. 2.
& 60. 2.		Dirce.	58. 2.
Deliades.	31. 2.	Dirce fons.	ibidem.
Delos.	8. 1.	Doliche.	45. 2.
Delphyne serpens.	11. 1.	Doliones.	21. 1.
Democoon.	73. 2.	Dorion.	29. 1.
Demonice.	13. 2.	Doris.	6. 1.
Deorum fuga in AEgyptū.		Dorus.	12. 1. & 13. 1.
11. 2.		Dorienfes.	12. 2.
Dercynus.	42. 2.	Dorycleus.	69. 2.
Dero.	6. 2.	Doryclus.	73. 1.
Deucalion.	77. 1.	Doto.	6. 2.
Deucalion & eius diluviū		Dexithea.	53. 2.
11. 2. & 53. 2. & 66. 1.		Draco centiceps.	43. 1.
Deucalionis filij.	54. 2.	Draconis cuiusdam admi-	
Dexamenus.	39. 2.	randæ.	55. 1.
Diacorystes.	29. 1.	Draconis dentes.	23. 1.
		Dryas	

INDEX.

Dryas. 14. 2. & 29. 1. & 57. 1.	Eleuther	67. 2.
Dryopes. 48. 2.	Eleutheræ	58. 2.
Dryops. 73. 1.	Elysius campus	58. 1.
Dule. 70. 2.	Emarspho	69. 1.
Dymas. 51. 2. & 72. 2.	Emathion	43. 2.
Dyamene. 6. 2.	Enarete	12. 2.
Dynastes 49. 2.	Enceladus 10. 1. & 23. 1.	
E.	Eleuchen.	50. 2.
Echedorus 43. 1.	Enchelienses	57. 2.
Echemon. 73. 1.	Endeis	74. 1.
Echemus. 69. 2.	Endedides	49. 2.
Echephron 73. 1. & 18. 1.	Endymion	13. 1.
Echidna 27. 1. & 31. 1. & 42. 1.	Enipeus	17. 2.
Echidne. 47. 2. & 43. 1. & 59. 2.	Ento	31. 1.
Echinades insulæ. 22. 2.	Enthenis	81. 1.
Echion 55. 2. & 56. 2. & 57. 2.	Eone	49. 2.
Edoni 57. 1.	Epaphus 27. 2. & 43. 2.	
Eetion 73. 1.	Epicaſte 19. 2. & 50. 1.	
Elara 8. 1.	Epidaurus 27. 2.	
Elata 21. 1.	Epidaus 18. 1.	
Elates 39. 1.	Epigoni ad Thebas 63. 2.	
Elattonus 63. 1.	Epilaus 49. 2.	
Elatus 68. 2. & 66. 1. & 39. 1.	Epimetheus 6. 1. & 11. 2.	
Eleuchea 57. 1.	Epochus 66. 2.	
Electra 6. 1. & 6. 2. & 29. 1. & 62. 1. & 67. 2. & 71. 1.	Epopeus 12. 1. & 58. 1.	
Electryon 33. 2. & 34. 1.	Ephialtes 10. 1. & 12. 1. & 13. 1.	
Elephantis 29. 1.	Ephyra 17. 1. & 48. 1.	
Elephenor 70. 1.	Eratus 49. 2.	
Elio 35. 1.	Erasippus 50. 1.	
Eleusin 9. 2.	Erato 6. 2. & 7. 2. & 29. 1.	
Eleusin mons. 39. 1.	Erechtheis 67. 2.	
	Erechtheus 14. 1. & 80. 2. & 78. 2.	
	Erginus 20. 2. & 36. 1.	
	Erichthonius. 77. 2. & 87. 1.	

I N D E X.

78. 1. & 71. 2.	39. 1. & 48. 1.
Erichtheus. 76. 1. & 79. 1.	Eueres. 34. 1. & 34. 2. &
Eridanus. 43. 1. & 24. 1.	50. 1.
Erigone. 78. 2.	Euippe. 29. 1.
Erimus. 40. 2.	Euhippus. 13. 2.
Erinnyes. 5. 2.	Eulimene. 6. 2.
Erinnyis formam Ceres ca-	Eumedes. 15. 2. & 49. 2.
pit. 63. 1.	Eumenidum lucus. 60. 1.
Eriphyle. 29. 2. & 60. 2. &	Eumelus. 70. 1.
63. 1. & 64. 1. & 69. 1.	Eumetes. 65. 2.
Erymanthus. 38. 2.	Eumolpe. 6. 2.
Eryfichthon. 76. 2.	Eumolpus. 44. 1.
Erythea. 42. 1.	& 27. 2.
Erythia. 43. 1.	Eumon. 65. 2.
Erythras. 49. 2.	Euneus. 21. 1.
Erythroë. 17. 1.	Eunice. 6. 2.
Eryx. 42. 2.	Eunomia. 6. 2.
Estica. 64. 7.	Eunomus. 48. 1.
Eteocles. 60. 2.	Eupalamus. 80. 1.
Eteoclis, & Polynicis singu-	& 37. 1.
lare certamen. 62. 2.	Euphemus. 20. 2.
Eteoclus. 61. 1. & 62. 2.	Euphrosyne. 7. 1.
Ethodæa. 58. 2.	Europa. 42. 2.
Euæmon. 95. 2.	& 52. 1.
Euadne. 27. 1.	Europa regia matrona. 29.
Euadne, in pyram viri se-	1. & 53. 1.
proijcit. 63. 1.	Eurotas. 68. 2.
Euagore. 6. 2.	Euryale. 8. 2. & 32. 2.
Euagoras. 18. 1. & 73. 1.	Euryalus. 15. 2. & 19. 2. &
Euander. 73. 1.	20. 2.
Eubæas. 49. 2.	Eurybius. 18. 1.
Eubotes. 49. 2.	& 49. 2.
Euchenor. 29. 1.	& 50. 1.
Eucrate. 6. 1.	Eurybæa. 6. 1.
Euenus fluuius. 39. 2.	& 6. 2.
Euenus. 13. 2. & 29. 1. &	Eurycæpe. 49. 2.
	Eu-

INDEX.

Eurycapylus.	49. 2.	Euranthius.	53. 2.
Euryches.	69. 2.	Exolus.	49. 2.
Eurypylus.	52. 1.	F.	
Eurydamas.	29. 1.	Fistulę inuentor.	68. 1.
Eurydice. 7. 1. & 19. 2. & 29. 1. & 30. 1. & 61. 2. & 68. 2. & 72. 1.		Formicarū in homines mu- tatio.	74. 1.
		G.	
Eurygenia.	60. 1.	Gadira	42. 1.
Euryloclus.	29. 1.	Galatea.	6. 2.
Eurymedon. 53. 2. & 41. 1.		Ganymedes. 41. 1. & 71. 2.	
Eurymede.	17. 1.	Genetor.	65. 2.
Eurymenes.	18. 1.	Gereftus.	81. 1.
Eurynome 6. 1. & 7. 1. & 73. 2. & 66. 2.		Geryones & eius boues	42. 1.
Euryopes.	50. 1.	Gigantes.	9. 2.
Eurypyles.	49. 2.	Gigātū cū Dijs pugna.	9. 2.
Eurypylus. 13. 2. & 46. 2. & 49. 2. & 63. 2. & 70. 1.		Glauce. 25. 2. & 29. 1. & 74. 1.	81. 1.
Eurysthei filij, & eiusdem mors.	24. 2.	Glaucippe.	29. 1.
Eurysthenes.	51. 1.	Glaucothoē.	6. 2.
Eurystheus. 34. 1. & 37. 1. & 66. 2.		Glaucus. 17. 1. & 31. 1. & 74. 2. & 54. 2. & 73. 1.	
Eurystheus ob timorem se in dolium abdit.	37. 2.	Glauius vaticinandi peri- tiam obliuiscitur.	55. 1.
Eurytes. 76. 2. & 13. 2.		Glycisonetes.	50. 1.
Euryteles.	50. 1.	Gnosia.	70. 2.
Eurythemis.	13. 2.	Gorge. 15. 2. & 14. 1. & 29. 1.	
Eurytion. 14. 2. & 39. 1. & 39. 2. & 42. 1. & 74. 2.		Gorgon.	32. 2.
Eurytus gigas.	10. 1.	Gorgones.	6. 2.
Eurytus. 20. 2. & 35. 2. & 45. 1. & 46. 2. & 49. 1. & 69. 2. & 70. 1.		Gorgonis caput Minervę datum.	33. 1.
Euterpe.	7. 1.	Gorgonis coma.	47. 2.
Eutyche.	69. 2.	Gorgonium nomina.	32. 2.
		Gorgonis sanguis in salutē, & pniciē, & quomodo	69. 1.
		Gorgophone. 17. 1. & 28. 2. & 33. 2. & 68. 2.	

M Gorg.

INDEX.

Gorgophonus.	34. 1.	Helanor.	28. 2.
Corgyra.	9. 2.	Helas.	33. 2.
Gorgytion.	73. 1.	Helena.	69. 2.
Græci.	12. 1.	Helna a Theseo rapta.	69. 2.
Gratiæ.	7. 2.	Helenæ proci.	70. 1.
Gratijs in Paro sine coro-		Helenam sponso suo proci	
nis immolant.	81. 1.	se defensoros iurât	70. 2.
Gratongigas.	10. 2.	Helenus.	73. 1.
Gyas.	5. 1.	Heliconide.	50. 1.
Gymnici certaminis in fufu-		Helix.	65. 2.
neribus. v. fus.	33. 2.	Helle.	16. 1.
H.		Hellen.	12. 1.
Harmonius.	48. 1.	Hellenes.	ibid.
Hæmus.	11. 1. & 27. 2.	Hellespontus.	16. 1.
Hagnius.	10. 2.	Hemation.	72. 2.
Halcyone.	12. 2.	Hephæste.	77. 2.
Halia.	6. 2.	Hephæstine.	29. 2.
Halimede.	ibid.	Heraclidarum per Helladē	
Halocrates.	50. 1.	fuga.	50. 1.
Harmonia.	55. 2.	Heraclidarū reditus in Pe-	
Harpaleus.	65. 2.	loponnesum.	50. 2.
Harpalycus.	ibid.	Heraclidarum, sortitio de	
Harpe adamantina.	32. 2.	Peloponneso, & signa	
Harpes.	5. 1.	visa.	51. 2.
Harpyiæ.	6. 2. & 22. 1. &	Heræus.	65. 2.
22. 2.		Hercules.	11. 2. & 20. 2.
Harpys.	22. 2.	Hercules a Sole aureum po-	
Hebe Iouis, & Iunonis filia.		culum accipit.	42. 1.
6. 2. & 49. 2.		Hercules, ab Atlante cælum	
Hecale.	53. 2.	fufcipit.	44. 1.
Hecate.	6. 1.	Hercules ad Oechaliā.	45. 1.
Hecate contra Gigantes.		Hercules ad Thespiū con-	
10. 1.		tendit.	36. 1.
Hector.	73. 1.	Hercules ad Tirynthē.	37. 1.
Hecuba, & eius infom-		Hercules ad Troiam.	41. 2.
nium.	72. 2.	& 46. 1.	

INDEX.

Hercules Callinicus. 46.1.	Herculis immortalitas 49.2.
Hercules cōtra Gigātes. 10.	Herculis infantia. 35.2.
1. & 46.2.	Herculis labores. 37.1.
Hercules Co depopulatur. 46.2.	Herculis magistri. 35.2. & 37.1.
Hercules cōtra Pyllos. 18.1	Herculis prima vxor, & ex ea filij. 36.2.
Hercules in Augeam bellum mouet. 46.2.	Hercu. profopographia 36.1
Hercules in Lacedæmonem. 45.1.	Herculis sagittæ. 38.1.
Hercules in Pylum. 47.1.	Herculis sacra, in quibus execrandi mos. 43.2.
Hercules in Solem arcum intendit. 42.1.	Herculis vxor in cælo 49.2
Hercules legum seruator, & eius exilium. 48.1.	Hermione. 70.2.
Hercules Nereum comprehendit. 43.1.	Herse. 77.1.
Hercules, quādo primū hoc nomine sit dictus. 37.1.	Hermus. 29.1.
Hercules Strynōmem in nauigabilem facit. 42.2.	Hesione. 29.2. & 41.2. & 46.1. & 72.1.
Hercules venditur. 45.2.	Hesperidum nomina. 43.1.
Herculi dies dictus. 36.1.	Hesychæa. 50.1.
Herculis arma. 37.1.	Hierax. 27.2.
Hercules Delphici Apollinis templum spoliatur. 45.2.	Hieromneme. 71.2.
Herculis, & Centaurorum pugna. 38.2.	Hippalmus. 20.2.
Herculis Columnæ. 42.1.	Hippasus. 20.2. & 49.1.
Herculis cum Plutone pugna. 20.1.	Hippeus. 49.2.
Herculis facinora. 36.1.	Hippocoon. 47.1. & 47.2. & 69.2.
Herculis filij, ex Thespij filiabus & alijs mulieribus. 42.2.	Hippocorystes 29.2. & 69.2
Herculis furor 37.1. & 45.1	Hippococrates. 50.1.
Herculis grauitas. 21.2.	Hippodamas. 12.2. & 13.2.
	Hippodamia 29.1. & 31.2.
	Hippodice. 29.2.
	Hippodromus. 49.2.
	Hippolyte. 40.2. & 41.1.
	Hippolytus gigas a Mercurio vincitur. 10.2.
	Hippolytus. 29.1. & 45.2.
	Hippomedon. 61.1. & 62.1.

INDEX.

Hippomedusa.	29. 1.	Hypermetra.	13. 2. & 28.
Hippomenes.	67. 1.	2. & 29. 2. & 30. 1.	
Hipponome.	33. 2.	Hyperphas.	60. 1.
Hipponoe.	6. 2.	Hypseus.	17. 1.
Hipponous.	15. 1. & 61. 1.	Hypsipyle.	21. 1. & 61.
& 73. 1.		— 2.	
Hippostratus.	15. 1.	Hypsiſta Thebarum porta.	
Hippotes.	51. 1.	62. 1.	
Hippothoe.	6. 2. & 18. 1.	Hyrneto.	52. 1.
& 34. 1.		Hyrcus.	67. 2.
Hippothous.	29. 1. & 69. 2.	Hyrtacus.	72. 2.
& 73. 1.		I.	
Hippotus	49. 2.	Ialmenus.	70. 1.
Hippozygus.	50. 1.	Iambe.	9. 1.
Homolois Thebarum por-		Iapetus.	5. 1. & 6. 1.
ta.	62. 1.	Iardanus Omphales pater.	
Homolippus.	49. 2.	45. 2.	
Hopoles.	80. 2.	Iafon.	14. 2. & 20. 1. &
Horæ.	6. 2.	75. 2.	
Horus.	65. 2.	Iafus.	27. 1. & 66. 2. &
Hyades.	56. 2.	67. 1.	
Hyacinthus.	70. 1. & 68.	Icaria.	45. 1.
2.		Icarion.	69. 2.
Hylas.	21. 2.	Icarius.	17. 1. & 68. 2. & 70.
Hyleus.	14. 2.	2. & 78. 1.	
Hyllæus.	67. 1.	Icarus.	45. 2.
Hyllus.	49. 1. & 50. 1. &	Ida.	5. 2.
50. 2.		Idæa.	71. 1. & 79. 2.
Hymenæus.	69. 1.	Idæus.	66. 2.
Hyperbius.	29. 2.	Idas.	13. 2. & 14. 2. & 20.
Hyperenor.	62. 2. & 55. 2.	2. & 29. 2. & 68. 2. &	
Hyperychus.	73. 1.	70. 2.	
Hyperion.	5. 1. & 6. 1. & 73.	Idmon.	23. 1. & 29. 2.
1.		Idomene.	18. 2. & 30.
Hyperipte.	29. 2.	2.	
Hyperlaus.	15. 2.		Idome-

INDEX.

Idomeneus.	54. 2. & 73. 1.	diuifio.	6. 1.
Idyia.	23. 2.	Iouis, & Iunonis quæftio de	
Ilaira.	68. 2. & 70. 2.	hominis, & mulieris in	
Iliffus.	79. 2.	coitu voluptate.	62.
Ilium vrbs vnde.	71. 2.	2.	
Lithyia.	6. 2. & 34. 1.	Iouis, & Maixæ concubitus.	
Ilus.	71. 1.	67. 2.	
Illyrius.	58. 1.	Iouis ex Iunone filij, & a-	
Imbrus.	29. 1.	lijs mulieribus.	6. 2.
Imeufimus.	69. 1.	Iouis fulgetra, ac fulmen.	
Inachi filij.	26. 2.	6. 1.	
Inachus.	68. 2.	Iouis, & Typhonis pugna.	
Inachus fluuius.	26. 2.	11. 1.	
Inferni defcenfus.	44. 2.	Iouis in aurum transforma-	
Ino.	16. 1. & 56. 1.	tio.	31. 2.
Inonis, & Athamantis fu-		Iphianaffa.	13. 1. & 30. 1.
ror.	16. 2. & 56. 1.	Iphiclus.	14. 2. & 35. 2. &
Io & eius transformatio.		47. 2. & 70. 1.	
27. 1.		Iphicli vxor, & liberi.	36. 2.
Io priftinam formam reci-		Iphiclus.	13. 2. & 19. 1. &
pit.	27. 2.	20. 2. & 47. 2.	
Iobates.	30. 1. & 31. 1.	Iphimedia.	12. 2.
Iobes.	49. 2.	Iphimedon.	50. 1.
Iocafte.	59. 1. & 60. 1.	Iphimedufa.	29. 1.
Iolaus.	38. 1. & 45. 1.	Iphinoë.	30. 1. & 30. 2.
Iolcus.	18. 1. & 20. 1.	Iphis.	42. 2. & 60. 2. & 63.
75. 2.		2.	
Iole.	45. 1. & 49. 2.	Iphitus.	37. 2. 45. 1.
& 50. 2.		Iphius.	61. 1.
Ion.	12. 1.	Irene.	6. 2.
Ione.	6. 2.	Iris.	6. 2.
Iones.	12. 1.	Iritus.	21. 1.
Ionius finus.	27. 2.	Ifæx.	6. 2.
Iouis contra Saturnum bel-		Ifchys.	68. 2.
lum.	5. 1.	Ifmarus.	62. 2. & 8. 1.
Iouis cum fratribus regni		Ifmene.	27. 1. & 60. 1.

INDEX.

Ismenus. 58. 2. & 63. 1. & 73. 1.	tum esse.	27. 1.
Isis. 28. 1.	Ixion.	14. 2.
Ister. 29. 1.	L.	
Istmicorum certamen. 56. 1.	Labdacus. 58. 1. & 78. 2.	
Italia vnde. 42. 1.	Labyrinthus. 54. 1.	
Iton. 48. 2.	Lacedæmon. 30. 1. & 68. 1	
Itys. 78. 2.	Lacedæmon regio vnde.	
Iuno Acræa. 26. 1.	68. 1.	
Iuno Amazonum vnus	Lachesis. 6. 2.	
formam caput. 41. 1.	Ladon. 38. 2. & 73. 2.	
Iuno 5. 2. & 6. 2. & 7. 2. & 8. 2.	Laërtes. 20. 2.	
Iuno in pugna Gigantū 10. 1.	Lælaps canis nomen. 35. 1.	
Iuno Sphingem mittit 59. 2.	Laius. 58. 1. & 59. 1. & 2.	
Iunonis suspēdium. 7. 2. & 45. 2.	Lampon. 72. 1.	
Iupiter. 5. 2. & 7. 2.	Lampus. 29. 2.	
Iupiter ad Alcmenam 35. 2.	Lanomene. 49. 2.	
Iupiter ad Calistonem. 66. 1.	Laodamas. 63. 2.	
Iupiter ad Lycaonis filios. 65. 2.	Laodamia. 52. 2.	
Iupiter Arabyrius. 54. 1.	Laodice. 26. 2. & 66. 2. & 73. 1.	
Iupiter Cæxus. 49. 1.	Laodocus. 13. 1. & 61. 2.	
Iupiter in Cygnum. 69. 2.	Laomedontis equæ. 41. 2.	
Iupiter in Gigantum pugna. 11. 1.	Laomedon. 41. 2. & 46. 1. & 49. 2. & 72. 1.	
Iupiter in Taurum. 52. 2.	Laogoras. 48. 2.	
Iupiter patrius. 51. 2.	Laogore. 77. 1.	
Iupiter Phyxius. 12. 1. & 16. 2.	Laothoe. 49. 2.	
Iupiter qua cum muliere mortali primum concubuerit. 26. 2.	Lapithæ. 48. 2.	
Iupiter Semelē vitiat. 56. 1.	Lapithes. 68. 2.	
Iupiter setuator. 37. 2.	Latona. 6. 1. & 8. 1.	
Iulurandum amatum irri-	Λαῶν, denominatio. 12. 1.	
	Learchus. 16. 1. & 16. 2.	
	56. 1.	

Leancra

INDEX.

Leanera.	66.1.	Lycopus.	15.2.
Leades.	62.2.	Lycon.	69.2.
Læda.	69.2.& 70.2.	Lycorinas fluuius.	13.2.
Leitus.	70.1.& 20.2.	Lycurgi furor.	57.1.
Lemniarum mulierum in Venerē contēptus.	21.1.	Lycurgus.	14.2. & 19.2. & 50.1.& 57.1. & 66.2.
Lemnus viris orbata.	21.1.		69.1.
Leo Nemæus.	37.1.	Lycus.	28.2. & 23.1. & 41.1. & 58.1.
Leon.	65.3.	Lycus fortunatas insulas ha bitat.	67.2.
Leonteus.	70.1.	Lycus.	80.2. & 65.2.
Leophonte.	13.1.	Lyncei oculorum acumen.	68.2.
Lernæa hydra.	37.2.	Lynceus.	14.2. & 20.2. & 28.2. & 56.2. & 50.1.
Lernæi fōtes	28.2. & 29.2.		& 68.2. & 70.2.
Leucippus.	17.1. & 50.1.		
	& 68.2. & 69.1. & 71.1.		
Leucon.	17.1.		
Leucones.	49.2.		
Leucopus.	14.1.	Lyfes.	49.2.
Leucothea.	56.1.	Lyssianissa	6.2. & 43.2.
Libya.	52.2.	Lyfidice.	33.2. & 49.2.
Libyaregio.	28.1.	Lyfimache	19.2. & 73.1.
Lichas.	49.1.	Lyfinomus	34.1.
Licymnius.	34.1. & 34.2. & 47.1. & 49.1. & 50.2.	Lyssippe	30.1.
Ligyron prius Achillis no men.	75.2.	Lyssippus.	50.1.
Limnorea.	6.2.	Lyssithous	73.1.
Linus.	7.1. & 35.2. & 65.2.	Lyrus	M. 71.2.
Lixus.	29.1.	Macareus	65.2.
Locri epicnemides.	49.1.	Macednus	65.2.
Lucifer.	12.2.	Machaon	70.1.
Luna.	6.1. & 13.1.	Mænalus	65.2.
Lycaon.	73.1.	Mæon	71.2.
	& eius filij.	Magnes	7.1. & 12.1. & 17.1.
Lycius.	50.1. & 65.2.	Maia.	66.1. & 67.2.
Lycomedes.	76.1.	Mala aurea Hesperidū	44.1.
		Malea.	38.2. & 39.1.
		Mali punici granum.	9.2.
		M 4	Man.

I N D E X.

Mantineus	30.1.	Megeffarus.	77.1.
Mantinus.	65.2.	Melampodum regio.	28.1.
Manto	64.1. & 65.1.	Melampus.	18.2. & 30.2.
Marathonius Taurus.	81.1.	Melanon.	61.1. & 66.2. & 67.1.
Mariandyni	23.1.	Melanippus.	15.2. & 63.1. & 73.1.
Marpessa.	13.2. & 14.2.	Meleagri uxor.	14.2.
Mars a Neptuno accusatus.	76.2.	Meleagri mors.	15.1.
Mars vincus.	13.1.	Melcager.	14.1. & 20.2. & 44.2.
Marfe.	50.1.	Melas.	13.2. & 15.2. & 16.2. & 49.1.
Marfyas.	8.1.	Melia.	38.2.
Masculam Venerem Tha-		Melibœa.	59.1.
myris primus incipit.	7.1.	Melicerta.	16.1. & 16.2. & 56.1.
Martis lucus.	16.2. & 20.1.	Melie.	6.2.
Mecisteus.	19.2. & 20.2. & 61.1. & 63.2. & 65.2.	Melienfes, siue Minyenfes.	49.1.
Medea Aegeo nubit.	26.1.	Meline.	49.2.
Medeæ amor in Iafonē.	23.2.	Meliffæ.	5.2.
Medeæ in Iafonem ira.	26.1.	Meliffa.	26.2.
Medeæ pharmacorum vis.	25.2. & 23.2.	Melius.	73.1.
Medeæ in Colchos reditus.	26.1.	Melpomene.	7.1.
Medeficasta.	73.1.	Memnon.	72.2.
Media.	26.1.	Memphis.	28.1.
Medus.	26.1.	Memphis urbs.	28.1.
Medusa.	30.1. & 32.2. & 34.1. & 44.2. & 73.1.	Menachus.	29.1.
Megareus.	81.1.	Menalces, seu Megacles.	29.1.
Megara.	5.2.	Menelaus.	54.2. & 70.1.
Megamede.	36.1.	Menes.	77.2.
Megapenthes.	70.2. & 31.1. & 33.2.	Menestheus.	70.1.
Megara.	30.1. & 36.2. & 45.1.	Menesthius.	75.1.
Meges.	70.1.	Menippides.	49.2.
		Mc-	

INDEX

Mentor	49.2.& 50.1.	Mineruz, & Neptuni con-	
Mercurius.	11.1.	tentio de Attica.	76. 2.
Mercurius ab Apolline va-		Mineruz Landia.	28. 2.
ticinandi peritiam discit.		Minerua in Atticam.	76. 2.
68.1.		Minois filius a morte reuo-	
Mercur. Agriphontes.	27.2.	catur in vitam.	54. 2.
2.		Minos 16.2.& 52.2.& 53.1	
Mercurij aurea virga.	68. 1.	Minotauri nomen.	54.1.
Mercurius contra Gigantes		Minyas.	66. 2.
10. 2.		Minyæ tributum Thebanis	
Mercurij ortus & furta	68.2	pendunt.	36. 2.
Mercurius superorum & in		Minyus.	58. 2.
ferorum nuntius.	68. 1.	Misericordiæ ara Athenis.	
Mercurius Talaria, peram,		50.1.& 63.1.	
& galeam à Perseo acce-		Mnemosyne.	5. 1. & 7.1.
pta Nymphis restituit.		Mnefileus.	70. 2.
33. 1.		Mnesimache.	39. 2.
Mermerus.	26.1.	Mnestra.	29. 1.
Merope.8.2.& 17.1. & 52.		Mnestheus.	70. 1.
1. & 67. 2.		Mæta.	78. 2.
Merops.	71.2.	Molione.	46.2.
Meta	80.2.	Molochus	37.1.
Mestor 72.1.& 33.1. & 33.		Molus.	13. 2.& 54. 2.
2.		Mulierum scommata in fa-	
Metanira.	19.1. & 9. 2.	cris Apollinis A Eglæi.	27.1
Metharme Pygmalionis fi-		Mulierum scommata in	
liai	77. 1.	Thesmophorijs.	9.1.
Metiadusa.	80. 1.	Musæ & ipsarum filij.	7. 1.
Metion.	79.2.& 80.1.	Mycenarum ædificatio	33. 2.
Metis.	5. 2. & 6. 1.	Mydon ab Hercule occidi-	
Meropé.	73. 2.	tur.	41.1.
Midea.	33. 2.	Myrmidone.	12. 2.
Mideæ ædificatio.	33. 2.	Myrtha.	77.1.
Miletus vnde.	53. 1.	N.	
Miletus.	53.1.	Nais.	13.1. & 29. 1.
Minerua.	77. 2.& 72. 1.	Naubolus	21.1.
		M 5	Nauis

INDEX.

Navis primus fabricator.	28. 2.	Nereus.	6. 2. & 12. 2. & 41. 1. & 74. 1.
Navis quinquagintiremis.	ibid.	Nessus.	48. 1. & 39. 1.
Naupactus unde	51. 1.	Nestor.	70. 1. & 18. 1.
Nauplius.	29. 2. & 47. 2. & 54. 2. & 66. 2.	Nestor in expugnatione Pyli servatus.	18. 1. & 47. 1.
Naufimædon.	30. 1.	Nice.	6. 2.
Naufirhoë.	6. 2.	Nicippe.	34. 1. & 50. 1.
Negara.	27. 1. & 66. 2.	Nicodromus.	49. 2.
Nebrophonus.	21. 1.	Nicostratus.	70. 2.
Neleus.	17. 2. & 45. 1. & 47. 1. & 59. 1.	Nicothoë.	22. 2.
Nelo.	29. 1.	Niobe.	26. 2. & 58. 2. & 65. 2.
Nemæorum certamen origo.	61. 2.	Niobes transformatio	59. 1.
Nemea.	ibid.	Niobes filij.	58. 2.
Nemesis.	69. 2.	Nisus.	80. 2.
Nemesis in anserem.	ibid.	Nisyros insula.	10. 2.
Neomeris.	6. 2.	Nothus.	54. 2.
Neoptolemus.	76. 1.	Noxæ tumultus ubi.	71. 2.
Nephalion.	41. 1. & 53. 2.	Nycteis.	58. 1.
Nephele.	16. 1.	Nycteus.	58. 1. & 66. 2. & 67. 2.
Nephos.	50. 1.	Nyctimus.	65. 2. & 65. 2.
Neptuni & Iouis contentio de nuptijs Thetidis.	57. 1.	Nymphæ.	43. 1.
Neptuni Tridens.	6. 1.	Nysa mons.	11. 1.
Neptuni vxor.	9. 1.	Nysa.	56. 2.
Neptunus contra Gigantes.	10. 1.	O.	
Neptunus in Atticam.	76. 2.	Ocalea.	30. 1. & 37. 1.
Neptunus Hippothoën rapit.	34. 1.	Oceanides.	6. 1.
Neptunus.	5. 2. & 8. 2. & 17. 2.	Oceanus.	5. 1. & 6. 2.
Nereides.	6. 2.	Ocypeta.	6. 2. & 22. 2. & 29. 2.
		Ocypode.	22. 2.
		Ocythoe.	ibid.
		Oeager.	7. 1. & 20. 2.
		Oeax.	30. 1.
		Oebalus.	

INDEX.

Oebalus.	68. 2 & 69. 2.	chemorus.	19. 2.
Oechalia.	9. 1.	Opis.	9. 2.
Oedipus.	59. 1.	Opleus.	65. 2. & 12. 2.
Oedipus Thebis eieitur.		Opopeus.	12. 2.
60. 1.		Opus.	8. 2.
Oedipus ænigmata Sphin-		Orax.	54. 2.
gis soluit.	60. 1.	Orci galea.	32. 1.
Oeme.	29. 2.	Orchomenus. 80. 1 & 70. 2.	
Oeneus. 13. 2. & 29. 1. & 47.		& 65. 2.	
2. & 48. 1.		Oreas.	49. 2.
Oenoe.	16. 1. & 38. 1.	Orestes.	12. 2. & 50. 2.
Oenomaus.	67. 2. & 51. 2.	Orion.	8. 2.
Oenone.	73. 2.	Orithya.	72. 2.
Oenone insula.	ibid.	Orphei sepulchrum.	7. 1.
Oenopion.	8. 2.	Orpheus. 7. 1. & 20. 2. &	
Oestrebles.	50. 1.	35. 2. & 36. 1.	
Oeta.	49. 2.	Orsedice.	77. 1.
Olenus.	15. 1.	Orseis.	12. 1.
Ogygia.	58. 2. & 62. 1.	Ornhrus.	44. 1.
Oicleus. 14. 2. & 46. 1. &		Ossa.	13. 1.
64. 1.		Otus.	12. 2. & 13. 1.
Oileus.	70. 1.	Oxylus.	13. 2. & 51. 2.
Olozatio.	76. 2.	Oxyporus.	77. 1.
Olenius.	15. 2.	P.	
Olympici certaminis initi-		Palæmon.	20. 2. & 50. 1.
tium.	47. 1.	Palamedes.	30. 1. &
Olympuses.	50. 1.	54. 2.	
Olympus.	8. 1. & 13. 1.	Palladium.	72. 1.
Omphale. 21. 2. & 45. 2. &		Palladij templum.	72. 1.
50. 1.		Pallas. 6. 1. & 6. 2. & 7. 2. &	
Oncais Thebarum porta.		65. 2. & 72. 1.	
62. 1.		Pallas aduersus Gigantes.	
Onchestus. 36. 2. & 18. 2.		50. 1.	
Onesippus.	49. 2.	Palladis & Mineræ pugna.	
Opheltes.	61. 2.	72. 1.	
Opheltes cognomine Ar-		Pallas Gigas. 10. 1. & 80. 2.	
		M 6 Pammon	

INDEX.

Pammon.	73.1.	Patrus.	49.2.
Pamphilus.	51.2.	Patroclus	50.1. & 70.1. &
Pan	3.1.	67.1.	
Panathenæorū origo.	78.1.	Pegasus.	30.1. & 32.2.
Pandion. 29.2. & 78.1. &		Pelagon	55.2. & 53.2.
79.2. & 80.1.		Pelagia.	26.2.
Pandora.	11.2.	Pelagus.	26.2. & 61.1.
Pandorus.	79.1.	Pelei & Telamonis exilium	
Pandrosus.	76.2. & 78.1.	75.2.	
Pangeum.	57.1.	Pelei & Thetidis nuptiæ.	
Panope.	6.2. & 49.2.	ibid.	
Panopeus.	35.1.	Peleus	14.2. & 20.2. &
Paphus.	77.1.	75.2. & 74.2.	
Parce.	6.2.	Pelia.	80.1.
Parce contra Gigantes.	10.	Pelie certamen.	67.1. &
1. & 11.1.		74.2.	
Paria.	53.2.	Pelie mors	25.2.
Paris cur dictus Alexander.		Pelias	17.2. & 18.2. & 20.
73.1.		1. & 10.2.	
Paris a Philocteta vulne-		Pelium mons	15.1.
tatus moritur	73.2.	Pellene	9.2.
Parnasus.	11.2.	Pelopea	18.1.
In Paro Gratijs sine coro-		Pelopia	48.2. & 58.2.
nis. sacrificant, & cur.	81.1.	Pelopsis ara	47.1.
Parthaon.	13.2.	Pelops	58.2. & 74.1.
Parthenius mons.	47.2. &	& 80.2.	
66.2.		Pelops contra Arcadas	75.
Parthenopæus.	10.1. & 61.	1.	
1. & 62.1. & 2. & 63.2.		Pelor	55.1.
& 67.2.		Pemphredo	32.1.
Parthenope.	50.1.	Peneleus	20.2. & 70.1.
Pasiphae.	16.2. & 53.2.	Penclope	69.2. & 70.2.
Pasiphaes amor.	53.2.	Peneus	39.2.
Pasiphaes pharmaca.	79.1.	Pentheus	56.2.
Pasithea.	78.1.	Percus	50.1. &
		66.2.	

Peria-

INDEX.

Periapis.	76.1.	Phegeus.	64.1.& 65.1.
Peribœa.	15.1.& 59.1. & 69.2 & 74.2.	Pheræ.	19.2. & 69.1.
Periclymenus.	18.1. & 20.2 & 47.1. & 62.2.	Pheres.	18.2. & 19.2. & 20. 2. & 69.1. & 76.1.
Perieres.	12.2. & 17.1. & 36. 2. & 68.2. & 69.1. & 74.2.	Pheres trucidatur.	26.1.
Perilaus.	69.2.	Philæmon.	73.1.
Perimede.	12.2. & 34.2.	Philammon.	7.1.
Perimedes.	50.1.	Philoctetes.	70.1. & 73.2.
Pero.	18.1. & 18.2. & 73.2.	Philodice.	68.2.
Petiphas.	29.2.	Philolaus.	41.1. & 53.2.
Peristhenes.	29.1.	Philacus.	17.1.
Perfarum Regū origo.	33.2.	Philomache.	18.1.
Persei Clypeus.	32.2.	Philomela.	78.2.
Persei filij.	ibid.	Philonoc.	31.2. & 69.2.
Perseis.	16.2. & 53.2.	Philonomus.	34.1.
Perfes.	6.1. & 33.2.	philyra.	30.1.
Perseus.	18.1.	Phinci, & aliorum in saxum transformatio.	33.1.
Perseus Argos cōtēdit.	33.2.	Phineus.	15.2. & 22.1. & 27. 1. & 33.1. & 65.2. & 79.2.
Perseus ad Cepheum.	33.1.	phlegra.	46.2.
Perseus ad Gorgonē.	32.2.	phlegræi campi.	9.2.
Perseus Tiryntem se con- fert.	33.2.	Phlegya.	58.1.
Peteos.	70.1.	Phlegyas.	68.2.
Peucetius.	65.2.	Phocus.	74.1.
Phædimus.	58.2.	Phœbe.	5.1. & 6.1. & 29.1. & 68.2. & 70.2.
Phædra.	53.2.	Phœnissa.	29.1.
Phaethon.	77.1.	Phœnix.	52.2. & 53.1. & 76.1. & 77.1.
Phalias.	50.1.	Pholoe.	38.2. & 39.1.
Phantes.	29.1.	Pholus.	38.2.
Phanus.	20.2.	Phorbus.	13.1.
Pharte.	29.1.	Pherci filia.	32.1.
Phassus.	65.2.	Phoreyades.	6.2.
Phasis amnis.	23.1.	Phorcus.	ibid.
Pherusa.	6.2.		

INDEX.

Phoronetus.	13.1. & 26.2.	Pleuron.	13.1.
Phrasimus.	79.1.	Plexippus.	13.2. &
Phrixus.	16.2. & 16.2.	79.2.	
Phrontis.	16.2.	Plisthenes.	54.2.
Phthia.	11.2. & 58.2.	Ploto.	6.2.
Phthius.	65.2.	Pluton.	5.2. & 9.1. & 9.2.
Phiceum.	59.2.	& 47.1.	
Phileidus.	49.2.	Plutonis boues.	42.1. &
Philaca urbs.	18.2.	44.2.	
Philaci boues.	ibid.	Plutonis galca.	6.1. & 10.2.
Phylacus.	17.1.	& 32.1.	
Phylas.	48.1.	Plutus.	6.1.
Phyleus.	50.1.	Podalirius.	70.1.
Phyleus.	39.2. 47.1.	Podarce.	29.2.
70.1.		Podarces.	19.1. & 46.1.
Physius.	65.2.	& 72.1.	
Pieria.	29.1. & 67.2.	Pocas.	20.2. & 49.2. &
Pierus.	7.1.	70.1.	
Piranthus.	27.1.	Polychus.	65.2.
Pione.	6.2.	Polites.	73.1.
Piren.	27.1.	Pollux.	14.2. & 20.2.
Pirene.	29.1.	& 21.2. & 70.2.	
Pirichous.	14.2. & 44.2.	Polrys.	41.2.
& 70.1.		Polybotes.	10.1.
Pisidice.	12.2. & 18.1.	Polybus.	59.2.
Pisistratus.	18.1.	Polycaste.	18.1.
Pisus.	68.2.	Polyctor.	29.1.
Pitheus.	80.2.	Polydectes.	17.1. & 51.2.
Pityocampes.	81.2.	33.1.	
Placia.	72.1.	Polydectes, & amici in sa-	
Platon.	65.2.	x3.	33.1.
Plectri, & Lyræ inuentor.		Polydore.	74.2.
68.2.		Polydorus.	56.1. & 58.
Pleiades.	67.2.	1. & 73.1.	
Pleione.	ibid.	Polygonus.	41.2.
Pleſaure.	6.2.	Polydus.	54.2.
			Poly-

INDEX.

<i>Polylaüs.</i>	49.1.	<i>Promachus.</i>	19. 2. &
<i>Polymedon.</i>	73.1.	63.2.	
<i>Polymelus.</i>	76.1.	<i>Promethei hominis for-</i>	
<i>Polymnia.</i>	7.1.	<i>matio.</i>	11.2.
<i>Polynices.</i>	60. 2. & 63.	<i>Prometheus.</i>	6.1. & 7.2. &
2.		& 75.1.	
<i>Polynoe.</i>	6.2.	<i>Prometheus in Caucaſo af-</i>	
<i>Polyphemus.</i>	21.1. &	<i>fixus.</i>	11.2.
21.2.		<i>Prometheus immortalis fa-</i>	
<i>Polyphontes.</i>	59. 1. &	<i>ctus.</i>	39.1.
52.1.		<i>Prometheus ſolutus.</i>	44.
<i>Polypemon.</i>	82. 1.	1.	
<i>Polypoetes.</i>	13.1. & 70.1	<i>Promethei uinculum.</i>	43.
<i>Polyxene.</i>	73.1.	2.	
<i>Polyxenus.</i>	34.2. & 70.1.	<i>Pronax.</i>	19.2.
<i>Polyxo.</i>	29.1. & 67.2.	<i>Pronoe.</i>	13.1.
<i>Pontus.</i>	6.2.	<i>Pronous.</i>	65.1.
<i>Portheus.</i>	65.2.	<i>Proſerpina.</i>	7.1. & 44.2. &
<i>Potamon.</i>	29.1.	77.2.	
<i>Porphyriön gigas.</i>	9.2.	<i>Prote.</i>	56.2.
<i>Præcones facialesue muti-</i>		<i>Protesilaus.</i>	70.1.
<i>lati ab Hercule.</i>	36.2.	<i>Proteus.</i>	28.2. & 41.2. &
<i>Praxithea.</i>	50.1. & 79.1.	57.1.	
<i>Proci Helenam ſponſo ſuo</i>		<i>Prothous.</i>	26.2. & 65.2.
<i>ſe deſenſuros iurant.</i>	70.	<i>Proto.</i>	6.2.
2.		<i>Protogenea.</i>	12.1. & 13.2.
<i>Procles.</i>	51.1.	<i>Protomeduſa.</i>	6.2.
<i>Procne.</i>	78.2.	<i>Plamate.</i>	6.2. & 74.1.
<i>Procris.</i>	17.1. & 49.2. & 79.	<i>Plaphis.</i>	38.2. & 64.1.
1. & 35.1.		<i>Ptelcon.</i>	79.1.
<i>Proeti exiliüm.</i>	30.1.	<i>Pterelai aureus capillus.</i>	
<i>Proetidum infania.</i>	30.1.	34.1. & 35.1.	
<i>Proetidum curatio.</i>	30.2.	<i>Pterelai filij Electryonis bo-</i>	
<i>Proëtis.</i>	62.1.	<i>ues abigunt.</i>	34.2.
<i>Proetus.</i>	30.1. &	<i>Pterelaus.</i>	34.1. &
66.2.		35.1.	

Prous.

INDEX.

Prou.	17.1.	Sao.	6.2.
Purgandi per medicinas in-		Sardinia.	48.1.
uentio.	30.2.	Sarpedon.	41.2. & 52.2.
Pygmalion.	77.1	& 53.1.	
Pylaon.	18.1.	Sarpedonis tres ætates.	53.1
Pylarge.	29.2.	Saturni uxor.	5.2.
Pylas.	80.1.	Saturnus patris regnum oc-	
Pylus.	44.1.	cupat.	ibid.
Pylus vrbs.	80.1.	Satyrus Arcadiam infestans.	
Pylus.	13.2.	27.1.	
Pyramus.	53.1.	Scæa.	29.1.
Pyrene.	43.1.	Scæus.	69.2.
Pyrrha.	11.2.	Scamander.	72.1.
Pyrrhus.	76.1.	Schedius.	70.1.
Pyrippus.	50.1.	Schœneus.	14.2. & 17.1.
Python serpens.	8.1.	Scironides petra.	50.2.
Q		Scylla, & charybdis.	24.2.
Quinquertium.	33.2.	Scyros insula.	76.1.
R.		Scyrias.	80.2.
Rhadamanthus.	36.1. & 52.	Seis.	13.1.
Rhadamanthus, & Minos		Semele.	56.1.
- inferiorum iudices.	53.2.	Semele ab inferis reuoca-	
Rhea.	5.1. & 5.2. & 73.2.	tur.	57.2.
Rhégium.	42.2.	Sepeliendi ante ciuitatem	
Rhesus.	7.2.	mos.	33.2.
Rhexenor.	80.2.	Septem Duces ad Thebas.	
Rhode.	9.1. & 29.2.	61.1.	
Rhodia.	29.1.	Serapis deus.	
Rhoccus.	67.1.	Side.	8.2.
Rubetæ natura.	52.1.	Sigeum.	16.2.
S.		Silenus.	38.2.
Salamin.	74.2.	Simois.	71.2.
Salmonæus.	17.2.	Sinis.	82.1.
Salmydesius.	22.1.	Sinis Corinthiorum Isth-	
Sandocus.	77.1.	mum insidet.	ibid.
Sangarius.	72.2.	Sinis in uiatores supplicium	
		ibidem.	

INDEX.

Sipylus.	58.2.	Strymon flauius.	7. 2.
Sipylus urbs.	59.1.	Stygis aqua.	6. 2.
Sirenes.	7.2. & 15.1. & 24.1.	Stygne.	29.1.
Sisyphus.	12.2.	Stymphalides aues.	40.1.
17.1. & 31.1. & 62. & 67.2.		Stymphalis.	40.1.
Socleus.	65.2.	Stymphalus.	40.1. & 50.1.
Solis boues in Erythia.	10.1.	& 66.2. & 74.1.	
Solis boues.	24.2.	Styx.	6.1. & 6.2. & 7.1.
Sol.	6.1. & 9.1.	Sylea Corinthi filia.	82. 1.
Solymi.	31.1.	Syleus.	45.1.
Sparte.	68.2.	Symplegades.	22.2.
Sparti.	5.2.	T.	
Spartus.	57.1.	Tænarus.	44.2.
Sperchius.	75.1.	Talaus.	19.2. & 60.2.
Sphinx, & eius ænigmata.		61.1.	
60.1.		Talus Serram inuenit.	81.2.
Spio.	6.2.	Tantalus.	58.2.
Staphilus.	20.2.	Taphius.	34.1.
Sterope.	13.2. & 14.1. & 15. 2. & 47.2. & 67.2. & 72. 2.	Taphus.	34.1. & 35.1.
Steropes.	5.1.	Tartarus.	5.1. & 2. & 27.1.
Sthenele.	29.1. & 76.1.	Tauri æripedes.	23.1.
Sthenelus.	15.2. & 29.1. & 33.2. & 40.1. & 63.2. 70.1.	Taurus.	18.1. & 25.1.
Stheno.	32.2.	Taurus in lucem proditus à Neptuno.	53.2.
Sthenobœa.	30.1. & 66.2.	Taurus cretenfis.	40.1.
Stratiebus.	18.1.	Taygete.	67.2. & 68.1.
Stratobates.	34.1.	Tebrus.	69.2.
Stratonice.	13.2.	Tegea.	47.2.
Stratonicus.	49.2.	Tegyrius.	70.2.
Strophades.	22.2.	Telamon.	14.2. & 20.2. 70.1. & 74.1.
Strymo.	72.1.	Telamon primus Troiam ingreditur.	46.1.
Strymon.	42.2. & 57.1.	Telechin.	26.2.
		Teleboæ.	34.1. & 34.2. Tele-

INDEX.

Theleboas.	65.2.	Thasus urbs unde.	53.1.
Telegonus.	27.2. & 41.1.	Thaumacus.	20.2.
Teleon.	20.2.	Thaumas.	6.2.
Telephassa.	52.2. & 55.1.	Thea.	6.1.
Telephus.	15.2. & 47.2. & 50.1. & 66.2.	Theano.	29.1.
Telés.	49.2.	Thebr.	55.2.
Telestas.	73.1.	Thebæ unde.	58.2.
Telutagoras.	49.2.	Thebanorum tributum Er- gino.	36.2.
Tellus.	5.2. & 6.2. & 9.2.	Thebanorum murorum cō- structio.	58.2.
Terra dea.	5.1.	Thebarum expugnatio.	64. 1.
Terra. Tartaro admiscetur.	10.2.	Thebarum portæ.	62.1.
Temenus.	51.1.	Thebe.	58.2.
Tenos.	79.2.	Thelxion.	26.2.
Teredaë.	70.2.	Themis.	5.2. & 6.2. & 8.1. & 43.1. & 71.2.
Tereus.	78.2.	Themiscyra.	41.1.
Terpsichore.	7.1.	Themisto.	17.1.
Terpsicrates.	50.1.	Theon.	10.2.
Testudinis iuuentio.	63.1.	Thera.	58.2.
Teucer.	46.1. & 70.1. & 71. 1. & 74.2.	Therimachus.	36.2. & 50.1.
Tethys.	5.1. & 6.1.	Thermodon.	40.2.
Teucri unde.	71.1.	Thermydræ.	43.2.
Teutamias.	33.2.	Thersandrus.	63.2.
Teuthrania.	47.2.	Thersippus.	15.2.
Teuthras.	47.2. & 66.2.	Theseus.	14.2. & 20.2. & 46.1.
Thalia.	7.1.	Theseus Minotaurum ne- cat.	
Thalpius.	70.1.	Thesei facinora	82.1. & 81.2
Thamyris Venerem mas- culam primus incipit.	7.1.	Thespius.	36.2. & 48.1.
Thanace.	77.1.		
Thasus.	41.2. & 53.1.		

Thespij

INDEX.

Thespij filia.	36.1.	Tiliphone	5.2. & 65.1.
Thesproti.	48.1. & 64.2.	Titanes.	65.2.
Thesprotus.	65.2.	Titanes	5.1. & 5.2
Thesalicorum montium di	6.1.		
luu ij immunitas.	11.2.	Titanides	5.1.
Thessalus.	50.1.	Titanum proles	6.1.
Thessalus.	ibid.	Tithonus	43.2. & 72.
Thestius.	13.2. & 69.2.	1. & 77.1.	
Thetis.	6.2. & 7.2.	Tityus	8.1.
& 57.1. & 75.1.		Tlepolemus	48.1. & 50.1,
Thia.	5.1.		
Thiodamas.	48.2.	Tmolus	45.2.
Thoas.	21.1. & 69.2. & 77.1.	Tomi	24.1.
Thoon gigas.	10.2.	Torones	41.2.
Thoricus.	35.1.	Toxeus	14.1.
Thrasius.	43.2.	Toxicrates	50.1.
Thrasius traiectus.	30.2.	Trachin	48.1.
Thrasymedes.	18.1.	Triops,	12.2
Thrasius campus.	76.2.	Triptolemi currus?	9.2.
Thripsippas.	49.2.	Triptolemus	9.1.
Thyestes.	34.2.	Triton	69.1. & 72.1.
Thyone.	57.2.	Triton fluuius	7.2.
Thyreus.	14.1.	Troezen	44.1.
Tibiarum inuentio.	8.1.	Troia	41.2.
Tigafis.	49.2.	Troia regio	71.2.
Tigres.	22.2.	Troilus	73.2.
Tilphusius fons.	64.1.	Tros,	71.2.
Timandra.	69.2.	Tydeus	15.2. & 60.2
Tiphys.	20.2. & 23.1.	& 63.1.	
Tiphysc.	50.1.	Tydeus ad Eteoclem.	61
Tiresiaæ sceptrum.	62.1.	2.	
Tiresias.	35.2. & 62.1	Tydeus aduersus Thebas,	
Tiryns.	30.1.	15, 2, & 61.1.	
Tilamenus.	50.2. 51.2.	Tyndareus	63.1. & 69.2. & 47.2. &

INDEX.

47. 2. & 17. 1.	Deorum sententia. 76. 2.
Typhon. 10. 2. & 31. 1. & 37. 1. & 42. 1. & 43. 1. & 59. 2.	Vulpes, Cadmiam deuastat. 35. 1.
Tyrannus. 34. 1.	Vulpes in lapidem. ibid.
Tyria. 29. 1.	Vulpes Thebanum agrum infestans. ibidem.
Tyro. 17. 2. & 18. 1.	X.
Tyrrheni in Delphines. 57. 2.	Xandidus. 49. 2.
V.	Xanthippe. 13. 2.
Vdæus. 55. 2. & 62. 1.	Xanthippus. 15. 2.
Venti. 6. 1.	Xanthis. 49. 2.
Venus. 6. 2.	Xanthus. 75. 2.
Vesta. 43. 1.	Xenodamus. 70. 2.
Vitis inuentor. 57. 1.	Xenodice. 45. 2. & 53. 2.
Vitis prima plantatio. 14. 1.	Xuthus 12. 1. & 17. 1. & 79. 1.
Vlyffes. 70. 1. & 76. 1.	Z.
Volcanus. 7. 2. & 77. 2.	Zelus. 6. 2.
Volcanus contra gigantes. 10. 1.	Zetes. 20. 2. & 22. 1. & 29. 2.
Vrania. 7. 1.	Zethus. 58. 1. & 67. 2. & 58. 1.
Vrbium prima occupatio ex	Zcuxippe. 78. 2.

FINIS.

